Civilisationens kollaps

av

Lars Larsen

2018

Förord

Civilisationen kommer en gång att kollapsa, troligen snart. Och dess kollaps kommer att vara utdraget, lite som romarrikets fall. Men den kan också kollapsa snabbare än vi någonsin kunde tänka oss. Det är möjligt. Eftersom allt är så sammanlänkat i civilisationen.

Som jag sade i förordet till ”Djurisk teologi. Paradisets återkomst” (2010), kommer jag inte att sörja civilisationens kollaps, utan glädjas. Tyrannen dör. Det blir förhoppningsvis en upprättelse för miljön, djuren och de fattiga.

I denna skrift samlar jag blogginlägg om kollapsen från ”Wildmanbloggen” (2009-2011) och ”För naturens skull”-bloggen (2015-2018) som kan läsas på www.universalist.blogg.se. Inläggen är i tidsordning. Jag älskar att dväljas vid detta ämne, för det hoppets utsikter som det bär i sig.

Jag står inte längre för alla åsikter i inläggen, särskilt de på Wildmanbloggen.

Lars Larsen, Stockholm 24.10.2018

Hur jag tror att naturen kommer att handla med oss europeer

Jag har lekt lite profet på sistone, när det gäller att sia om vad som händer kring 2012. Jag är ute på farlig mark, ty de flesta av oss har så förvridna föreställningar om profetians väsen. Vi tror att det alltid handlar om predestinerade, förutbestämnda händelser. Som om livet var en maskin. Men så är det inte.

Profetians väsen är bön. Inget annat. Att profetera om naturkatastrofer är att bönfalla naturkrafterna att komma till hjälp i befriandet av civilisationens fångar. Och förvänta sig att dom svarar. Man litar ju på dom som vänner. Men som levande väsen har naturkrafterna också en egen, självständig existens. Och det måste profetian ta hänsyn till. Dom är inte bara till för oss. Därför kan man bara hoppas på svar, aldrig veta säkert.

Jag har grubblat mig sönder och samman kring frågan om vad det är som kan få mänskligheten att lämna civilisationen. Alla försök att rasera den hittills har misslyckats - människorna bygger bara ännu värre saker på de gamlas ruiner. Jag har hittills bara hittat två lösningar (om man inte räknar med megameteorer och sånt som förstör allt):

1) Antingen fixar naturens vishet en människa åt oss som blir som ett slags heligt bakterievirus som sprider ett anticivilisatoriskt levnadssätt som en pestsmitta som kan smittar hela mänskligheten på nolltid (ungefär som "Jesu återkomst")

2) Eller så stiger havet såpass mycket att allt lågland i hela världen blir havsbotten (Vilket i princip är möjligt om båda polerna och alla övriga glaciärer smälter, och om det dessutom sker kraftiga höjningar av havsbottnet i samband med havsbottniga jordbävningar o.d.) Civilisationen kräver lågland för att kunna överleva (för jordbruk, städerna vid kusten). Vilken naturkatastrof undanröjer civilisationen bättre än snabb stigning av havsnivån? Inte ens klimatförändringen fungerar bättre!

Jag hoppas att det räcker med 1. Men det ser illa ut med den biten. Människorna är så historielösa att de knappast kommer att känna igen Jesus, eller förstå honom, om han kommer tillbaka och upprepar sitt liv i vår kontext. Han blir bara tvångsvårdad på psyket, är jag rädd. Jag har testat ut så mycket av Jesu liv att jag vet det här av egen erfarenhet.

Det mest sannolika är att det behövs en kombination av 1 och 2 för att människorna skall omvända sig från civilisationen. Men jag ska försöka tigga och be naturkrafterna att vara så milda som möjligt mot oss vita Européer (mot de färgade verkar naturen vara mer råbarkad, de är väl härdade och mindre rädda för döden, mindre civiliserade), att spara så mycket som möjligt av våra forntidsminnen, ty att minnas är ett gott skydd mot att upprepa misstag i avlägsen framtid.

Jag hoppas inte på, och ber inte om våldsamma tsunamisar, klimatförändringar, jordbävningar och orkaner när det gäller oss Europeer, utan endast på en såpass långsam stigning av vattennivån att människorna hinner begrunda sina misstag och ångra dem. Men en såpass hastig stigning att **fångarna befrias så snart som möjligt**.

Och själv skall jag försöka agera naturvirus så gott det går. Hoppas bara att nån vill tävla med mig och överträffa mig i denna sport, att någon annan än mig också kan spela Jesusrollen! Jag känner mig förfärligt ensam på den fronten. Det är inte klokt, med tanke på alla de vandrande tiggarmunkar vi hade runt knutarna bara för ca. 500 år sedan.

2010-02-28

Jesu återkomst och civilisationens kollaps. Profetior, förberedelser, praktiska råd

Som sagt tror jag att civilisationen är på slutrakan nu, och 2012 står för mig som ett slags symboliskt tal för detta, ett årtal som mina drömmar, min längtan och väntan samlar sig kring. Vi kan alltså inte veta precis när det tar slut, men **att** det tar slut snart, det borde vara självklart för vilken jävel som helst. Det vore dårskap att tro att vi kan hålla på såhär hur länge som helst utan att nån hindrar vår framfart.

När vi nu vet "att":et, då borde vi också förbereda oss mentalt och praktiskt, så att inte kollapsen kommer som en psykotisk och praktisk chock. Jag har många högst intelligenta och samtidsorienterade vänner som är så förtrogna med den kommande kollapsen att dom har byggt upp små vännätverk ("stammar") för att stödja varann när kollapsen kommer. Och jag har såna vänner som dragit sig ut på landet för att lära sig självhushållning i väntan på kollapsen. Det är något verkligt vi pratar om här! Det är ingen dröm! Vakna upp ur psykosen! Dom som föraktar mig och andra som vill lära av djurens och naturens livsstil, dom bara skriver ut domen över sig själva.

I natt skrev jag ett litet handskrivet häfte med profetior, förberedelser och praktiska råd inför "Jesu återkomst", den religiösa termen för civilisationens kollaps. Den var såpass kort att jag kan skriva in utdrag här i blogginlägget. Ta inte årtalen som förutbestämnda, utan ta dom symboliskt! Det här är mina drömmar, böner och förväntningar, inte vetande:

<u>Domen över Stockholm</u>

Domen börjar hösten 2011 med solstormar, som slår ut elnätet i största delen av världen. Sedan, i 2012, börjar havet stiga med okontrollerbar hastighet. Redan sommaren 2012 finns det vatten nere i tunnelbanesystemet i centrala Stockholm, tunnelbanan slås ut. Bara på några år stiger havet med över en meter, Gamla Stan och Drottninggatan ligger under vatten, man vadar i vatten. Under perioden 2012-2032 stiger havet i accelererad fart med tio meter. Under den här tidsperioden sker det en evakuering mot söder och mot Afrika. Dom överlever som har lärt sig att äta sopor som flyter omkring, utan att bli sjuka (de har tränat sitt immunförsvar genom "orenlig" livsföring), dom vars magar tål större mängder råa vilda växter, bär och äpplen och insekter, och dom som är vana vid långa vandringar till fots. Samt dom som har lärt sig släppa taget om dom sjuka och döende, så att man kan låta folk dö istället för att förslava sig själva i ett ständigt panikartat stressartat försöl att rädda så många som möjligt från döden. Dvs. de som har insett att döden inte är något farligt och negativt, och istället ägnar sina krafter åt att vara andligen närvarande för de döende istället för att stressa omkring i panik. Paniken kommer nämligen att till slut ta kål på de friska också, ty stress innebär nedsatt immunförsvar.

<u>Råd för överlevnaden:</u>

-Följ däggdjurens exempel. Fly inte söderut eller mot bergen för snabbt, på ett panikartat sätt. ***Folkvandra*** istället, i intervaller, med bosättning om sommaren och vandring (långsamt) söderut vintertid, för att hålla värmen, allteftersom vattnet

stiger. Vandra längs kuperade områden fram till alperna, vada genom översvämda låglandsområden, simma över åar och floder om ni inte får tag i båt. Vandra sedan sommartid längs bergskedjorna i Österrike, Slovenien, Jugoslavien, Grekland, Turkiet, Syrien, Libanon, Israel. Sök er vintertid ner till havet för övervintring, vandra inte vintertid uppe i bergen. Väl framme i Egypten, vandra längs Nilen tills ni kommer fram till ert hem, regnskogarna i mellersta Afrika. Låt hela folkvandringen ske i majestätisk lugn, med normalt familjeliv och barnafödande, så att era själar sakta förmår anpassa sig till detta nya. Låt gärna hela vandringen sträcka sig över tiotals år, så att era kroppar också hinner anpassa sig till det nya klimatet, och så att ni inte sliter ut era ben. Vandra högst 500 km per år, högst 10 km per dag, så att barnen också orkar.

-Börja folkvandra först efter att ni hittat era bästa vänner och släktningar, så att ni bildar hårt sammansvetsade och solidariska vandrarlag. Ha gärna med i er grupp en som förvandlats kroppsligen (till samma livsstil som djuren), så att ni kan stödja er mot honom i er egen nödvändiga förvandling, som kan vara svår utan guider.

-Bär inte något med er i ryggsäckar, varken sovsäckar, tält eller liggunderlag. Ni kommer att hitta hus att sova i under vandringen. Och värm er genom att krypa ihop bredvid varann - långt effektivare än sovsäck, som bara sliter ut ryggen.

-Låt folkvandringen vara en glädjens och befrielsens fest. Men ta inte med er någon mat - den kommer inte att räcka länge - utan ta med er dom dyrbaraste böckerna, som ni kan bära med er i fickorna. Släpa inte med er ryggsäckar och påsar med böcker, utan välj ett par, tre småböcker att obesvärat bära med er i fickorna. För min del kommer det nog att bli bibeln, en andlig sångbok, något av och om Sadhu Sundar Singh. Min vandrargrupp blir nog min stora familj (jag har 14 syskon) och min moderförsamling "Smiths Vänner" från Norge och Danmark. Den gemensamma sången och bibelläsningen kommer att bli en oanad kraftkälla under folkvandringen, för den tillhandahåller en förståelsehorisont, en mytologisk berättelseram åt det som sker - exodus ur civilisationen, det andliga Egypten, tillbaka till naturen, paradiset, det förlovade landet.

-Börja vandra så snart ni har hittat en folkvandringsgrupp eller "stam". Minst tolv stycken bör det vara. Bekymra er inte om de som blir kvar, vattnet kommer nog att få dem på fötter efterhand. Passa på att ha minst en kvinna med er i mansgrupper, och minst en man i kvinnogrupper. Vandra helst i grupper av flera tusen, det blir mera högtidsstämning över vandringen då. Förena er, försona er med släkten och vandra inte bara med kompisarna. Om du har förvandlats kroppsligen, välj då gärna ut en kärntrupp av tolv icke-förvandlade lärjungar, som du stödjer extra vid deras förvandling, människor du känner extra mycket för, och som du skulle kunna ge ditt liv för. Gör gärna en lista över såna du skulle kunna tänka dig att adoptera som dina egna barn. Min lista skulle kunna bli sån här: Carl Forsberg, Andreas Björsten, Ulf Eriksson, István Molnár, mina föräldrar, mina syskon Björn, Erik, Solveig och Klara, (Branco Canji), Aron och Dinah Schytt, alla människor som jag på nåt sätt är andligen förälskad i.

-Ta inte alla med er samma "bästa" böcker i fickorna. Rädda så mycket som möjligt av kulturarvet genom att variera lite i vad ni tar med er. Det räcker t.ex. att några få har med sig dom absolut bästa böckerna, som bibeln. Prioritera poesi, historia, biografier, esoterik/mystik. Gör egna små handskrivna böcker med det bästa av det bästa.

-Om det går rykten att någon av oss är Messias/den återkomne Jesus, slösa då inte krafterna på att uppsöka honom, utan upptäck själva vägen till den kroppsliga förvandlingen, den inre meningen med Jesu återkomst. Jesus kommer att vara en av oss, men han vill inte veta av någon dyrkan av hans person, och är inte snar med att säga vem han är. Istället sprider han den kroppsliga förvandlingen genom ringarna på folkmassornas vattenyta, från man till man, det hela fortplantar sig genom kroppslig beröring, som en pestsmitta.

-Ge ert liv för varann. Ert huvudsakliga mål skall inte vara att nå Afrika, utan varandras hjärtan. Mänskligheten kommer att överleva i vilket fall som helst. Ge ert liv, inte genom tekniska hjälpmedel och stress, utan genom andlig närvaro för er lidande vän.

2010-03-05

Vi har nog nått botten redan

Jag har i mina profetior koncentrerat mig om naturen, att den kommer att välta omkull vår civilisation under vårt århundrade. Naturen är det område som jag kan bra, som jag pratar ganska lätt med, så där tror jag inte att jag har alldeles fel, särskilt när jag försöker uppmuntra naturkrafterna att skynda sig med det dom så härligt har planerat, för jag och flera andra orkar bara inte mer med vår civilisation, den är för hemsk.

Men sanningen att säga, så tror jag att vi kommer att välta omkull oss själva innan naturen ingriper som sista räddande instans och välter oss mycket mer ömt och moderligt omkull än vad vi välter omkull oss själva. Peak Oil och vårt infantila datorberoende är nämligen ett hundra gånger större hot mot vår civilisation än vad naturkrafterna är. Vi kan alltid flytta när havet stiger, vi kan alltid få igång elen igen efter solstormar som slår ut elnätet, men vi kan inte ersätta oljan när den blir dyr. Då är det ute med oss, för nästan allt är ju lagat av och går på olja numera. T.o.m. den här datorn som jag skriver med är lagad av hårdplast som är lagad av olja. Vi kan heller inte få igång ett samhällssystem igen som är helt datoriserat när internet kraschar av överbelastning, så som alla system till slut kraschar som blir för invecklade och cancersvulstartade (det faktum att jag kan skriva min extremt anarkistiska blogg utan att bli censurerad är redan ett tecken på att internet kommer att krascha, den har nämligen förlorat all kontroll, den har urspårat i total anarki, och kommer att trassla in sig i kaos till slut. Vilket är bra för oss anarkister, men dåligt för dom som startade det hela)

Vårt beroende av att ett helt universum av olika materiella substanser och slavar skall funka och räcka till i all evighet, för att vi skall överleva, är så stort numera, att vi har blivit **övermåttan sköra och sårbara**. Hela denna skörhet märker jag i alla de människor i Stockholm som skräms av den allra minsta störning i deras vardagsrutiner. Som får obehag av varje **minsta** avvikelse i mitt eget beteende från en stenhård norm, ett robotaktigt uppförande som alla tycks slava under. Det här är bara den materiella skörhet som speglar sig i psykisk skörhet. Jag lovar, vi kommer aldrig upp ur finanskrisen längre. Det är slut snart me helvetet. Nu går det uppåt i en rasande fart, det accelererar uppåt mot ljuset. Vi har antagligen nått så lågt ner moraliskt som det är möjligt att komma. Jag står själv som ett bevis på att det börjar gå uppåt nu, vem har tidigare stått upp med att dom blivit adopterad av djuren och är villig att agera som Moses för Egyptens slavar?

2010-03-09

Sluta slava för det som är byggt på ebb!

Idag studerade jag miniatyrmodellen av Stockholms innerstad som finns i första våningen på Kulturhuset. Då gjorde jag följande iakttagelser:

Ca. en tredjedel av centrum ligger bara 5-10 meter ovanför havsytan. Högsta toppen ligger ca. 100 meter ovanför (slalombacken). De flesta höga kullarna och bergstopparna ligger ca. 50-70 meter ovanför.

Det här är trista nyheter för den som vill ha Stockholm kvar i väldigt många sekler till. Stockholm är dömd att läggas under vatten efterhand. Och en ganska stor del av Stockholm ligger under vatten inom en ganska överskådlig framtid.

Det är befriande nyheter för alla oss som lidit av Stockholms hemskheter. Tänk att ondskan inte är evig. Att också ondskans fula fängelsebyggnader måste följa livshjulet av liv och död, ebb och flod. Naturen och friheten skall segra till sist.

Stockholm är byggd under ebbens tid. En gång var Stockholm havsbotten. Ebbens tid har varat länge nu, i flera tusen år. Snart är det flodens tid igen. Allt det vatten som en gång täckte Stockholm finns nu på andra ställen, på bergstoppar och på polernas glaciärer. Men det mesta försvann med ebbtidens avkylning, med det som försvinner när havet avkyls och drar sig samman. Och det kommer tillbaka när havet får flodtidens värme. Vattnet utvidgar sig när det blir varmare.

Du civiliserade människa, vilket vansinne är det som får dig att bygga hela ditt släktes framtid på existensen av en kort ebbtid? Vilket vansinne får dig att i ohyggligt självförakt slava dag ut och dag in för det som vattnet en gång skall dränka? Vilket vansinne är det som har fått dig att glömma flodtidens existens, att du en gång levde under flod, då det inte var möjligt att bedriva jordbruk? Det är ju gammalt havsbotten som ni civiliserade har skövlat i alla dessa år. Nästan all jordbruk bygger på det näringsrika före detta havsbottnets existens. Gå upp i höglandet och se om du hittar något mer att skövla. Nej, där måste du leva som apor och troll. En gång kommer den tiden igen. Du skall återfödas till en ny,

förändrad värld. Föraktar du då att jag lever som om livet är ebb och flod, och inte bygger något på sand, på ebb? Föraktar du då att jag bönfaller dig att sluta slava som om livet bara vore ebb, bönfaller dig att förena dig med resten av djurriket, som lever i både-och, genomdränkta av livsrytmens andetag?

Skall jag säga vad du får mig att tänka på, arma civiliserade människa?

Jag kommer att tänka på ett gäng apor som drabbats av total minnesförlust och historielöshet, och glömmer att de kan äta fritt från trädens och markens fria växtlighet. De hittar en flodbank som befinner sig i ebb för en liten tid, och de förslavar sig själva i hårt arbete för att odla upp slammet i flodbankens ebbjord, och bygga väldiga stenbyggnader för att bo i, som de låser och isolerar från all beröring med resten av naturen. Sedan tvingar de alla andra apor att göra likadant, med hugg och slag och fängelsestraff. Efter några år är det tid för vattnet att återvända, flodtiden börjar, och förstör allting. Aporna dör av svält, inte ens översvämningen återställer minnet av att de kan äta fritt av skogens träd. Sedan upprepas historien, igen och igen. Aporna lär sig inte. Vem skall läka deras minnen? Vad är detta för ett vansinnigt helvete, kan man undra. Resten av naturen reagerar med gråt och klagan, och sätter igång en plan för att läka de arma apornas historielösa medvetande.

2010-03-29

Hälsning till världens länders politiker

Havsnivans stigning kommer att göra slut pa den korrupta civilisationens system

Enligt de tre hundfangarna som jag befriade i södra Italien, kommer havet att stiga med minst 100 meter under vart arhundrade (djuren brukar vara bra pa att sniffa kommande naturförändringar, som tsunamisar o.l.). Jag har skrivit om havsnivans stigning och dess konsekvenser redan tidigare pa bloggen. Men jag har inte trott att det skall stiga sa mycket som jag nu tror. Orsaken till min förändrade uppfattning är att jag tidigare alltid tänkte pa isarnas smältning som orsaken till havsnivans stigning, medan jag nu nästan enbart tänker pa och räknar med utvidgningen av havsmassan som blir paföljden av dess uppvärmning i den globala klimatförändringen. I sa stora perspektiv som stillahavet och atlantens vattenmassor är 100 meter högre havsniva nästan ingenting. När sa mycket vatten blir varmare, blir 100 meter högre havsyta ungefär som en kastrull med vatten som rinner över när den nar kokpunkten. Desto större vattenmassor, desto mer vatten blir det som rinner över när det uppvärms. Tänk pa att havet ofta är flera kilometer djupt. Ibland 10 km.

Uppvärmningen kommer att ske snabbt p.gr.a. s.k. "tipping-points" i klimatförändringen, och kraftiga solstormar, som far en mikrovagsugnseffekt pa havet. Det blir en sakta stigande utvecklingskurva, som plötsligt reser sig rakt upp i vädret. Vi är bara i början av denna kurva uppat. Förändringen är än sa länge knappt märkbar. Men plötsligt börjar allt ske snabbare och snabbare. Sedan skenar allt iväg. Hejdlöst. Vi hinner inte med. Vi kan tänka pa 2012 som "the beginning of the end". Det sker inget jättedrastiskt da, men det blir ett symboliskt artal för vad som komma skall, slutet pa civilisationen som ett korrupt system. Sa har säkert manga menat det ocksa, som pratat om det artalet. Inga stora förändringar sker bara pa ett ar.

Praktiska rad till de olika ländernas politiker om förberedelser för den stora förändringen:

Vi anar knappast vilka stora förändringar 100 meter högre havsniva innebär. Världen kommer att krympa ofantligt. Världskartan kommer att se helt annorlunda ut. Det kommer att vara omöjligt att livnära sig pa jordbruk, som bygger pa existensen av gammalt laglands-havsbotten. Det blir trangt om plats bade för de djur och de människor som emigrerar till höglandsplataerna. Och särskilt för de människor som inte hinner emigrera till de större plataerna, utan kvarstannar som fangar pa sma öar, dit aldrig nagon bat kan aka p.gr.a. osäkert farvatten och utslagen batkommunikation. Det kommer att uppsta ofantligt manga sadana sma öar. De sma asarna och kullarna pa 150-300 meter ö.h. är otaliga i världens laglandsomraden.

Redan med 10 meter högre havsniva blir emigrationen fran laglandet till höglandet svar, p.gr.a. alla översvämda laglandsomraden som maste korsas. Det räcker med en halvmeter vatten för att det ska bli näst intill omöjligt att korsa ett större omrade. Det gar ju inte att ro över ett sant omrade.

Jag gissar att denna lilla stigning pa 10 meter kommer att ske redan under första hälften av vart arhundrade. Därför rader jag människor som har lust att vara med om den stora förändringen under detta liv (man kan förstas hoppa till nästa liv, och fa vara med pa det sättet ocksa) att emigrera till höglandet i tid, innan man maste börja vada över översvämda omraden. Dvs. under första hälften av vart arhundrade, under min livstid.

Följande rekommendationer sänder jag till de olika kritiskt belägna länderna (mina emigrationsförslag är ocksa planerade som föreningar av gamla kulturella och sprakliga släktningar):

Finländare, emigrera till Lappland och samerna!

Svenskar, emigrera till Norra Sverige, norska gränsen och Norge!

Danskar, emigrera till Norge!

Norrmän, var gästfria!

Ryssar, emigrera till Uralbergen, Mongoliets och östra Sibiriens högplata!

Kineser i det västra kinesiska laglandet, emigrera till Himalaya och dess kloster och yogin!

Indier vid kusten och det indiska laglandet, emigrera till högplataerna i landets mitt och i Nord, och till Nepal, Pakistan och Afghanistan!

Pakistaner och **Afghanistaner**, vara gästfria!

Uzbekistaner och **Turkmenistaner**, emigrera till Kurgusztan, Tajikistan, Afghanistan och Iran!

Belgare, **Holländare** och **Tyskar**, emigrera till sydtysklands höglandsomraden, Österrike och Schweiz!

Schweizare och **Österrikare**, vara extra gästfria (det blir trangt)!

Ester, **Letter**, **Litauer**, **Polacker**, **Vitryssar** och **Ukrainare**, emigrera till Tjeckien, Slovakien och höglandsplataerna i Rumänien och Bulgarien!

Tjecker, **Slovaker**, **Rumäner** och **Bulgarier**, var gästfria!

Serber, emigrera till södra Serbiens högplata och till forna Jugoslavien!

Fransmän, emigrera till de franska alperna, Italien och Spanien!

Italienare och **Spanjorer**, var gästfria!

Engelsmän, emigrera till Skottland och Wales!

Skottar och **Walesare**, var gästfria!

Kanadensare, emigrera till Alaska och västra USAs högplata!

Amerikanare, emigrera till västra USAs högplata och möjligtvis Appalacherna!

Brasilienare, emigrera till sydostbrasiliens högplata!

Paraguayaner, **Urugyayaner** och **Argentinare**, emigrera till sydöstra Brasilien, Chile och västargentina!

Folk kring Afrikas västkust, (**Senegal, Gambia, Guinea, Liberia, Gabon** osv.) emigrera inat landet, mot höglandet alldeles i närheten!

Över huvudtaget är **Afrika** det landet som är lyckligast lottat när havet stiger. Nästan hela kontinenten kommer att sparas! Sannerligen är naturen rättvis, Afrika som är det minst civiliserade omradet i världen. Mellanöstern, Himalaya, Mongoliet och östra Sibirien kommer ocksa att utgöra en ny stor kontinent, den näststörsta efter Afrika. Även där är naturen rättvis, da det är knappt med civilisation även där.

Sprid budskapet! Ta emot varann som om ni tog emot Jesus och djuren! Lat all boskap och alla husdjuren fa ga fri och följa med er och dela er mat, om de vill vara med pa ert äventyr. Var ert omrades Noah! Om ni vill förstas. Det finns inget tvang

i naturen. Manga kommer att vilja dö hellre än förändra sin mänskliga natur at det djuriska hallet under detta liv, nagot som kräves om man vill uppleva tiden efter **Den Stora Förändringen** i detta liv. Det förlates! Inget tvang här! Det djuriska vill ateruppsta i dessa människor i nästa liv, under lättare omständigheter, i alla fall. Det är svart att förändras sa mycket under ett enda liv.

2010-05-17

Nio profetior om 2012

Jag är skeptisk till att det sker någon drastisk förändring med jorden och mänskligheten under 2012, men jag är en som hoppas innerligt på det. Därför är jag intresserad av undergångsprofetior, för undergång kan skaka oss på rätt köl igen. Är det fler än jag som hoppas på undergång 2012?

Nu har jag samlat en liten länklista till spännande grejor om 2012, som kan indikera att det kommer att ske något drastiskt då:

1) **Solstormar 2011-2012**, som slår ut hela jordens teknik, se här (Expressen), här (Sydsvenskan), här(National Academy of Sciences, USA) här (astrofysikern Michio Kaku) och här (NASA) och här (Holger Nilsson/Flammor)

2) **Solen får jordens poler att byta plats**, och jorden börjar rotera åt andra hållet, vilket leder till världens undergång, här och här (amatörforskaren Patrik Geryl)

3) **Planet X eller Nibiru**, en planet som skall krocka med eller komma nära jorden 2012, och som skall leda till världens undergång. Wikipediaartikel.

4) **Terence McKennas Timewave-zero-teori**, idén om att allting förnyar sig och accelererar i en ständigt stigande hastighet, som kulminerar 2012, här (se längre ner i artikeln)

5) **Andevärlden vittnar om 2012**, Medier över hela världen (kändisar som Diana Coopert.ex.) förutspår att det skall börja en ny tidsålder då, med en medvetandehöjning hos hela mänskligheten

6) **Forskare i Mayakalendern** (som John Major Jenkins) säger att Mayakalender slutar 21 December 2012, och att det då kan ske något drastiskt.

7) **Många UFO-troende** (så som dessa tibetanska munkar) säger att UFO:s skall ingripa 2012 och rädda mänskligheten från undergång.

8) **Många UFO-troende** tror att det 2012 skall förekomma masslandningar av UFO:n, och att dom då skall visa sig så att ingen mer kan tvivla på dom.

9) Vissa forskare tror att jorden går Mars öde till möte efter 2012

Av alla dessa spekulationer är nog den första den mest seriösa, men de fyra sista de mest hoppingivande.

2010-07-30

2012-böcker

Flodvågen av 2012-böcker på engelska är enorm. Kika bara på den här listan. Det säger lite om hur allmänna 2012-förväntningarna är.

Holger Nilsson skriver i tidskriften "Flammor": "Det finns faktiskt hundratals av böcker som har getts ut angående år 2012 och vad som kan hända då."

2010-07-31

Vad om det inte blir någon undergång 2012? Sju skäl till att inte tappa modet om inget sker.

Om inget sker kommer jag att gråta en skvätt, men sedan sätter jag mitt hopp till följande saker, som kanske skall rädda oss från vår destruktiva civilisation:

1. Att vi själva frivilligt slutar med den, utan att någon undergång måste avsluta den. Kan ske när som helst.

2. Att den globala uppvärmningen och klimatförändringen avslutar den. Kan ske inom vårt sekel.

3. Att havets stigning till slut övermannar den. Kan ske inom vårt sekel.

4. Att oljan tar slut. Kan ske inom vårt sekel.

5. Att den stora solstormen, som ska slå ut all teknik på jorden, kommer till slut, förr eller senare, med allt större styrka desto längre tiden går. Kan ske inom vårt sekel.

6. Att någon av våra supervulkaner vaknar till liv. Kan ske inom vårt sekel.

7. Att en asteroid kommer till slut och gör slut på allting. Kan ske inom vårt sekel.

Här är en annan lista på ungefär samma saker.

2010-08-05

Patrick Geryl och domedagen 2012

Belgaren och amatörforskaren Patrick Geryl är en underlig filur. Han har skrivit tre böcker om 2012, som alla blivit bestsellers, bl.a. i USA och Polen. Han menar att de supersolstormar som NASA förutspår, och som de menar att kommer att slå ut hela världens teknik kring 2012, kommer att vara långt mer förödande än så. Solstormarna kommer att få en effekt liknande dem i filmen "2012"; gigantiska vulkanutbrott, jordskalv, och kilometerhöga tsunamivågor jorden runt. Och jorden kommer att genomgå ett polskifte, och börja rotera åt andra hållet.

Geryl tror att det här 100% sannolikt kommer att ske. Han är så säker på sin sak att han, tillsammans med en annan belgare, har börjat planera en bunker för 150 överlevare uppe i Sierra Nevada-bergen i Spanien, 2000 meter ö.h. Och det blir en riktig Noahs-ark-liknande bunker, med fröbanker och djur och bibliotek med det mest värdefulla av civilisationens skatter. Det kostar tillsvidare 50.000 euro för vuxna att rymmas med bland dessa 150. Det hela liknar mycket på filmen "2012." Den filmen bygger också helt och hållet på Geryls teorier, filmskaparna har läst Geryl mycket noga.

Geryl har en hemsida också: "How to survive 2012". Och det finns en engelsk intervju med honom på youtube.

Man får bara hoppas att han har rätt, så vi slipper skiten vi byggt upp. Jag har inget emot att dö en snabb död och få börja om allting. Och om Geryl och hans gäng överlever, så tvingas de också börja om från noll, oavsett hur bra deras Noahs-ark-bunker är. Vi kommer alla att få det lika svårt/lätt. Och alla är vi lika värdiga att få överleva och börja om. Så slit inte för dom där 50.000 eurona.

Tilläggas kan att det finns liknande projekt som Geryls runt om i världen, bl.a. i Sydafrika, Amerika och Norge. Tänk bara på fröbanken uppe i fjällen på norska Svalbard. Och har ni hört historien om den anonyme norska politikern som avslöjade ett Geryl-liknande hemligt projekt hos norska myndigheter? Det låter otroligt, men kan vara sant.

2010-08-23

Bloggar och hemsidor om 2012

Förutom de hundratals böcker om 2012 som är pucblicerade och de tusentals artiklarna om 2012 som finns på nätet, finns det hundratals hemsidor och bloggar som är vigda enbart åt 2012! Det säger något om domedagsförväntningarna hos folk, hur allmänna de är. Här är några exempel:

2012 Domedagen

2012 Pro

How to survive 2012

The 2012 theories

Survive 2012

Doom 2012

Doom 2012. What will happen on December 21, 2012?

How to survive 2012 (Patrick Geryls homepage)

Official 2012 countdown

The 2012 countdown

December 21 2012

End Of The World 2012

Countdown 2012

2012 World Countdown

Survive 2012 Doomsday Blog

2012 Productions

2012 Blog

The year 2012

All about 2012

2012: Dire Gnosis

Der 2012 Blog. Wieder ein Weltuntergang

2012 The Blog. December 21 2012 approaches

2012 Prophecy Blog

Maya 21 12 2012

Alignment 2012

2012 rising!

2012. Ascension, Rebirth and the Dimensional Shift

2012 Doomsday Predictions

2010-08-24

Havsstigningens och issmältningens hastighet accelererar

På våren skrev jag på bloggen att jag trodde att havet skulle stiga med minst hundra meter under vårt århundrade (nu tror jag dock att minst ett tiotals meter ligger närmare sanningen). Filosofen Folke Tersman tror på tolv meters stigning, och NASA-forskare tror på en stigning med 7,5 meter. Dessa ligger inte så långt från min gissning. Det vanligaste är att forskare tror på en meters stigning. Några tror på två meter. Som ni ser varierar det väldigt från forskare till forskare vad de tror. Men jag tror att deras accelerationskurvor vanligtvis är alltför långsamt uppåtgående kurvor, eftersom de inte tar havets utvidgning vid uppvärmning i tillräckligt stort beaktande.

Att accelerationskurvan börjar peka uppåt redan nu, visar denna artikel. Från 2006 fram till 2009 steg havet nästan dubbelt så snabbt per år (0.75mm) som under tiden 2000-2008 (0.46mm). Och fördubblingens hastighet kommer att accelerera i tiden framöver, hur snabbt kan man bara gissa sig till. Min gissning blir, om jag räknar med 30-40 meters stigning av havsnivån till 2100 (som även det skulle vara tillräckligt för att få civilisationen att kollapsa), att havsstigningens accelerationskurva blir en exponentialkurva, ungefär såhär:

1.40 mm stigning per år 2009-2014
3 mm 2014-2018
7 mm 2018-2022
1.6 cm 2022-2026
3.9 cm 2026-2030
9cm 2030-2034
25cm 2034-2038
75cm 2038-2050 2039 har havet stigit med över en meter, delar av Stockholm ligger
under vatten, nu börjar accelerationskurvan peka rakt upp i vädret
60cm 2050-2060
50cm 2060-2070
38cm 2070-2080
20cm 2080-2090
8cm 2090-2100

Det som varken jag eller de andra forskarna har tagit i beaktande, är att havet kan **fortsätta stiga efter år 2100**. Det skulle innebära att min första gissning på minst 100 meter högre havsnivå inte är helt orealistisk om man breder ut det på flera århundraden, till tiden då all is har smält från polerna, och havet blivit långt, långt varmare. Enbart isen ger nämligen 70 meter högre havsnivå, enligt klimatexperten Mark Lynas och FN:s klimatpanel, och så när vi lägger till flera tiotals meter p.gr.a. havets utvigning vid uppvärmning, når vi hundra meter högre havsnivå. Dvs. havsnivån har återvänt till sitt forna läge för några tiotals tusen år sedan.

2010-08-25

Civilisationens inre kollaps utvecklar sig numera som i en exponentialkurva.

Expontentialkurvan är en statistisk kurva som stiger långsamt i början, sedan snabbare och snabbare, för att nå en kritiskt massa, då kurvan står rakt upp i vädret, når en slags "singularitet", eller oändlig hastighet.

Har ni märkt hur tekniken utvecklas allt snabbare och snabbare? Futurologer är helt på det klara med att vi här har att göra med en exponentialkurva. Därför har futurologer som Ray Kurzweil förutspått att det kommer en tid då datorerna blir klokare än människorna, och tar över helt och hållet.

Det intressanta här, är att det inte bara är tekniken som uppför sig så, utan samma utvecklingstendens finner vi på en mängd olika områden.

T.ex. hastigheten på den växthusgasutsläppen, den globala uppvärmingen, isens smältning och havets stigning följer en exponentialkurva. Plötsligt kan allt ske snabbare än vi någonsin kunde drömma om. Vissa menar t.o.m. att vi snart når eller har nått den kritiska massan.

Inte minst civilisationens inre kollaps följer en exponentialkurva, tror jag. Men vem sitter och räknar på den? Ingen. Den måste man intuitivt ana sig till. Jag har vissa tecken som jag följer, och som informerar mig om hur långt vi har kommit på accelerationskurvan. Det är först och främst mängden av virtualitet som fyller vårt medvetande och vår tid. Med Facebook tog utvecklingen ett ofantligt långt skutt framåt. Som om vi skulle närma oss den kritiska massan snart.

Ett annat tecken jag tog till mig var den tvåhundra meter långa kö som jag såg utanför en datorspelbutik i Stockholm centrum i sommar. Ett nytt krigsspel (World of Warcraft) skulle släppas, fick jag fram. Många satt på gatan, andra hade stolar med sig, så länge fick dom vänta.

Jag har svårt att värja mig mot den här utvecklingen. Jag märker att jag själv tillbringar timtal varje dag framför datorn. Varför? För att jag inte har annat att hitta på. Alla är upptagna, hundarna går i band, allt är låst och bevakat, med ständigt hot om tvångsvård om man släpper sig lös och leker och älskar. Enda

öppna vägen är genom det virtuella. Jag går den enklaste och billigaste vägen, och finner mig själv vara en del av kollapsen. Men jag har gåvan att kunna se på den utifrån, därför att jag innerst inne är adopterad av djuren, och således befinner mig redan på andra sidan av kollapsen. De flesta vet ju inte ens om att de är inne i en accelererande kollaps. De tror att deras form av kronisk depression och tvångsbeteende är något normalt, att alla har det. Men icke. Djuren och bakterierna har inte det. Och de är flest på vår planet. Det är vi som är dom onormala.

När kommer "singulariteten"? Stunden då kollapsen når en oändlig hastighet, så att den får fullborda sig i ett enda stort NU? Terence McKenna menade att den skulle komma 2012. Jag hoppas på detsamma. Och om den inte kommer då, kan den inte ligga långt borta. Kanske den följer vädrets och isens och havets utveckling. Kanske allting kommer att ske samtidigt. Troligtvis. Alla kurvor löper in i varandra, och allting blir samtidigt med allt. Så menade också McKenna att det skulle bli.

Här är ett intressant blogginlägg: Mitt i kollapsen?

Och här: Att besluta sig för civilisationens död.

Och här: Kollapsen kan komma.

2010-08-31

Matrix är redan en realitet; "Datorn" är redan klokare än den civiliserade människan

Den berömda filmtrilogin "Matrix" utmålar en ohygglig dystopisk framtida civilisation. Enligt filosofenJohn Zerzan är denna dystopi redan verklighet.

Hur kan han tro det?

Futurologen Ray Kurzweil förutspådde att det kommer en tid då datorn blir klokare än människan. Då når utvecklingen en slags "singularitet", en oändligt exponentiellt accelererande hastighet.

Chockeras inte nu, men hör vad jag säger: **Detta har redan inträffat**. Vi lever mitt uppe i det. Vi har redan fått den där enda stora Datorn, som har tagit över kontrollen, och skärmen på superdatorn kallas internet: alla våra datorer sammankopplade till en enda stor megadator-skärm. Och dess utveckling sker med nästan otrolig hastighet numera. Hur snabbt expanderar internet numera? Med hundra millioner nätsidor per dag? Eller mer? Facebook har ju fått internet att växa nästan gränslöst per dag.

Internet rymmer redan långt mer än en civiliserad människohjärna någonsin kan rymma under sin livstid. Och dess kapacitet att växa tycks vara obegränsad.

Som min studiekollega på Åbo Akademi, Markus Prest, sa: Internet är för bra för att vara sant.

Internet är redan klokare än den civiliserade människan, eftersom dess omyndighet och hjärntvätt har expanderat i samma utsträckning som Datorn har tagit över. Civilisations-människans hjärna är liksom vore den datoriserad numera. Liknar på datorn, är en avbild därav. Programmerad som bara den.

MEN. Obs! Internet är inte själva grund-superdatorn, bara dess främsta verktyg, dess spegelbild, dess skärm. Själva datorn, som har tagit över kontrollen, är, enligt Zerzan och mig, det tekno-industriella systemet - civilisationssystemet. Det är denna datorliknande systemmaskin som tagit över kontrollen av människan, och som blivit klokare än sina programmerare. Människan har mist nästan all sin autonomi, enligt Zerzan. Denna dator har skenat iväg, så att ingen enskild politiker längre kan stoppa den, eller styra den. Ingen vet vart den går. Den bara störtar sig utför, mot ett okänt mörker. Alla bara tvingas hänga med, och följa dit den går. Vi har mist kontrollen över utvecklingen. **Och vi miste den redan för länge, länge sedan**.

Vem som är klokare än internet/Systemet

"Datorn", Systemet, är INTE klokare än människan i sitt naturliga, paradisiska tillstånd. Kan aldrig bli det. Denna människa har ofattbara parapsykiska förmågor, som internet bara är en svag avbild av. Jag har läst ofattbara saker om psykiskt

begåvade människors förmågor. Internet kommer inte ens i närheten därav. Jag har inga sådana förmågor (jag är ännu inte helt paradisisk), men jag har en annan förmåga, som är minst lika bra: en otrolig intuition, som min växande naturlikhet och djuriskhet har gett mig. Denna intuition gör mig faktiskt klokare än internet och Systemet, som bara kan tänka mekaniskt, det som inprogrammerats. Och det som gör att den civiliserade människan är mindre klok än internet är just att hon är helt programmerad, bara med mindre innehåll än internet.

En bild kan illustrera på vilket sätt jag är klokare än Systemet: Systemet är likt en trög jätterobot som går med otroligt långsamma, mekaniska steg, som jag kan räkna ut, och jag är som en liten hare som springer mellan dess ben, och leker med den. Jätteroboten försöker förtvivlat trampa ihjäl mig, men jag bara skrattar och leker med den som vore den en leksak. Sådan är skillnaden mellan intuitionen och det mekaniska "intellektet" eller "förnuftet" i dess förståelse av verkligheten.

Vad om datorn vill göra självmord?

En kritiker av Ray Kurzweils teorier om superdatorerna, sade ungefär såhär: Ja men tänk om datorn, när den tagit över kontrollen över människan, blir självkritisk, så att den vill ta självmord? Det var ju en möjlighet som Kurzweil aldrig hade övervägt, blind i sin tro på det kommande datorparadiset som han var.

Hör nu: **Skärmen på superdatorn/Systemet, internet, har redan sagt det**. Det tog jag snabbt reda på när jag funderade på självmord en gång. Internet ger rikligt att ösa av för den som överväger sånt. Internet trivs inte med sig själv. Den är full av självdestruktivitet, och väntar bara på domedagen, som den ofta hoppas skall komma 2012, på basen av alla sidor den har om detta. Det är som om internet själv har börjat förstå att det lever i helvetet. Den är ju inget annat än en spegelbild av allt det som redan är programmerat i civilisationshjärnorna genom tortyr och tvång genom sekler. Nu får man se det tydligt, uppe på skärmen. Och besinningen kommer med ens spegelbild, full av självförvållade självhatets sår.

Vad ska då få superdatorn att begå självmord?

Något av det märkligaste fenomenet med internet, är att den rymmer sidor som min blogg och andra anarkoprimitivistiska bloggar, som på allvar håller på att nedmontera hela civilisationen, bit för bit, med början hos sig. Och därmed på sikt nedmontera internet med, sitt eget forum. Här säger inte bara Datorn att den vill begå självmord, här **tar den självmord, bit för bit.** Självmordet går allt snabbare och snabbare, och visas upp på skärmen så att alla kan följa dess gång. Internet är egentligen bara en förlängning av civilisationens arm, och ger dig ingen flyktväg från den. Den är som en blindgata, som lovar utväg på skylten. En lögnaktig skärm. Allt som civilisationen redan gör, förflyttas bara in i en virtuell sfär. Internet i sig själv är inte Matrix, utan det civiliserade systemet är Matrix. Internet är bara spegeln som hålls uppe framför alltihopa, och får oss att se det klarare, det som redan sker. Som ni vet är ju internet full av reklam och köpenskap. Hela civilisationen speglar sig i internet, just som den är, varken med mer eller mindre.

Denna spegelbild kan i själva verket bli vår räddning. Att se sin egen spegelbild kan få oss att besinna oss, innan civilisationskollapsen som helhet tvingar oss på knä. Och här kan vi följa Neo-liknande figurer i realtid, och klumpa ihop oss så gott det går, för att klämma några tröstens droppar ur varann, när vi sakta tar kål på vår civilisation. Denna klump av anarkoprimitivism på nätet kan vara vår tids motsvarighet till Matrix-filmens Neo-hjälte. Det behövs tydligen en sådan klump av tröst. Hackers:arna är ingen sådan klump, hur mycket de än liknar på Neo. Tröstklumpen består av sådana som faktiskt tar kål på sin **egen** civilisation, istället för att bråka med andras. Denna tröstklump kan få avgörande betydelse för civilisations-slutspelet. Jag vet själv vilken oerhörd lisa det var att hitta andra anarkoprimitivister på nätet, inte minst fyndet av Zerzan, som är en så otroligt tillnyktrande läsning.

2010-09-09

Om att göra döden till en fest och välkomna Den Stora Katastrofen med jubel

Dödsångestens försvinnande

Ännu för ett och ett halvt år sedan hade jag djup dödsångest. Jag visste helt enkelt inte vad som skulle komma efter döden. Det var som att möta ett stort svart hål, att hoppa ut i ett totalt mörker.

För ett år sedan, då jag blev adopterad av naturen, försvann dödsångesten totalt, och har aldrig återkommit, inte det minsta. Nu är det 100 % självklart för mig att livet alltid ska fortsätta. Ofattbart självklart. Som om jag vaknat till verkligheten efter en ond dröm om förintelse.

Efter naturadoptionen gjorde jag också mitt livs mest äventyrliga färder, till Serbien och Italien, utan pengar och sovsäck, och var nära döden flera gånger. Och jag blev två gånger satt i fängelse och två gånger satt på sinnessjukhus.

Dödsångestens försvinnande gör att man vågar äventyra lite mer, ta flera risker. Och man får ett så mycket rikare liv då. Det är ett helvete att leva med dödsångest. Man är ju inte rädd bara för döden, utan för själa livet!

Dödsångesten har att göra med att man inte lever nära naturen, såsom jag skrev i föregående inlägg. "Döden är något naturligt", sa en medelålders arbetare till mig under en av mina luffarvandringar i Finland. Javisst, det är ju självklart. Men ändå upplever de civiliserade det som ett hot. Ja, hela naturen är ju ett hot för de civiliserade, som måste röjas undan och ersättas med parker och hus.

Döden som inresefest istället för avskedsfest

Dödsångesten för mig har istället bytts ut mot en känsla av förväntning, att jag ser fram emot döden som mot ett äventyr. Om jag visste att jag dog i morgon, skulle jag inte ha "avskedsfest" med vemodiga tal för mina vänner, utan jag skulle ha en glädjefest, en "inresefest", och hålla ett tal om att "Nu reser jag in". Inte "Nu reser jag hem" för jag är redan hemma, utan "nu reser jag ner, in till mikronivåerna, till mina bröder bakterierna och in till er". En förvandlingsfest skulle det vara. Lite som Bilbo hade för sina vänner innan han gjorde sig osynlig med hjälp av ringen. En gemenskapsfest. "Nu reser jag in till den gemenskap som vi alla delar innerst inne".

Om jag visste att civilisationens undergång bröt ut i morgon, skulle jag ha en liknande glädjefest för mina vänner. Jag ser fram emot denna begivenhet ännu mer än jag ser fram emot min personliga död. För det skulle innebära att alla mina vänner också skulle bege sig på inresan ungefär samtidigt som jag, och det man gör tillsammans är desto roligare. Jag skulle på en sådan fest föreslå att vi höll tal för varandra där vi försökte leka att vi redan var bakterier.

Fri begravning istället för fängelsebegravning

Och var skulle jag vilja bli begraven? Förstås under jätteeken i Sibeliusmuséets park. Där blir övergången till det nya inte så stor. Där har jag levt mig in i mikronivåerna mer än på något annat ställe. Men då måste civilisationen ha kollapsat, och området vara fritt igen. Annars blir det en onaturlig begravning i en låda, ytterligare en av dessa civilisationens fängelser. Den skall ju göra fängelse av precis allting. Som om den är besatt av att fånga och isolera livet. Så jag försöker skjuta upp min dödsstund tills civilisationen kollapsar, så att jag slipper den där lådan, utan får jätteeken istället.

Att välkomna syndafloden som räddningen - att vara en sann Noa

Helst skulle jag ju vilja dö samtidigt som alla andra civiliserade i en enda stor syndaflod. Det skulle vara det perfekta sättet att dö för mig. En snabb drunkningsdöd i en syndaflod! Jag skulle välkomna en sådan med jubel, och känna mig som den sanne Noan, till skillnad från dom som isolerar sig i bunkers uppe i fjällen för att rädda sitt skinn. Stackars dom, säger jag bara, dom skapar bara ännu ett helvete åt sig med sina desperata räddningsförsök. Låt bara hela mänskligheten gå under som art, det är tryggare för hela skapelsen, så har civilisationen ingen chans att uppstå igen. Naturen favoriserar inga arter, och det skall vi heller inte göra, utan vi skall låta naturen ha sin naturliga gång, med det naturliga artutdöendet. Vi kan släppa taget om vår arts överlevnad, den är inte viktig. Det viktiga är att skapelsen mår bra, och den mår bäst utan oss människor, som alltid har en tendens att bli civiliserade igen efter syndafloden. Ekocentrism, kallas det. Istället för antropocentrism, människocentrism.

Så denna gång, i den kommande syndafloden, förhoppningsvis redan 2012 (enligt Patrick Geryl) hoppas jag verkligen att alla människor går under. Jag kommer inte att lyfta ett finger för att rädda någon, för **döden är inte farlig**! Detta är att vara en sann Noa, att offra sig själv, att dö ut som art för resten av skapelsens välmående.

Inte att bokstavligen göra som Noa, rädda sig själv och några andra djur, ty då mister man sitt sanna liv.

"Den som räddar sitt liv skall mista det", sa Jesus. "Men den som mister sitt liv ska rädda det" (min översättning).

2010-09-15

Kollapsen efter "Peak Oil" kommer snabbare än vetenskapsmännen anar

Jag är bland dem som gissar att "Peak Oil", oljeproduktionstoppen, redan är nådd, eller nås när som helst. På riksvenska Miljöpartiets hemsida kan man läsa att "Idag anser de flesta experter att den s k oljetoppen (Peak Oil) har passerats och att mänskligheten kommer att möta stora överlevnadsproblem inom kort". Den välkända tidskriften "The Economist" sade redan 2007 att "Peak oil is officially here".

Den här artikeln målar lättfattligt vad oljekrisen går ut på.

Däremot har jag en annan uppfattning än många andra om vad som kommer att hända **efter** att toppen är nådd. Dom flesta tror ju att oljeproduktionen sedan sakta kommer att dala, för att till sist avstanna. Det hela kommer att gå över tiotals år. Men jag gissar att avstanningen kan ske chockartat snabbt, kanske på några år. Så snabbt att ingen kommer att hinna med förändringen, vi kommer inte att hinna ställa om till andra energikällor överhuvudtaget. Civilisationen kommer att få en ordentlig kollaps efter oljetoppen.

Orsaken till min drastiska gissning är att det ekonomiska teknosystemet som bygger på olja uppför sig ungefär som en alkoholist som kommer i kris när hon får budet att hennes lever snart är förbrukad. Hennes lust att fortsätta dricka får henne att starkt överskatta tiden hon har kvar att leva, och hon bedövar sin ångest över det stundande slutet genom att dricka ännu mer än förr. Det hela utvecklar sig därför ännu snabbare än läkarna trott, och inom kort är hon död. Alkoholisten sög snabbt upp de sista krafterna i levern, i ett sista upproriskt trots mot dödsbudet från läkarna.

Oljetoppen är i själva verket inget annat än oljealkoholistens rekordsupande strax före oljan-levern är förbrukad och hon dör!

Tänk er nu att ni pumpar upp vattnet från ett litet träsk. Inte betyder det att det finns massa vatten kvar i träsket bara för att ni pumpar som mest vatten upp ur träsket just innan träsket är tomt! Men just på det sättet går logiken när vetenskapsmännen skall beräkna oljan. Deras beräkningar på hur mycket olja som finns kvar är vilda gissningar, inga fakta. De har inte alls koll på läget. Det är svårare än vi anar att veta hur mycket olja som finns kvar. Ingen dyker ju ner i oljelagren på havsbottnet och kollar. Gissningen kommer då att styras av marknadskrafterna och deras oljealkoholism, och marknadskrafterna är fullständigt irrationella, som en maskin som vi har tappat fullständigt kontrollen över, som kontrollerar oss istället helt och hållet. Gissningen görs i enlighet med vad marknadskrafterna **hoppas** ska finnas kvar av olja. Och de hoppas helt i enlighet med deras oljealkoholism. Det **måste** finnas mycket mer! Naturen är ju så stor! Så många oljekällor ligger oupptäckta! Naturresurserna är närmast obegränsade! Vi kan hålla på såhär i hundratals år till!

Vad baserar marknadsmaskinen sina beräkningar om hur mycket olja det finns kvar? Jo, på **oupptäckta oljekällor**! Oljekällor som bara är högst hypotetiska! En ren gissning! Den baserar sig på antagandet att upptäckten av nya oljekällor ska fungera som det alltid har fungerat, att det plötsliga slutet, då man inte hittar nya längre, inte kommer! Man vet att detta slut kommer någon gång, men man skjuter upp slutet till avlägsen framtid, trots att man innerst inne vet att detta är rent och skärt önsketänkande, att slutet kan komma **när som helst**.

Det finns dock en världsvid rörelse av folk som har upptäckt dessa alkoholistmekanismer och deras förnekande och bortträngande av verkligheten som närmar sig. Den heter "Transition movement" (På svenska "Omställning Sverige""), och går ut på att förbereda sig för de väldiga omvältningar och den kollaps som kommer då oljan tar slut. Den bygger upp strukturer av självförsörjande som man kan övergå till, falla tillbaka på, när kollapsen kommer. Och den vet att kollapsen kan komma **när som helst**.

2010-09-16

Inte bara "Peak Oil", utan "Peak everything"

Den amerikanska journalisten och "Peak oil"-experten Richard Heinberg utgav 2007 en bok som heter"Peak everything. Waking up to the century of declines", där han säger att vi har stirrat oss blinda på "Peak Oil" enbart, men sanningen är att samma "Peak" föregår på en mängd andra områden, som

•natural gas, and coal extraction
•Yearly grain harvests
•Climate stability
•Population
•Economic growth
•Fresh water
•Minerals and ores, such as copper and platinum

Det verkar som om alla trådar går in i varandra, och allting är samtidigt med varandra i hur det kollapsar.

Jag har också lagt märke till hur många utvecklingskurvor som uppför sig på samma sätt; det är en böjd kurva uppåt, inte en rak kurva uppåt. Alltså: utvecklingen accelererar inte, utan den växer **exponentiellt**. Ständigt fördubblande sin hastighet, där takten på fördubblingen går allt snabbare och snabbare.

Det här är glädjande nyheter för oss som väntar och längtar efter en kollaps som ska bli till befrielse från civilisationen.

2010-09-16

Internets trista framtid

"internetin infrastruktuurin ylläpito kuluttaa 10 % kaikesta USA:ssa tuotetusta sähköstä. Ylivoimaisesti suurin osa sähköstä tuotetaan käyttäen hiiltä tai luonnonkaasua, mitkä molemmat ovat myös lähellä globaalisia tuotannon huippuja."

på svenska:

"upprätthållandet av internets infrastruktur förbrukar 10 % av all producerad el i USA. Den överlägset största delen av elen produceras med hjälp av kol eller naturgas, som båda också är nära sina globala produktionstoppar (alltså "Peak Coal" och "Peak natural gas")

från denna nätsida.

2010-09-17

Skumt att fokusera så på klimatet och ignorera de billiga fossila bränslenas slut, den säkraste orsaken till kommande kollaps!

Jag har på sistone läst en hel del på internet, från många olika seriösa källor, om "Peak Oil" och den kommande oljekrisen, som jag skrev ett inlägg om nyligen. Det är som om det inte riktigt går in i min skalle det jag läser, för det är så overkligt, det att kollapsen är så nära. Jag har tidigare alltid trott att det är den globala uppvärmningen och havsnivåns drastiska stigning som får civilisationen att kollapsa i första hand. Nu har mitt fokus skiftat från dessa avlägsna hot till ett som vi lever i alldeles just nu.

Orsaken till att det känns så overkligt, är att man nästan inte läser något om det i tidningarna, och det pratas heller nästan aldrig om det bland människor i allmänhet, annat än på politiska möten och konferenser. Men på internet står det massor om det. Jag fick tolv miljoner sidor upp på min googlesökning på "Peak Oil". Och det mest ofattbara är att läsa att de tre största fossila bränslena, olja, kol och naturgas, **kommer att ta slut ungefär samtidigt**! Och på internet kan man läsa att den finanskris som vi lever i nu (den är långtifrån över!) är en direkt följdverkning av att vi har passerat Peak Oil redan. Enligt denna artikel nådde vi oljetoppen åren 2005-2008, och efter det har allting sjunkit, med påföljande finanskris.

Vi kommer nog aldrig ut ur den finanskrisen, kan jag lova.

Det är som om "Peak Oil" är något overkligt för människor i allmänhet. Bara en teori. Något man kan diskutera om. Något avlägset. Det är som om det inte finns i vårt kollektiva medvetande, till skillnad från den globala uppvärmningen, som alla tycks prata om. Klimatet, klimatet, klimatet, klimatmöten hit och dit. Klimatdemonstrationer. Varför aldrig demonstrera för återgången till naturen när nu de billiga fossila bränslena snart tar slut?

Det är något skumt med detta. Varför detta fokus på global uppvärming som det allvarligaste hotet, något så osäkert och flummigt som förutspående av hela det kommande seklets väder? Medan man nästan ignorerar det mest säkra hotet som finns, där alla vetenskapsmännen är eniga om vad som komma skall?

Jag läste på en nätsida om Peak Oil, att om de fossila bränslena tar slut och vi slutar släppa ut koldioxid i luften, får detta oerhört stora konsekvenser för klimatet, som vant sig vid att accumulera vad vi nu släpper ut. Alla växter som vi har gödslat med vår koldioxid kommer nämligen att kräva samma mängd koldioxid från luften även när vi slutar gödsla med våra utsläpp. Och vad händer då? Jo, växterna suger snabbt till sig en massa övrig koldioxid från luften, så att koldioxidhalten i luften kommer ner på en miniminivå. Och då har vi en ny global istid.

Jag vet inte hur allvarligt jag skall ta det här, men något ligger det i det - att plötsligt sluta med utsläppen får konsekvenser för klimatet.

2010-09-17

Vad jag tror kommer att hända när oljekris-kollapsen kommer. Och några praktiska råd.

För ett halvt år sedan målade jag upp ett scenario om vad som händer när havet stiger drastiskt i framtiden, och skrev lite råd om vad man då bör göra. Jag skrev om det här och här.

Nu skall jag göra upp en liknande scenario när det gäller den kommande oljekrisen, och ge lite praktiska råd:

Om några år, kanske redan 2012, kommer oljeproduktionsnivån att börja sjunka drastiskt. Ännu sjunker den bara lite varje år. Men snart pekar kurvan rakt neråt. Då går det inte längre att hålla upp fasaderna, såsom vi nu ännu gör. Allt blir ett kaos. Det börjar med att folk börjar hamstra vilt. Sedan uppstår en helt ny klass i det nordiska samhället: hemlösa som blivit utan hem p.gr.a. oljekrisen, samt p.gr.a. flykt från andra land, inte minst Ryssland. Deras antal uppgår till flera hundratusen. De bildar slumkvarter överallt.

Över halvparten av befolkningen är plötsligt utan arbete.

Största delen av befolkningen börjar svälta inom kort. För kollapsen kommer förstås på vintern, när efterfrågan på olja, kol och naturgas är störst. Och det finns ingenting att hämta från naturen. Man förberedde sig inte med vintermatförråd, utnyttjade bara en bråkdel av äpplena i trädgården, för att inte tala om bären och svamparna, som också de utnyttjades lika slappt som man brukar. Detta leder till att man slaktar och äter sina husdjur, hundar och katter. En ohämmad jakt på vilt i skogarna tar sin början.

När vintern är som kallast, fryser vissa hemlösa ihjäl, då alla bara bryr sig om sig själv i det vilda kaoset. Hela vårdsystemet har kollapsat, likaså militären och polisen. Det finns också sådana som svälter ihjäl.

Efter några månader, på våren, kommer militären och polisen på fötter, och då bryter ett helvete lös för alla hemlösa, alla flyktningar och alla gäng som går omkring och stjäl den sista maten från butikerna. Eftersom fängelsena är fulla, upprättas stora koncentrationsläger för alla dessa, överallt i landet. "Skyddsläger" kallas dom. Det förnekas fullständigt att dom har någon likhet med koncentrationslägren i Nazi-Tyskland. Men bara dom som är där inne vet att det inte stämmer. Maten ransoneras i ytterst små dagliga portioner, och alla tvingas i arbete. Inte hårt arbete, men nog för att den svältfödda kroppen skall lida av det. Den som inte vill arbeta straffas med isolationscell. En stor del av arbetet består i att återvinna material, inte minst plast. Allt utnyttjas desperat som överhuvudtaget kan lindra oljebristen. Sophögar gås igenom och återvinns bit för bit.

Nu har militären också tagit över styret över landet. Det är militären och polisen som styr, med hjälp av en "undantagslag" för nödtider, som riksdagen beslutat om i

all hast. Lagen är oerhört hård och kinkig, och håller medborgarna i stenhård kontroll.

MEN. Oljekrisen förvärras bara, trots dessa åthävor av disciplin. Till slut efter några år, blir de hemlösa och svältande så många att de inte längre ryms i koncentrationslägren. Och militären och polisen räcker inte till. Också de börjar svälta. All import från utlandet klipps av. Nu måste alla gå tillbaka till ett självförsörjande samhällssystem. Koncentrationslägren läggs ner, och istället uppstår ett medeltida feodalsamhälle. Alla med minsta makt över andra upprättar självförsörjande kommuniteter ute på landet, där de tar i bruk häst och kärra, och vedupp-värmning. Bara dom får komma in i dessa kommuniteter som blint lyder kommunitetsledaren. I dessa kommuniteter råder stenhård fascistisk moral. Lyder man inte order, kan man räkna med att bli utesluten ur kommuniteten, och lämnad att dö för sig själv. Alla med makt är beväpnade, de har snabbt roffat åt sig de sista vapnen som finns på marknaden. Med vapnen upprätthåller de sina minidiktaturer. Och när ammunitionslagret är slut, kommer dolkarna till användning.

Den som inte hittar en kommunitet lämnas att dö. Alla äppelträd inordnas under kommuniteter, det finns inga vilda äppelträd mer att äta av för de hemlösa. Stjäl man äpplen riskerar man straff. Taggtrådar upprättas kring alla odlingar, åkrar och äppelträd. De hemlösa måste livnära sig på de få blåbär, svampar och rönnbär som inte redan har plockats av slavar från kommuniteterna. Samt insekter och blad och löv och andra vilda växter. När de hemlösas sovsäckar går sönder, finns det bara två alternativ: antingen ingår man i en kommunitet och lyder den fascistiska ordningen där, eller så fryser man ihjäl. Och om man inte fryser ihjäl, så svälter man ihjäl om vintern, om man inte lagar åt sig ett extremt stort vinterförråd av torkade rönnbär, blåbär, svampar, insekter, gräs, blad och vilda växter.

Den medeltida feodalordningen fortsätter tills skogarna har krympt till nästan ingenting p.gr.a. den globala vedeldningen, och klimatet kollapsar runt 2100. Då kollapsar också mänskligheten slutligen. Ingen överlever. Antingen blir det en ny global istid, eller så blir det 6 grader varmare, och havet stiger med tiotals meter. Kanske med hundra meter över flera sekler. Förändringarna blir i vilket fall som helst så stora att ingen överlever. Antagligen får vi det varmare scenariot, eftersom den globala vedeldningen kommer att förstöra alla skogar och släppa nästan lika mycket koldioxid ut i atmosfären som under olje-eran. Det blir åter vanligt med det gamla dagars fenomen att ett tunt täcke av röklukt breder sig ut över hela landsbygden på vintern.

Skulle däremot ingen sådan klimatförändring ske, skulle de kalla regionernas folk, som nu återigen blivit för många, till slut bli utan ved (kanske efter tvåhundra år) och viltet skulle försvinna med skogarnas försvinnande. De skulle tvingas vandra söderut, och finna att samma situation råder överallt. Även tropikerna har förvandlats till trädgårdar och åkrar. Även de har slösat med sin ved, samt förökat sig hejdlöst. När veden tar slut överallt, går det inte längre att steka köttet, allting måste ätas rått. Och nu börjar människan förstå att hon måste tillbaka till naturen, i och med att hon har förintat sin sista energikälla, träden, och måste börja äta rå mat, rått kött. Sakta förändras hon mer och mer, och fascismen försvinner långsamt. Skogarna får växa tillbaka, och människan återupprepar inte sitt gamla misstag, vis av den bittra läxan. Hon går tillbaka till apornas livsstil.

Praktiska råd

-Följ Jesu och djurens moral hela vägen. Det kommer att kosta dig minst lidande. Dö hellre än att förslava dig under en förtryckande, fascistisk kommunitet. Vägra slavarbete in i det sista. Slaveri är moralisk död och helvete på jord. Att dö hellre än att slava är moralisk uppståndelse och trohet mot sig själv.

-Svält hellre själv än att du ser på när din medmänniska eller meddjur svälter. Dela alltid maten lika mellan dig och din svältande granne, så att ni, när ni dör svältdöden, kan dö samtidigt, och trösta varann på dödsbädden. Det innebär minst lidande för både dig själv och den andre. Den värsta döden är att dö av svält efter att ha roffat åt sig allt man kan, och mist alla sina vänner just därför. Det gör inte så ont att dö när man kan dö tillsammans. Man kan också göra kollektivt självmord, om svältdöden blir för svår.

-Det samma gäller frysandet. Dö frysdöden tillsammans, nära varandras kroppar, delande på dom få filtar som är kvar. Även det innebär minst lidande både för dig själv och för nästan. Dö frysdöden hellre än att döda ett djur med jaktredskap för att få dens päls. Jaktredskap är tortyrredskap. Jaga bara med dina händer.

-Räkna med döden efter kollapsen, och välkomna den som en befriare från allt. Men ett bra sätt att dö på är att bara börja vandra i grupp söderut tills man kollapsar tillsammans. Om man har otur dör man frysdöden på vägen, om man har tur dör man svältdöden (den är mindre smärtsam än frysdöden. Kyla är något av det värsta, har jag erfarit). Men man kan också nå helt ner till djungeln, som förmodligen då är helt belägrad av små fascistkommuniteter som lagit beslag på alla ätliga växter i naturen. Om man har tur hittar man öde skogsdelar i tropikerna dit inga civiliserade har hittat sin väg, och där de ätliga frukterna och växterna står fritt att äta för alla djur och människor. Det finns alltså en liten chans för överlevnad utanför kommuniteterna, och den kan man desperat hugga tag i genom att bara börja vandra söderut. Nordens vilda mat kommer ändå inte att räcka till.

-Jag ger alltså inga stora förhoppningar för överlevnad för de frihetsälskande. MEN. Den överlever som håller sin sovsäck i skick och vänjer sin kropp vid icke-människoodlad föda och långa vandringar. Hur långt det går att anpassa sin kropp till detta, vet jag ännu inte, men det är värt att experimentera med. I princip är alla insekter ätliga i Norden. Och giftsvampar kan ätas i små mängder. Man behöver alltså inte vara så noga med vilka svampar man äter, bara man inte äter mycket på en gång. Likaså är alla gröna blad och växter i princip ätliga. Det är bara att pröva sig fram med smaken och magen. Och på vintern kan man äta knoppar och innerbark. Samt gnaga saften ur tunna grenar. Vill man överleva skall man i vilket fall som helst börja vandra söderut efter att militärstaten kollapsar globalt, och man släpps fri från koncentrationslägren. Från Finland lönar det sig att ta vägen genom Ryssland och Baltikum genom Vitryssland, Ukraina, Rumänien, Bulgarien, Turkiet, Mellanöstern och Egypten och slutligen ta vägen längs Nilen till djungeln. Det lönar sig inte att söka sig mot Indien, för det är så överbefolkat, och alla djungler som finns i Asien kommer att belägras. Afrika är inte så överbefolkat, där har man större chanser att hitta fria djungelområden att leva som apor på.

2010-09-17

Utvinning av oljesand visar på desperationen inom oljeindustrin

"Varje gång jag läser om oljesanden i Kanada ter det sig som ondskan på jorden. Det är som hämtat från den smutsiga gruvbrytningen på planeten Pandora i filmen Avatar, eller från Sarumans orchfabrik i Sagan om ringen. Monstergrävskopor arbetar frenetiskt med att gräva fram blandningen av olja och sand ur Albertas jord. Sjuka mängder energi (särskilt fossil naturgas) går åt i processen, liksom oceaner av vatten. Hittills har verksamheten gett upphov till 136 kvadratkilometer dammar med giftigt avfallsvatten." Så skriver David Jonstad i denna artikel.

Jag läste någonstans på internet att det är 10-20 gånger så energikrävande att utvinna oljesand som det är att utvinna vanlig råolja, och att koldioxidutsläppen är 5-15 gånger högre än vanlig oljeutvinning.

Trots detta kommer en stor del av Kanadas oljeförbrukning från oljesand, och Kanada har p.gr.a. oljesanden gått upp till att bli USA:s främsta exportör av olja.

Det ligger något ohyggligt desperat i detta. Att man redan har gått till så oerhört oetiska, miljöförstörande, energikrävande och dyra oljeutvinningar. Och jag har läst att det är bara de första 10 % av oljesanden som är lönsamma att utvinna just nu, och lönsamheten har uppstått enbart för att oljeprisen länge varit på historiska rekordnivåer, i 2008 enda upp i 150 dollar per fat.

Många oljeoptimister har ansett oljesanden som räddningen från en oljekris i framtiden, eftersom det finns så jäkla mycket olja där. Men det är ungefär samma optimism som alkoholisten har när han börjar gå till att dricka sitt rakvatten, sitt desinfieringsmedel och sin kylvätska efter att pengarna till alkohol är slut. Allt som bara har en droppe alkohol eller alkoholliknande vätskor i sig, förtärs för att undvika den kollaps som man får när man tvingas sluta dricka. Men utan pengar tar dessa vätskor en dag slut. Utan fossil energi och pengar tar oljesandsutvinningen slut.

Vi bör istället ta oljesandsutvinningen som ett av de säkraste tecknen på att oljan har börjat sina, och att den kollaps som en alltför dyr olja innebär, närmar sig med stormsteg. Allt pressas nu ut som kan rättfärdiga teknokraternas förnekande av att oljekris och kollaps närmar sig. Det är precis samma förnekelsemekanismer som finns hos en alkoholist, som tar till vad som helst för att skjuta upp kollapsen, och drivs av en fullständigt irrationell optimism och en ohygglig destruktivitet.

2010-09-18

Tänk om allt kommer på samma gång?

När jag har sökt efter tröst i olika teorier om saker som får civilisationen att kollapsa, har jag lagt märke till att många av dem placeras ungefär samtidigt, inte minst kring 2012. Jag tänkte då den vilda tanken att tänk om kollapsen på de olika områdena kommer samtidigt, ungefär under min livstid? Mellan 2012 - 2050? Med början 2012?

Jag har läst spådomar på internet om sammanlagt sjutton (!) saker som man tror skall inträffa under den tiden:

1. **Kollaps p.gr.a. oljekris** om några år - vi har passerat Peak Oil

2. **Kollaps p.gr.a. att vi passerar "Peak everything**", Peak natural gas, Peak copper, Peak population growth osv.

3. **Finanskrisen djupnar**, och den globala ekonomin kollapsar helt om några år, och allt måste börja om

4. **Supersolstorm 2012**, som t.o.m. Illustrerad Vetenskap skriver om.

5. **Polskifte i solens magnetfält 2012**, som får ett likadant polskifte till stånd i jordens magnetfält. Jorden börjar rotera åt andra hållet, och hela världen kollapsar under vulkanutbrott, jordbävningar och 2 km höga tsunamivågor. Patrick Geryls teori.

6. **Planet Nibiru**, eller Planet X kommer nära jorden, och skapar kaos 2012

7. **Mänskligheten genomlever ett skifte i medvetandet 2012**, och förflyttas till ett högre plan, enligt New-Age-medier.

8. **Terence McKennas Timewave-zero-teori** menar att allting förnyar sig och accelererar i en ständigt stigande hastighet, som kulminerar 2012.

9. **Mayakalender slutar 21 December 2012**, och att det då kan ske något drastiskt.

10. **UFO:s skall ingripa 2012** och rädda mänskligheten från undergång.

11. **2012 skall det förekomma masslandningar av UFO:n**, och att dom då skall visa sig så att ingen mer kan tvivla på dom.

12. **Jesus kommer tillbaka 2012** eller om inte före, så i alla fall 2032

13. **Den globala uppvärmingen börjar accelerera kraftigt** p.gr.a. att den passerat "tipping points", och nått en kritisk massa.

14. **Havet stiger med flera meter** under perioden 2010-2050 p.gr.a. den globala uppvärmingen, något som får alla kuststäder och hamnar att kollapsa, den globala infrastrukturen slås ut, och civilisationen kollapsar

15. **Supervulkanen i Yellowstone får ett utbrott**, och det blir en ny global istid

16. **Den globala bidöden slår ut jordbruket**

17. **En galaktisk supervåg slår ut civilisationen**

Tänk om alla dessa saker har med varandra att göra? På ett eller annat sätt?

2010-09-19

"Värre än vi trodde"

Har ni märkt en tendens i tidningsartiklar som behandlar den globala uppvärmningen och isarnas smältning? Alltid:

"Det går snabbare än forskarna hittills har trott."
"Allt går snabbare än vi hittills beräknat"
"Det är värre än vi trott"

Det där är en ramsa som upprepar sig igen och igen, år efter år.

Kanske det är just detta som är exponentiell utvecklingshastighet, som jag skrivit om tidigare på bloggen? En hastighet som accelererar utan kontroll, så snabbt att det inte går att beräkna matematiskt?

2010-09-20

Sjutton tickande bomber

Jag sökte på "Tickande bomb" på google, och kom över följande delhot mot civilisationen:

1) Permafrosten smälter i Arktis, och får till metanutsläpp

2) Tinande tundra i Sibirien, Alaska och Lappland får till metanutsläpp

3) Himalayas glaciärer smälter

4) Jättevulkanen i Yellowstone kan få utbrott när som helst

5) Elektronikskrotet

6) Arbetslösheten i Arabvärlden

7) Vattenbristen

8) Datorspelsberoendet

9) Kvicksilverföroreningar , som dessa kvicksilvertunnor och andra miljögifter

10) Mobiltelefonernas hälsorisk

11) Diabetes

12) Psykisk ohälsa bland ungdomar

13) Matpriserna

14) Datorvirus som sprids via Facebook

15) Kärnavfallet på kolahalvön

16) Den globala bidöden

17) Kärnvapenkrig se också här

2010-09-20

Forskare vet inte hur stark supersolstormen 2012-2013 kommer att bli

“We know it is coming but we don’t know how bad it is going to be,” Dr Richard Fisher, the director of Nasa’s Heliophysics division, said in an interview with The Daily Telegraph,

om den kommande supersolstormen 2012, i denna artikel som publicerades i sommar.

Den värsta solstormen på 100 år, säger de. (I underkant, för den senaste supersolstormen var 1859)

Unprecedented (exempellös, hittills okänd), säger denna artikel.

Solstormen blir ett hot mot hela den elektriska infrastrukturen på jorden, samt mot satelliter, GPS-system mm, enligt dessa artiklar.

Hoppas den blir riktigt hemsk, så att hela civilisationen kollapsar, och aldrig kommer på benen igen. Hoppas forskaren Patrick Geryl har rätt som säger att solstormen blir så hemsk att hela civilisationen går under för alltid; det blir

nämligen inte bara en solstorm då, utan även ett magnetiskt polskifte i solen, och detta får till stånd ett liknande polskifte på jorden, så att jorden börjar rotera åt andra hållet.

2010-09-22

Varför jorden kan flippa 2012 - lite vetenskaplig bakgrundsinformation

"The Sun's magnetic poles will remain as they are now, with the north magnetic pole pointing through the Sun's southern hemisphere, until the year 2012 when they will reverse again. This transition happens, as far as we know, at the peak of every 11-year sunspot cycle -- like clockwork.

Earth´s magnetic field also flips, but with less regularity. Consecutive reversals are spaced 5 thousand years to 50 million years apart. The last reversal happened 740,000 years ago. *Some researchers think our planet is overdue* (försenad) *for another one, but nobody knows exactly when the next reversal might occur.* (min betoning)

Från denna NASA-sida

Patrick Geryl är en av dessa forskare som tror att jordens magnetpoler byter plats alldeles snart. Och han tror att kommande maximum i solaktiviteten kommer att vara så stark (supersolstormen), att detta blir den utlösande faktorn för jordens magnetiska polskifte. Och kommer ett sådant skifte 2012, är det ute med civilisationen.

2010-09-23

Katastroferna är försenade - därför kommer dom med så mycket större brak när dom kommer

-Kollapsen efter Peak Oil är försenad (bl.a. p.g.a. desperat framletande av svårtillgänglig olja som oljesand)

-Jordens magnetiska polskifte är försenat (se föregående inlägg)

-Åkrarnas utarmning är försenad p.g.a. att vi håller liv i dom på konstgjord väg med hjälp av oljebaserad konstgödsel

-Vattenkrisen i varma länder är försenad därför att man tränger allt djupare och djupare under jordenför att hämta sitt vatten

-Utbrottet för jättevulkanen i Yellowstone är försenad (artikel från år 2000) läs här ett inlägg från 2010

-Den ekonomiska kollapsen är försenad p.g.a. att man desperat pumpar in gigantiska penningsummor (s.k. "räddningspaket") i systemet, från ingenstans.

2010-09-23

Desperationen inom oljeindustrin efter Peak Oil

Jag hittade ännu ett exempel på hur desperat oljeindustrin har blivit efter Peak Oil. Inte bara kostsam oljesandsutvinning, utan nu försöker man få ut bränsle från mögel. Överhuvudtaget all tillverkning av biobränsle är ett tecken på förestående kollaps. Peak Oil är den sanna orsaken till att man börjat tillverka biobränslen, inte global uppvärming, såsom man ofta tror.

2010-09-23

Saker i världen som växer exponentiellt

När en sak växer exponentiellt, följer den inte en linjär accerelationslinje uppåt, utan följer en böjd sådan, så att det blir 2-4-8-14-32 istället för 1-2-3-4-5

Följande saker i världen växer i exponentiell takt:

-Internet

-Den teknologiska utvecklingen (enligt Ray Kurzweil)

-Vårt behov av olja

-Kinas bilar

-Koldioxidutsläppen

-Den globala issmältningen, inte minst på Antarktis

-Klimatförändringen

-Havsstigningen

-Jordens befolkning

2010-09-23

Kommentarer till post-apokalyps-filmen "The Road"

Jag såg filmen igår hos vännen Elias, och den var skrämmande. Jag reagerade på den nattsvarta människosyn som den präglades av. Blir människor verkligen så onda när de kämpar för överlevnad? Jag tror inte det. Jag har t.ex. hört att djur svälter hellre ihjäl än att äta något de inte gillar. Och eftersom människan är ett djur, gäller detta även henne. Hon förvandlas inte till kannibal bara för att hon svälter. Så smärtsam är inte svältdöden, att man blir så desperat att man kannibaliserar. Filmskaparen har nog en överdriven syn på hur långt vi är redo att sträcka oss för att undslippa döden. Nej, när vi kommer så långt, känner vi nog instinktivt att livet kommer att fortsätta även om vi dör, och så ger vi efter för den barmhärtigaste och instinktivt lättaste vägen.

Filmskaparens människosyn är orealistisk, eftersom det är civilisationssystemet och lagen som gör oss onda. Genast när det faller bort, blir vi plötsligt individer, och möter varandra på ett helt annat sätt.

2010-09-25

Extrema naturkatastrofer allt vanligare på 2000-talet, inte minst 2010

Det har alltid förekommit stora naturkatastrofer, men det känns som om dom blivit allt vanligare och allt tätare förekommande på 2000-talet. Och inte minst 2010. Det är inte bara jag som upplever detta.

I den här artikeln står det följande:

"...enligt Vetenskapsbloggen som granskat uppgifterna är det en enorm ökning av alla typer av naturkatastrofer under de senaste hundra åren. Det var t ex bara sex översvämningar under 1900-talets första decennium mot fler än 1700 under det första årtiondet på 2000-talet, en 300-faldig ökning. Men även jordbävningar och vulkanutbrott tycks öka lavinartat.."

Och den här artikeln skriver:

"Antalet katastrofer har fördubblats sedan 1980-¬talet".

Och den här artikeln skriver:

"jämför man åren 1997-2006 med tioårsperioden innan ses en tydlig ökning. Naturkatastroferna var 40 procent fler den senaste tioårsperioden jämfört med den föregående, enligt nyhetsbyrån AFP"

Decenniet 2000-2009 var det varmaste någonsin.

Jordbävningarna har varit värst. Den här artikel skriver:

"Nästan 60 procent av alla människor som dog i naturkatastrofer under det gångna decenniet förlorade sina liv i jordbävningar"

Här kommer en lista med dom ovanliga naturfenomen jag har stött på under 2000-talet:

2010:

-17 värmerekord och 1 köldrekord.

-2010 är hittills det varmaste året som uppmätts sedan mätningarna startade i mitten av 1800-talet.

-Ovanligt kraftiga jordskalv (över 7.0 på richterskalan) i Haiti, Chile, Mexico och Kina. Det kraftigaste var i Chile, 8.8 på richterskalan. Haitijordbävningen krävde bortåt 300 000 liv.

-T.o.m. Sverige hade ett ovanligt kraftigt jordskalv (4.7). Det var det kraftigaste på 104 år.

-De ovanligt stora och många bränderna i Ryssland.

-De ovanligt stora och många översvämningarna i Asien.

2009:

-Australien drabbas av en av de värsta katastroferna landet någonsin har haft; de Skogsbränder som rasade var de värsta bränder som drabbat Australien någonsin. 210 människor dog.

2008:

-Cyklonen Nargis, som svepte in över Burma dödade 138 000 personer.

-Ovanligt kraftig jordbävning i Kina på 7.9 på richterskalan tog bortåt 100 000 liv.

-Haiti drabbades av inte mindre än fyra tropiska stormar, orkaner.

2006:

-Ovanligt kraftig jordbävning utanför Java i Indonesien (7.7 på richterskalan) kräver 5700 människors liv. En månad efter uppstår en ny jordbävning på 7.7, som orsakar en tsunami som krävde 360 dödsoffer.

-Det kraftigaste skalvet som någonsin registrerats i Norden, det så kallade Svalbardskalvet, inträffade och uppskattades till 6,2 på Richterskalan

2005:

-Orkanen Katrina i New Orleans krävde 1800 liv.

-Den ovanligt kraftiga jordbävningen i Kashmir (7.6-7.8 på Richterskalan) krävde bortåt 100 000 dödsoffer.

-En megajordbävning på 8.8. inträffade utanför Sumatra. Jordbävningen var den näst kraftigaste i världen sedan 1964, bara den som förorsakade Thailandtsunamin var kraftigare

2004:

-Tsunamin i Thailand krävde 220 000 liv. Jordbävningen uppmätte 9.3 på richterskalan, en av de kraftigaste som någonsin uppmätts. En av de värsta jordbävningskatastroferna under de senaste 1000 åren. En av de svåraste naturkatastrofer som drabbat världen under senaste sekel.

2003:

-72 000 personer dog i den europeiska värmeböljan.

-31 000 personer dog i jordskalv i Iran på 6.6 richters.

Kan det här vara tecken på att naturen har fått nog snart, och reser sig till motstånd mot civilisationen?

Och som en avslutning kan det nämnas att polska meteorologer spår att vi nu går in i den kallaste vintern på 1000 år, p.gr.a. att golfströmmen håller på att försvagas.

2010-10-12

Profetior om 2012. De är många, och kommer från många håll och kanter.

Följande har väldigt gamla profetior om 2012 (följande är taget ur Diana Coopers bok om 2012):

De flesta visa inom amerikas indianstammar, som:

Maya-indianerna
Inka-indianerna
Aztek-indianerna
Hopi-indianerna
Cherokee-indianerna
Seneca-indianerna

Från andra delar av världen:

Maori-indianerna (Nya Zeeland)
Afrikas schamaner
Egyptiernas myter
Plejadiska kalendern (utomjordingar)
Den tibetanska kalendern
Den judiska kalendern
Hinduisk kalender (bl.a. att Brahmas utandning räcker 26000 år)

Följande äldre profeter hade profetior om stora förändringar i slutet av 1900-talet och början av 2000-talet:

Nostradamus
Edgar Cayce

Följande nutida tänkare, forskare och författare har profetior om 2012 (de mer kända):

Filosofen Terence McKenna (Timewave-zero)
Michael Drosnin (Bibelkoden)
Esoterikern Gregg Braden
Amatörforskaren Patrick Geryl (polskifte)
Mayaforskaren John Major Jenkins
Mayaforskaren Carl Johan Calleman
Fysikern, Ph.D. Paul LaViolette (galaktisk supervåg)
Esoterikern Daniel Pinchbeck
Esoterikern David Wilcock
Vetenskapsmän världen över (t.ex. från NASA) profeterar om supersolstorm 2012-2013

Följande nutida politiker har profetior om 2012:

Khaqan Khan (som skrev följande brev)

Följande nutida medier har profetior om 2012:

Diana Cooper
Norrmannen Leif Havik (kanaliserar anden Iliuka)
Ken Carey

Följande UFO-kontaktpersoner har profetior om 2012:

- Den svarta amerikanen Anthony Kane.
-Den kända ufo-profeten Billy Meier
-Channie West
-Sheldan Nidle
-Nancy Lieder (Zetatalk)
-George Green

Följande nära-döden-upplevare har profetior om 2012:

Dannion Brinkley
Phyllis M. Atwater

Följande munkar och gurun i Asien har profetior om 2012:

-Sibiriska schamaner
-Sri Kalki Bhagavan (grundaren av "Oneness-blessing")
-Moder Amma
-Dessa tibetanska fjärrseende munkar

Följande kristna pastorer har profetior om 2012:

David C. Cook (annars är det förunderligt tyst på den kristna fronten kring årtalet)

Följande judiska rabbiner har profetior om 2012:

David Kraftchow (annars är det förunderligt tyst på den judiska fronten kring årtalet, inom islam hittar man ingenting)

Den här sidan räknar också upp många profetior från många olika håll kring 2012

2010-10-13

Hur töntigt talet om "klimathot" är

Något av det töntigaste som den nutida civilisationen håller på med är att tala om den globala uppvärmningen och klimatförändringarna som "hot"; dessa förändringar i naturen som alltid kommer förr eller senare, människoskapta eller inte.

Det handlar om samma vanvettiga demonisering av naturens förvandlingar som dödsrädslan innebär, talet om döden som "förintelse".

Det är ju bara civilisationen som hotas av klimatets förvandlingar, inte människan och naturen. Dessa senare är eviga, och sträcker sig bortom döden, medan civilisationen är förgänglig, och kommer aldrig någonsin att kunna eviggöras.

Men människan har i den grad blivit ett med civilisationsapparatet att hon upplever hotet mot detta som ett hot mot sin egen existens, som om civilisationens förintelse betydde människans förintelse.

Människans skräck för klimatförändringarna liknar otroligt mycket hennes skräck för döden, nattmörkret och allt som är nytt och okänt. Jag har skrivit om de civiliserades dödsskräck här.

De civiliserade är rädda för all förvandling, eftersom de är i symbios med ett maskineri som inte kan förändras och förvandlas som en organism kan det, utan alltid sprängs av alla förändringar inifrån.

För naturen och djuren är inte klimatförändringarna något hot, utan ett hopp om befrielse från civilisationens förtryckande ok. Deras syn på det är precis tvärtom de civiliserades syn!

2010-11-04

De civiliserades förvridna syn på "undergången"

De civiliserade skall alltid skjuta upp undergången och apokalypsen på framtiden. Som om undergången vore likvärdigt med materiell förstörelse. Men för naturen är nedbrytningen av det materiella, vare sig i form av klimatkatastrofer eller nedsmutsning, aldrig någon undergång, utan självklara, naturliga förlopp, oumbärliga för kretsloppet, lika goda som döden, sånt som behövs för att livet ska förnya sig.

Det de civiliserade kan åsamka naturen blir aldrig värre än vad naturen själv kan göra i form av "naturkatastrofer", t.ex. vulkanutbrott eller kometnedslag.

Den enda verkliga undergången är den som de civiliserade, och enbart dessa, lever i nu; isoleringen från resten av naturens livsstil. Och det är denna undergång som får de civiliserade att projicera undergång på framtiden, samt på materiella och ekologiska förhållanden.

Den enda verkliga undergången är slaveriet under civilisationssystemet, med den demonisering av allt naturligt som det bär med sig. Nedbrytningen av det materiella är, istället för undergång, en hjälp till att avsluta sitt slaveri.

2010-11-12

Låt oss besinna oss lite vad det gäller "miljöförstöringen"

Varför upplever vi en sådan irritation över den "miljöförstörelse" civilisationen åstadkommer, medan vi kan se på naturens egen "miljöförstörelse", dess egna nedbrytande krafter med försoning i blicken? Kanske är det mer p.g.a. en vämjelse för civilisationsslaveriets mekaniska fulhet och denna fulhets spår, än en verklig oro för att själva naturen har gått sönder. Eller är det så stor skillnad mellan ett av skogsindustrins kalhyggen och en av naturens egna naturliga "kalhyggen" efter en naturlig skogsbrand? Eller är spåren efter ett asteroidnedslag i marken så mycket vackrare än t.ex. gruvdrift?

Vi måste få ett helt annat, "biocentriskt" perspektiv på det som kallas "miljöförstöring", och inse att det inte är naturen som går sönder genom vårt civilisationsbyggande, utan vi själva. Naturen upplever oss ungefär som en av sina egna "naturkatastrofer", och kan inte skadas av oss, vi ingår i dess kretslopp av död och födelse, uppbyggande och nedbrytande.

Men den civiliserade människan har en tendens att projicera sitt eget inre mörker på omgivningen, och se destruktiv förstörelse i den yttre miljön då det enda egentliga problemet är människans egen inre naturlighets förstörelse, människans strypande av sin egen natur, sin vildhet och djurlikhet.

2010-11-26

Mänskligheten kan komma att dö inom hundra år

"Problemet med fossila bränslen är att de leder till ett klimat som på sikt gör planeten obeboelig."

(Alf Hornborg, professor i humanekologi vid Lunds Universitet)

"*En gång skall människan säkert försvinna från jorden och det kan vara värt att besinna, att den dagen kanske är närmare än vi tror."*

(Georg Henrik von Wright, (1916–2003) filosofiprofessor, i boken ”Vetenskapen och förnuftet”, Bonniers 1987)

På sistone har jag börjat bekymra mig allvarligt för huruvida mänskligheten kommer att dö ut i en när framtid, inom hundra år eller så. Min största väckarklocka här har varit amerikanen Guy McPherson, en "conservation biologist" (konservationsbiolog?) och miljöprofessor emeritus vid Arizonas universitet i USA. Jag har läst mycket på hans blogg "Nature Bats Last". Han menar att mänskligheten kommer att dö ut före 2030, ja rentav inom tio år, p.g.a. skenande klimatförändringar. Och han menar, att om civilisationen skulle kollapsa nu, skulle mänskligheten bara kunna överleva i några år, p.g.a. att klimatförändringarna skulle ta ett jätteskutt framåt på några dagar, när den sot (och andra liknande partiklar) som finns i atmosfären snabbt rensas ut (partiklarna fungerar som en paraply för solen, och döljer den sanna klimatuppvärmningen, som är mycket större än man kan tro om inte partiklarna skulle reflektera bort solens strålar, det kallas Global Dimming). Det skulle snabbt bli tre grader varmare på planeten, och det skulle inte växterna klara av, utan vi skulle förlora vår livsmiljö, vår mat, helt enkelt (planeten var redan ungefär 1,5 grader varmare än förindustriell tid under första hälften av 2016). "We are in a fool's paradise, accidentally kept cool by smoke" (James Lovelock)

Och dessutom skulle alla våra ungefär 450 kärnkraftverk på planeten uppleva fruktansvärda härdsmältor, enligt McPherson, ty det tar ett par decennium eller mer av planerat arbete för att stänga av ett kärnkraftverk. Och den sammantagna joniserande strålningen från kärnkraftverken skulle också ta kål på mänskligheten efter hand.

McPherson säger att vi befinner oss i en situation av ”damned if you do, damned if you don´t”. Om vi fortsätter släppa ut koldioxid, värms klimatet upp, om vi slutar med våra utsläpp, faller ”paraplypartiklarna” ner från atmosfären, och klimatet värms upp av det.

Inte nog med detta. På havsbottnen i Arktis lurar metanen, frusna "metanklatrater" som hotas av klimatuppvärmningen att smälta och stiga upp från bottnen för att uppgå i atmosfären. Fältforskare som Natalia Shakova och Igor Semiletov har sagt att havsbottnen i Arktis när som helst kan ge ifrån sig ett "rap" på 50 gigaton metan, som är en mycket starkare växthusgas än koldioxiden (100 gånger starkare i ett kort pers-pektiv). Skulle detta ske, då är det snart ute med mänskligheten (det finns bara 5 gigaton metan i hela atmosfären). Redan nu finns det gigantiska områden på upp till 150 km i diameter, som ger ifrån sig metan till atmosfären i form av bubblor som stiger upp ur vattnet. Det här är ett exempel på de talrika ”positiva återkopplingsmekanismer” (”positive feedback loops”) som hotar vår planet.

Det är inte bara från havsbottnen i Arktis som det kommer mängder av metan. Den globala uppvärmningen tinar också upp permafrosten i Sibirien och Alaska, med väldiga metanutsläpp till följd.

Nu kan det säkert hända att McPherson är för radikal i sin tidsram, men den är inte det viktigaste. Det väsentliga är att en vetenskapsman, en miljö-professor, överhuvudtaget kan komma med sådana här förutsägelser. Det säger något om den tid vi lever i, och om hur allvarliga och abrupta klimat-förändringarna är. Jag tror mänskligheten kommer att dö ut, men kanske mycket senare än McPherson tänker. Miljöprofessorn och konservationsbiologen Paul Ehrlich, som skrivit så mycket om överbefolkningsproblemet, tror t.ex. att mänskligheten kan komma att dö ut om ett halvt sekel, kring 2065 (detta sade han för något år sedan i en youtubeintervju). Och mikrobiologen Frank Fenner och fysikern Stephen Hakwing tror att vi har hundra år på oss som art, sedan försvinner vi. Hawking menar att vår enda räddning är lämna jorden och kolonisera rymden.

Det verkar vara för sent att göra något åt klimatförändringarna. Vad vi än gör, vare sig vi slutar släppa ut koldioxid i atmosfären, eller kör business-as-usual, ser det mörkt ut. Tåget har gått. Nu återstår att åka över ravinen. För mig låter McPhersons blogg som en dödsdom över mänskligheten, som döms för brottet att ha byggt

civilisation, för att ha lämnat den nomadiska jägar-samlar-livsstilen och börjat med jordbruk och med att bygga städer. Att bygga städer var urbrottet som alla andra brott har bottnat i sedan dess. Vi skulle ha nöjt oss med det småskaliga livet, det ödmjuka livet inom ekosystemets gränser, i harmoni med hela vår historia som djurart. Med urbaniseringen började mänskligheten bete sig cancerlikt (kanske redan så smått när vi lämnade djungeln?). Vi gjorde uppror mot vår historia, vår djurhistoria, och satte oss över resten av djuren i och med att vi tämjde boskapsdjuren. Allt var sedan dess till för oss, för att exploateras av oss. Vi var centrum, inte bara på planeten, men i hela det oändliga kosmos. En större hybris än denna (som särskilt religionerna odlar) kan knappast tänkas. Men på denna hybris följer nemesis, som filosofen Georg Henrik von Wright skriver så väl om i boken "Myten om framsteget" (Bonniers 1993).

Hur skall man tackla en sådan dödsdom? Skall man bara ge upp alla försök till förbättring och hopp om benådning? Jag tror inte det. Jag tror att vi måste fortsätta kämpa fastän allt hopp vore ute för mänsklighetens del. Det handlar om respekt för det döende livet, för ekosystemets och mänsklighetens svanesång. Vi måste in i det sista vägra smutsa ner naturen och hugga ner våra skogar, fast klimatuppvärmningen kommer att göra sitt för att förstöra ekosystemen. Och det finns också ett hopp om att vi kan rädda många ickemänskliga arter från utrotning, ja själva planeten från att dö. Det är värt att kämpa för.

Det handlar också om vår självrespekt. Och dessutom, man torterar inte någon som håller på att dö. Man ger honom istället smärtstillande mediciner, och sjunger för honom några vackra folksånger, som han minns från sin barndom. Och pratar med honom, inte minst. Vi måste prata med den döende naturen, och med varandra, om vad som håller på att ske. Vi måste lära oss igen djurspråket, som vi en gång kunde när vi ännu var ett med vår djurnatur. Språket bortom orden. Den rena kommunikationen, mötet ansikte mot ansikte. Jag skulle vilja göra mitt liv till en del av naturens svanesång efter mötet med sin bödel, människan. Jag tror inte min djurism var så dum som jag har trott. Det att vi måste återknyta till vårt djuriska ursprung. Det är det min svanesång ska handla om.

"Det fromma liv som middagsljuset glömde
kan sakta vakna med vår avskedssmärta
– och vad den unga mänskligheten drömde
brinna emot oss som ett heligt hjärta."

(Bertil Malmberg, från dikten "Aftonrodnad" i diktsamlingen "Dikter vid gränsen", 1935)

Det finns en grupp på Facebook som ägnar sig åt att stöda sådana som har kommit till insikt om att mänskligheten snart skall dö ut, en s.k. "Near Term Human Extinction support group". Den har över 5320 medlemmar (detta 1.10.2018). Jag är inte ensam om detta.

2015-8-25

Att kämpa för biosfärens räddning

Kanske är det fanatiskt av mig att tro att mänskligheten kan dö ut inom loppet av detta sekel, men det finns vetenskapsmän som är ännu radikalare. Ta t.ex. Malcolm Light (earth system scientist). Han skriver på bloggen Arctic News följande: "This process of methane release will accelerate exponentially, release huge quantities of methane into the atmosphere and lead to the demise of all life on earth before the middle of this century."

Alltså han tror att allt liv på jorden kommer att dö ut innan mitten av detta århundrade. Allt liv! Det är ett stort steg från att tro att mänskligheten kommer att dö ut snart, till att tro att allt liv kommer att dö ut snart. Mänskligheten är trots allt bara en art bland miljoner.

Jag skulle bli väldigt ledsen om Malcolm Light hade rätt. Det jag kämpar för nu är trots allt resten av biosfärens överlevnad efter att människan har försvunnit (jag har gett upp hoppet om mänsklighetens räddning). Och tänk om det inte finns något liv på andra planeter i kosmos? Det vore otroligt synd om livet självt dog ut.

Jag skulle önska att det funnes en knapp som, när man tryckte på den, fick hela civilisationen att avstanna (dock utan att kärnkraftverken smälte). Jag skulle utan tvekan trycka på den knappen. Även om det betydde min egen undergång. Men jag

kämpar så gott det går för att minska mitt ekologiska fotavtryck. Jag köper t.ex. inte längre mat från butiken, utan går till en gratis matutdelning för de fattiga i Helsingfors. De får där gratis mat från butikerna. Jag undrar vad jag kan göra utöver det. Kanske publicera en bok om miljöproblemen, för att väcka folk? Det skulle visserligen ta i anspråk en del skog, men vinsten kan övergå förlusten om den väcker folk tillräckligt. Och jag kunde ta bara en liten upplaga, kanske 30 -50 ex. såsom mina tidigare böcker.

2015-08-26

Kollapsen kryper närmare och närmare - de fattiga drabbas först och märker den först

Jag tror att civilisationens kollaps kryper bara närmare och närmare för var dag som går. Det går bara så långsamt att vi inte märker det. Vi hinner vänja oss vid att det har blivit värre. Finanskrisen har blivit det nya normala, vi har vant oss vid kollapsen i Grekland t.ex. (där de är så desperata att de bränner sina sista träd) För de flesta, som inte har en helhetsbild, var finanskrisen 2008 en anomali, en olyckshändelse, som inte behöver upprepas om vi bara sköter oss och pumpar räddningspaket in i systemet, den ses inte som ett inre systemfel av djupare slag. Det de inte tänker på, är att allt har blivit värre än det var strax innan finanskrisen. USA:s statsskulder har ökat med många biljoner *, 1,1 biljon per år, och är nu uppe i 19,4 biljoner dollar. (det är en så ohygglig summa att det är svårt att föreställa sig den) USA skjuter upp kollapsen genom att ta nya lån, och de flesta övriga länder tar efter USA:s exempel. Detta är ungefär lika smart som att försöka hindra en bubbla från att brista genom att blåsa upp den ännu mer. Och världsekonomin är verkligen som en enda stor bubbla. Vi skjuter upp kollapsen genom att använda upp våra efterkommandes resurser, genom att kolonisera framtiden, eftersom vi redan har använt vår rimliga, hållbara ranson. Således säkerställer vi kollapsen och vår egen undergång, för vi kan inte stjäla våra barnbarnsbarns resurser och samtidigt låta dem får ett drägligt liv. Dom kommer att dyka upp i en ruinerad värld, ruinerad av nykolonialism och girighet. Kollapsen kommer att vara ett faktum för dem. Och klimatet kommer att göra sitt för att detta ska ske, för det kommer att vara mycket varmare p.g.a. våra utsläpp.

Det verkar som om civilisationen försöker vinna över entropilagen, när den intalar sig att vi kan köra på som förr som om resurserna skulle vara eviga, samtidigt som våra efterkommande kommer att klara sig bra. Men överkonsumtion har ett dyrt pris (allt har sitt pris), och detta pris ska någon betala. Jag hoppas kollapsen kommer snart, så att det är de skyldiga som får betala priset, inte våra oskyldiga efterkommande (fast några av dom redan lever ibland oss), och jag hoppas att oljetoppskollapsen kommer långt före klimatförändrings-kollapsen, så att klimatet inte tar så stor skada. Jag hoppas att oljereservernas volym är för högt uppskattad (vilket detta antyder), så att vi inte kan spy ut så mycket utsläpp som vi skulle vilja.

Även om alla kommer att drabbas av kollapsen till sist, är det de fattigaste som märker det först, och drabbas av det först. För de fattiga i Grekland och Venezuela är kollapsen redan en verklighet.

(bildtext: En hylla i en butik i Venezuela)

Som hemlös tror jag att jag kommer att vara bland dom första som märker att kollapsen har nått Sverige. Butikerna kommer att stänga inne sina sopor (vilket i stor grad redan har skett), det kommer att bli allt svårare och svårare att hitta matrester på restaurangerna (detta har ännu inte skett) eftersom maten kommer att värderas långt högre när kollapsen är en verklighet för oss. Mängden tiggare på gatan kommer att mångfaldigas (vilket redan har skett), och de rika kommer att mer och mer säkra sina tillgångar (vilket redan sker), och allt kommer därför att privatiseras mer och mer (vilket redan sker i förvandlandet av hyresrätter till bostadsrätter), och välfärdssamhället kommer att monteras ner bit för bit (vilket redan är på gång). Ett tecken på det sistnämnda är att stödet till hemlösa hela tiden kommer att minska (vilket redan har skett i en liten grad då de hemlösas viktigaste plats i Stockholm centrum; Ny Gemenskap, tvingades flytta till utkanten av Stockholm), och det är de hemlösa som antagligen märker kollapsen först, för dessa är lättast att glömma bort när man ska strida om de sista resurserna. Men rättvisa kommer att skipas till sist, för jag är säker på att kollapsen en dag når de rika. Kruxet är bara att kollapsen inte riktigt "räknas" så länge den inte drabbar de rika. De fattiga betyder nämligen knappt någonting för de rika, de är bara en opersonlig massa av slavar som ska göda deras rikedomar. Vi i Sverige tror kanske inte att det är så vi ser på de fattiga i tredje världen, men i praktiken, i våra handlingar, är det denna syn som de flesta förkroppsligar. Jag avskyr rikedom p.g.a. detta, p.g.a. vad det gör med en människa, låt mig få vara hemlös och fattig som rådjuren och älgarna, låt mig få lida och dö med dom fattiga och hemlösa, dom är mitt folk!

* en biljon dollar är den svenska motsvarigheten till engelskans "one trillion dollars"

2016-08-16

Georg Henrik von Wright om mänsklighetens slut

(Georg Henrik von Wright (1916–2003) var en finlandssvensk akademisk filosof som bl.a. var professor vid Cambridges universitet 1948-1951. Han skrev många böcker, flera med civilisationskritisk udd, där han bl.a. kritiserade framstegstanken (bl.a. i sin bok "Myten om framsteget"). Han är nog en av de mest kända finländska filosoferna genom tiderna. Här kommer några utdrag ur en av hans böcker, "Vetenskapen och förnuftet", som utkom på Bonniers förlag 1986:)

"En gång skall människan säkert försvinna från jorden och det kan vara värt att besinna, att den dagen kanske är närmare än vi tror." (s.83)

"Ett perspektiv, som jag inte anser orealistiskt, är att mänskligheten går mot sin undergång som zoologisk art. Perspektivet har ofta i tider av oro och omvälvning upprört människorna. Men jag tror, att det har en mera hotfull bakgrund i verkligheten nu än tidigare.-----Jag kan inte för egen del finna det särskilt upprörande. En gång skall med säkerhet människan som art upphöra att finnas; om det sker efter några hundra tusen år eller ett par sekler, är i det kosmiska perspektivet en pipa snus. När man betänker, hur många arter människan själv tagit kål på, kan en sådan naturens nemesis kanske tyckas rättvis." (s.151-152)

Mina kommentarer: Detta sade Georg Henrik von Wright redan 1986, innan vetskapen om klimatförändringarna hade hunnit sprida sig över världen. Hans ord är framsynta, nästan profetiska. Är de inte långt mera giltiga i vår tid, nu när vi vet att mänsklighetens fortbestånd under vårt sekel är hotat av klimatförändringarna och oljetoppen? Jag tycker också hans ord om att det är rättvist att mänskligheten dör ut, är långt mer relevanta nu än de var på hans tid, så långt som vi har blivit mycket mer destruktiva mot planeten än vi var 1986.

2016-10-11

Hur vi lånar och stjäl från framtiden och våra efterkommande

Ett lån är alltid ett **lån från framtiden**. Lite mera nu, lite mindre i framtiden. Ett lån är ett anspråk på någons framtid **-** någon måste offra sig i framtiden, medan vi räddas nu. Detta är entropilagen * i verkan.

Mänskligheten har aldrig varit så belånad som nu, aldrig tidigare i historien. Detta gäller såväl stater som privatpersoner. Våra anspråk på framtiden är rent ut sagt astronomiska. Bara USA:s statsskuld är uppe i 19,4 biljoner (1) dollar (USA:s BNP

2015 var 17,9 biljoner dollar), och världens samlade skulder uppgår till 252 biljoner dollar (världens samlade BNP var ungefär 80 biljoner dollar 2013, dvs. världen har inte tillräckligt med pengar för att betala ner sina skulder). Hur kan man ha så höga lån utan att ruinera sina efterkommande? Jag tror inte det är möjligt. Men vi har tagit dessa lån utifrån dogmen om evig tillväxt, att ekonomin i framtiden ska vara så mycket större att den inte ruineras av en sådan skuldbörda (växer ekonomin kommer det, enligt många ekonomer, att generera pengar till att betala våra lån med). Men allteftersom åren går, betalar vi inte tillbaka nästan någonting, utan vi tar bara ytterligare lån, år efter år. När ska vi börja betala? Ja, det skjuter vi till framtiden, eftersom vår ekonomi redan står vid kollapsens rand; börjar vi betala, eller sluta ta nya lån, faller den globala ekonomin ihop som ett korthus, som en bubbla, vilket den faktiskt är. Vi blåser bubblan upp lite mer, i förhoppningen om att detta ska förhindra att bubblan spricker. Vilken rutten logik!

Aldrig i sin historia har USA lånat så mycket pengar som under Obamas regering. Under de åtta år som han satt i Vita Huset, lånade USA nästan lika mycket som under hela landets tidigare historia, 1,1 biljoner dollar om året, ungefär 8,8 biljoner dollar sammalagt, jämfört med de 10,6 biljoner dollar som landets skuldberg varit dittills. Det är mycket tydligt att USA har **lånat sig ut ur finanskrisen 2008**. Och det har resten av världen gjort också. Vi tar vinsten nu, förlusten sen. Vi tänker en mandatperiod, 4 år, åt gången. Aldrig långsiktigt. Sällan en tanke på våra efterkommande, som kommer att stå där med notan efter vår nuvarande lånefest och vårt nuvarande konsumtionskalas.

Det största problemet är inte att vi lånar pengar av våra efterkommande. Pengar kan skapas eller förintas, pengaskulder kan avskrivas. Det stora problemet är det som ligger bakom dessa lånade pengar, nämligen **lån av energi**, lån av **ekosystemtjänster**, där vi får energin och tjänsterna, medan dessa är förbrukade när våra efterkommande kommer till världen. Det skulle jag snarare kalla stöld än lån.

Vi stjäl faktiskt våra efterkommandes resurser med vår alltför höga resurskonsumtion, och vi stjäl deras utsläppsrätter med våra skyhöga koldioxid- och metanutsläpp. Och vi lånar/stjäl inte bara från våra efterkommande, utan även från naturen. Om våra skulder till våra mänskliga efterkommande är skyhöga, är våra skulder till naturen; djuren, insekterna och växterna, astronomiska. Hur ska vi kunna reparera våra fatala ingrepp i naturen utan att civilisationen faller samman? Det går inte, så radikalt stora är våra skulder, eller jag skulle snarare säga böter. Vi har ingen buffert för detta, helt enkelt, och vi har nog aldrig haft det heller. Vi har alltid kämpat för at hålla huvudet över vattenytan. Civilisationen har aldrig varit hållbar, ända från första början. Den har systematiskt, från första början, varit ett projekt för att upphöja människan på den vilda naturens och djurens bekostnad, dessa har fått betala allt högre och högre priser för mänsklighetens s.k. "framsteg". Och nu står mänskligheten inte bara i skyhög skuld till den natur och de djur som nu finns, utan även till framtidens natur och djur, precis som vi står i skuld till våra efterkommande. Var skall vi ta all den energi och alla de pengar som krävs för att betala allt detta? Detta finns helt enkelt inte. Och har nog aldrig funnits. Därför kommer vi att lämna en ruinerad värld efter oss, ruinerad på naturresurser, ruinerad på rent vatten och grundvatten, ruinerad på vild, frisk natur. Detta är vad jag kallar "den planetära kronofogden" **-** kollapsen. Entropilagen i verkan, en lag som man inte kan lura, hur man än försöker. Civilisationen är ett himmelskriande brott mot Livet och vördnaden för Livet, och det begås inte ostraffat. Vår "eviga tillväxt" kan bara fortsätta till en viss punkt, sedan kommer "the day of reckoning", (räkenskapsdagen), då kronofogden ska indriva skulderna, och tar både hus och hage. Vår ekonomi växer eller kollapsar, det finns inget mellanläge av jämvikt, då civilisationen aldrig varit i jämvikt med något som helst, allra minst med sig själv. Dess logik är cancertumörens logik, och kommer att möta dess öde, en förstörd kropp, en förstörd miljö, en utsugen resursbas.

Den förnyelsebara energins förespråkare har kanske aldrig tänkt på en sak. Och det är att eftersom vi varken har penning**-** eller energibuffert, så måste vi låna de pengar och den energi som det krävs att bygga och distribuera förnyelsebar energi, från någon. Och vem blir det? Jo, från våra efterkommande förstås. Vi lånar av dem fossila bränslen och andra naturresurser, utsläppsrätter och ekosystemtjänster, just det som vi ville spara åt dem genom att bygga ut den förnyelsebara energin. Ser ni hur fångna vi är under entropilagen? Vi står vid det entropiska stupet, vägen tillbaka är blockerad, vägen fram är ett fritt fall till slut. Vi har redan plockat de lägst hängande energifrukterna, nu återstår bakfyllan, de kostsamma energisorterna, som kräver enorm framtida ekonomisk tillväxt för att kunna utvinnas, en tillväxt som bara var möjlig genom den billiga energin, de lägst hängande frukterna. Det är det som kallas "Peak Oil", vi är där troligen nu. Och det är bl.a. detta som manar fram den planetära kronofogden till sist; kollapsen. Låt oss hoppas att det kommer något bättre efter detta, en förnyad natur och en förnyad mänsklighet på ruinerna av den gamla.

* entropilagen är den naturlag som säger att allt går från ordning till oordning, från liv till död, från energi till avfall. Den går bara vägen utför, det finns ingen väg tillbaka.

(1) en biljon dollar är den svenska motsvarigheten till engelskans "one trillion dollar", alltså 1000 miljarder dollar.

2016-11-28

Det fínns ingen utväg ur peak oil, annat än kollaps

Jag tror civilisationen har nått peak oil, oljetoppen. Vi har varit där redan i ett decennium när det gäller den konventionella oljan (den okonventionella oljan ökar ännu). Den billiga oljans tid är förbi. Energiutvinningen kan liknas vid att plocka frukter på ett träd. De lägst hängande frukterna representerar den billiga oljan som lätt gick att få upp ur oljefälten, den olja vars produktion man ständigt kunde öka. Frukterna högre upp representerar den mer svåråtkomliga oljan i de oljefält som redan "peakat", samt icke minst i den okonventionella oljan; djuphavsolja, skifferolja, oljesand, olja gjord av kol osv.

Mänskligheten har idag plockat alla de lägst hängande energifrukterna, och konsekvenserna av det blir för varje dag alltmer uppenbara, tänk bara på frackingboomen och oljesandsutvinningen i Kanada, båda otroligt dyra energisorter att utvinna. Vi kan inte heller producera oss ut ur denna kris genom tillverkning av förnyelsebar-energi-teknik. De förnyelsebara energisorterna är nämligen frukter som hänger långt uppe i energiträdet, och tekniken som producerar dem kräver mängder av fossilt bränsle för att tillverkas och distribueras. Vi tänker att vi tjänar framtida generationer genom att installera förnyelsebar energi, men vi tänker inte på att det de kostar, av pengar och fossilt bränsle, samt utsläppsrätter, det lånar, eller snarare stjäl vi, från våra efterkommande, eftersom vi redan använder långt mer fossila bränslen än vad som är hållbart och rättvist mot kommande generationer (vi har väl tänkt att mänskligheten ska finnas i alla fall hundra år framåt?). Vi har helt enkelt ingen buffert för tillverkning av förnyelsebar energi. Och så glömmer vi också att solpaneler och vindkraftverk har en begränsad livstid (30 år för sol respektive 20-25 år för vind), och måste bytas ut efterhand. Varifrån skall våra barnbarnsbarn ta den energibuffert som dom behöver för att producera och distribuera den nya förnyelsebar-energi-teknik som de behöver, då inte ens vi nu, i det rika väst, har en sådan, utan måste låna vår energi från kommande generationer? Vi använder ju nu upp det fossila bränsle som våra barnbarnsbarn behöver för att byta ut sina utslitna solpaneler och vindkraftverk till nya.

Det enda som kanske skulle rättfärdiga en storskalig tillverkning av solpaneler och vindkraftverk, vore om t.ex. bilindustrin nästan helt slutade tillverka bilar, och istället började tillverka förnyelsebar-energi-teknik. Och att många andra onödiga industrier, t.ex. godisindustrin, tog efter. Men detta skulle kanske eventuellt kollapsa ekonomin, om inte en mobilisering av krafterna likt den som infördes under andra världskriget, sattes in. Men faktumet att vi lånar pengar och fossil energi från framtida generationer, skulle kvarstå, vare sig vi producerar solpaneler eller bilar.

Den enda räddningen för våra efterkommande vore i så fall att vi, samtidigt som bilindustrin och flera andra industrier nästan bara tillverkade solpaneler och vindkraftverk, skulle **lägga ner alla onödiga industrier** som inte absolut skulle behövas för vår överlevnad, såsom krigs-, kärnkrafts-, palmolje-, tobaks-, alkohol-, te-, film-, bakelse-, choklad-, kaffe-, och nöjesindustrin. Så att vi skulle kunna **spara fossilt bränsle och utsläppsrätter** åt kommande generationer. Men detta skulle med all sannolikhet, om det implementerades globalt, kollapsa den globala ekonomin. Bara en heroisk insats av kontrollerad avveckling under lång tid, skulle hindra kollaps och kaos, och **den tiden äger vi inte nu**. (Dessutom skulle en så storskalig tillverkning av förnyelsebar energiteknik snabbt göra slut på de sällsynta jordartsmetallerna som behövs som råvaror, och som bara finns i en begränsad mängd)

Ser ni vilken rävsax vi befinner oss i? Det finns ingen utväg ur peak oil annat än kollaps. Det blir som att försöka lura entropilagen*. När oljeproduktionen börjar sjunka efter peak oil, kommer vi att ha ännu mindre resurser, pengar och energi än nu att bygga ut den förnyelsebara energins teknik med, och värre blir det. Vi tvingas använda bara mer och mer av våra efterkommandes resurser, helt tills vi själva är dessa efterkommande, som står där utan resurser, utan fossil energi att

byta ut sin förnyelsebara energi-infrastruktur, som antagligen kommer att vara långt ifrån tillräcklig för att hindra en kollaps.

* entropilagen är naturlagen som säger att allt går från ordning till oordning, från liv till död, från energi till avfall.

2016-11-30

Civilisationen har börjat tära på sitt eget fett

Vi lever i peak oil nu. Det är ganska uppenbart. Enligt mig är det största beviset för det den kanadensiska oljesandsutvinningen, ett otroligt dyrt sätt att vaska fram olja, som täcker ett område på över 500 km2, med över 136 kvadratkilometer dammar med giftigt avfallsvatten. Detta tyder på en oerhörd desperation. Utan denna oljesand samt "fracking", skifferoljan, skulle den globala ekonomin kollapsa. Men fracking och oljesanden är så dyra sätt att utvinna olja att jag har börjat undra om inte civilisationen har börjat tära på sitt eget fett, "tära på kapitalet".

Fracking och oljesand har nämligen mycket låga EROEI (energy returned on energy invested). För att en ernergisort skall kunna driva en civilisation krävs en rätt bra EROEI (ungefär 10:1). I början av oljeutvinningens historia hade dock oljan 100:1 i EROEI. Fracking och oljesand har runt 5:1 i EROEI. Dvs. det krävs en tunna olja för att utvinna fem tunnor olja. Enligt vissa forskare har fracking så låg EROEI som 2:1, och andra säger att EROEI för fracking är t.o.m **negativ!**

Oljesand och fracking är ofantligt ohållbara sätt att utvinna olja, för de tär på civilisationen, de innebär att civilisationen äter av sitt eget fett. Och de har skapat gigantiska investeringsbubblor. De är helt enkelt inte ekonomiskt lönsamma. De kan inte hålla många decennier till.

Men det är just denna situation Peak-Oil-rörelsen har förutspått, det är detta som det innebär att leva i Peak Oil, när den billiga oljan börjar vara slut. Det är att vi i hela tiden större grad måste gå över till icke lönsam, otroligt dyr olja, högt hängande frukter på energiträdet, efter att de lågt hängande frukterna börjar vara plockade.

Det kommer att komma en punkt, då civilisationen har slut på fettet, och börjar tära på sina muskler. Då är inte kollapsen långt borta. Kollapsar den globala ekonomin, då kommer vi inte att ha råd att utvinna oljesanden och skifferoljan. Dessa kräver nämligen en energibuffert som vi just och just har nu (vi har visserligen stora oljereserver, men all den olja vi lyckas pumpa upp konsumeras av civilisationen, lite blir över som buffert). Oljesanden och skifferoljan kräver nämligen såna ofantliga mängder energi för att gå runt. Men genast när vi inte har denna energibuffert, så kan de inte längre fortsätta. Och då inställs alla nya investeringar i okonventionell olja, i oljesand, skifferolja, djuphavsolja, olja från kol osv.

Desto längre vi skjuter upp oljetoppskollapsen, desto snabbare och större blir den när den slutligen kommer. Det blir som en bubbla, vars bristning blir större desto större den har blåsts upp.

Vår energibuffert minskar nu hela tiden. Vi hittar allt mindre och mindre ny olja. Klimatmagasinet Effekt skriver i sitt fjärde nummer i år följande: "Det amerikanska energiorganet EIA, har beräknat att industrin kommer att hitta 8,5 miljarder fat om året under 2010-talet. Men förra året upptäcktes 2,7 miljarder fat och hittills i år (september, min anm.) har endast 0,74 miljarder fat upptäckts." Det är värt att anmärka här att världen använder 33 miljarder fat olja per år. Härav min tes att civilisationen har börjat tära på sitt eget fett. Världens oljereserver kan liknas vid fettet på en människa, och fynden av ny olja kan liknas vid människans matintag. För att fett skall kunna uppehållas och bildas, måste vi ha ny mat hela tiden, annars börjar vi tära på fettet. Just så är det med oljeproduktionen. Hittar vi inte lika mycket ny olja som vi använder varje år, då börjar vi tära på våra reserver. Och när reserverna är slut eller har blivit för dyra att utvinna, då börjar vi tära på våra muskler, själva infrastrukturen i civilisationen, och då är det snart kört. Vi har ännu en tid på oss att förbereda oss för kollapsen (om vi inte väljer avvecklingens väg), men den börjar skymta nu i fjärran.

David Jonstad skriver i boken "Kollaps. Livet vid civilisationens slut" (Ordfront 2012) följande: "Sedan början av 1980-talet har världens oljedrivna ekonomier varje år förbrukat mer olja än vad bolagen har funnit ny."

Här är en artikel som på ett silverklart sätt förklarar varför det är kört.

Samma blogg som har ovanstående artikel har en text som enkelt belyser vad det är att tära på sitt eget fett, tära på kapitalet: "...ett 1 miljoner kronor tjockt bankkonto (som) ger 10% i ränta. Alla medborgare inbillar sig att de lever på räntan när de konsumerar 100.000kr per år, och att detta kommer fortsätta för evigt då den där miljonen alltid finns kvar på kontot. Tyvärr är verkligheten sådan att vi endast får 1% i ränta och att de resterande 90.000kr dras ifrån vårt sparkapital. Myten om vår fantastiska civilisation går att upprätthålla genom att plocka ut 100.000kr om året tills den dagen kommer då bankkontot är tomt. Då får vi inte längre någon ränta, och har inte heller några sparpengar att ta av" (från detta viktiga inlägg, jag håller dock inte med författaren i slutklämmen där han verkar antyda att det är för sent att ta vårt ansvar för miljön, att slutresultatet blir detsamma i alla fall. Jag tror istället att varje ekogärning har betydelse genom att kanske några fler icke-mänskliga arter kan överleva mänskligheten om vi ger allt i kampen, och kanske Moder Jord kan återhämta sig efter att vi dött ut om vi ger allt).

2016-12-06

Utdrag från Michael C. Rupperts bok "Confronting collapse"

Jag har nu läst "Confronting collapse. The crisis of Energy and Money in a Post Peak Oil World" (Chelsea Green Publishing 2009) av Michael C. Ruppert. Den är en viktig bok om Peak Oil, men Ruppert har inte fått rätt i sina förutsägelser om kollapsen. Han menar i boken att en storskalig kollaps skulle komma redan 2009/2010, men det har inte hänt. Ändå finns det mycket läsvärt i boken, och vi måste förbereda oss på att en kollaps kommer förr eller senare. Här kommer några utdrag från boken:

"Nuclear plants produce toxic waste that is the most lethal substance known to man, and it stays that way for hundreds of thousands of years. The amount of energy required to imprison and monitor the wastes for thousands of years is incalculable. It is supremely selfish to pass these unknowable costs to generations that may not have the energy, Money or technical ability to complete the task."

"A simple truth is all too apparent. There is no hope for any of us outside of a Community. We must learn to work with our neighbours in developing sustainable Lifestyles based upon reduced consumption and sharing of resources. This is difficult for Americans brought up on rugged individualism and competition and who have been taught to measure success in terms of consumer goods possessed and energy expended. But this is how our ancestors, the first settlers of this country, were able to survive and thrive. It is also how the Native Americans before them survived in a sustainable balance with the land and nature. Are we so deluded as to believe there can be no joy in life without rampant consumption?

A wise man once said that success was not having what you wanted but wanting what you had. Perhaps through relocalization, if it is embraced before it becomes an imperative, we will rediscover a quality of life that we have been missing and fill the void that we have been attempting ti fill with consumption?"

2016-12-08

Vår kulturella bubbla

Vår civilisation lever inte bara i en global finansiell bubbla (som har sitt centrum i USA), utan även i en kulturell bubbla. Vi har radikalt överskattat människan - detta är religionens och humanismens viktigaste bidrag - och snart kommer den bubblan att spricka när vi ser vad civilisationen och humanismen leder till; ekokatastrof.

Vår kulturella bubbla innebär att vi i praktiken inte vill tillstå att vi är djur i naturen. För en stor del av världens befolkning - särskilt de religiösa - är detta inte bara en praktik, utan även ett teoretiskt fundament; människan står över djuren och naturen, och är bestämd att härska över dessa. Snacka om hybris av gigantiska mått. Även värre blir det när de religiösa anser sig utvalda av Gud, hela vårt oändliga kosmos´ skapare. Här är den kulturella bubblan nästan gränslöst stor. Men den spricker en dag när de religiösa ser att Gud inte kommer och räddar oss från klimatförändringarna och oljetoppen, att det inte finns någon gud som kan rädda oss från våra egna gärningar. Däremot finns döden som den slutliga räddningen, men den är bara räddning för en själv, resten av människorna och djuren måste fortsätta uthärda en värld i ruiner.

Var det detta som våra fantastiska teknologiska prestationer leder till? Ekokatastrof? Då är de inte värda mycket. Och då är inte människosläktet mycket att hurra för. Att vi inte kunde se detta i tid. Vi borde ha sett det på 1700-talet, så att vi hade undvikit industrialiseringen, Swedenborg borde ha sett det och varnat för det. Men inte ett knyst av kritik hör vi från honom. Vi måste vänta tills det var för sent, till tidigt 1800-tal för att höra de första högröstade protesterna mot industrialismen; från ludditerna, riktiga aktivister som gick omkring och slog sönder maskinerna i fabrikerna, för de stal deras arbete. Nu har maskineriet vuxit sig så gigantiskt att det känns hopplöst att försöka slå sönder det, fast jag gärna skulle vilja det. Mina saboteringsförsök får begränsa sig till den här bloggen, eventuell bokutgivning (jag planerar ett sådant snart) och till Greenpeace-aktivism.

2016-12-13

Något mer om min ambivalens gentemot undergången

Jag har undrat mycket över min ambivalens när det gäller undergången, när det gäller klimatförändringarna och oljetoppen. Det där att jag samtidigt vill att undergången ska komma, men också samtidigt kämpar emot den och hoppas att den kan mildras så mycket som det går. När det gäller klimatförändringarna, hoppas jag att de ska komma snabbt och göra slut på lidandet i naturen och hos mänskligheten, men sedan finner jag samtidigt tröst i tanken på oljebristkollapsen, som kan mildra klimatförändringarna. Denna ambivalens påminner mig om ambivalensen hos en cancersjuk människa som snart ska dö och lider mycket. Hen längtar efter att få dö snabbt, så att hen inte behöver lida så mycket, men samtidigt skulle hen vilja bli frisk så att hen kunde leva vidare. Hen älskar trots allt livet.

2016-12-22

Vad jag skulle göra om kollapsen kom idag

Jag har tänkt i det sista på vad jag skulle göra om civilisationens kollaps kom idag *. Jag tror att det skulle bli mycket långa matköer i staden till gratisutdelning av mat, och jag skulle ställa mig i dem till att börja med, och försöka läsa nån bok medan jag väntar i kön. Men när köerna blir kilometerlånga, så att man måste vänta en hel dag på maten, då skulle jag inte orka vänta, utan jag skulle bege mig på luffen på landsbygden för att söka jobb på nån bondgård, med ryggsäcken (med tält, sovsäck och liggunderlag i) på ryggen. Jag skulle fråga min flickvän Titti om hon vill följa med. Och sedan skulle jag först fråga ekobyar som Änggärdets ekoenhet om jag får vara med och odla på deras mark i utbyte för mat. Jag skulle sova i tält i närmaste skog. Om inte jag får jobba på en ekoby, satsar jag på ekologiska bondgårdar, genom WWOOF, som är ett system på nätet för att sammanföra ekologiska bondgårdar med frivillig arbetskraft, där man får kost och logi mot att arbeta på gården. Först om jag inte hittar arbete på någon ekologisk bondgård, tar jag första bästa vanliga icke-ekologiska gård.

I början skulle jag begränsa mitt arbete på gården till sex till åtta timmar per dag, för att spara min kropp. Jag skulle jobba bara så mycket som behövs för att få tillräckligt mycket mat för att orka jobba. Men om jag tvingas till överarbete med för lite mat (som kan bli resultatet om kollapsen djupnar), skulle jag lämna bondgården/ekobyn, och försöka mig på tiggeri, för jag vill inte förstöra min kropp på arbete. Jag skulle vandra Sverige runt och tigga mat (jag skulle bara fråga om jag kan få lite bröd), och på sommaren skulle jag stjäla lite säd och potatis från åkrarna, och om hösten skulle jag plocka blåbär, lingon och svamp i skogen, och ta lite äppel från förvildade äppelträd som jag hittar. Jag skulle också försöka få tag i metspö, antingen låna eller tillverka ett själv, och fiska lite i sjöar och hav. Men det skulle nog bara fungera i kollapsens tidiga skede, eftersom vattendragen efterhand skulle bli utfiskade, för alla skulle gå och fiska efter kollapsen.

Om kollapsen blir så djup att jag inte får någon mat mer av mitt tiggeri, då skulle jag vandra vidare och tigga tills jag svälter ihjäl, eller dör av någon sjukdom, och dö på någon farstukvist ute på landet. Jag skulle kämpa "till the bitter end". Men hellre dö på luffen än att arbeta ihjäl sig på någon gård, för det senare är rena Sisyfosarbetet/slavarbetet/koncentrationslägerarbetet, och skulle nog bli mycket tungare.

När jag tänker på kollapsen, känner jag en underlig förtröstan. Jag känner att jag nog skulle klara det utan att bli vansinning. Jag skulle nog klara av att dö av svält. Jag tror inte det skulle bli för tungt. Jag skulle däremot glädja mig över att naturen och tredje världen får se en comeback p.g.a. kollapsen, de som har lidit så djupt under civilisationens grymma ok. Bäst skulle det bli för tredje världen, som inte

längre behöver göda den rika världens sjuka begär, utan kan satsa på självförsörjning istället för att odla tobak och kaffe till oss i väst. Däremot är jag lite mindre säker på att det skulle bli så bra för naturen, ty klimatet skulle snart bli varmare p.g.a förlusten av "global dimming". Och alla skulle, över hela världen, börja elda med ved, och göra biobränslen (etanol och metanol) av träd, vilket skulle göra slut på våra skogar efter hand. Men naturen skulle sakta återta städerna, som skulle övergivas av människorna efter hand. Naturens comeback i städerna, och landsbygdens återuppbyggande (kanske det uppstår självförsörjande tipibyar överallt) skulle glädja mig stort, och vara som en kompensation för slitet för att få tillgång till mat.

* förvisso tror jag att kollapsen blir en långt utdragen process, inte snabbt och kataklysmiskt som jag trott förr, men detta är bara ett tanke-experiment.

2016-12-23

Leken "Hela havet stormar" som bild på vår världsekonomi

Ekonomi- och energianalytikern Nicole Foss har sagt att världsekonomin påminner om leken "Hela havet stormar", där man sätter en ring av stolar, och så skall alla gå runt stolarna i en ring medan någon spelar musik. När musiken tystnar, skall man sätta sig på stolarna, men det finns alltid en stol för lite, så någon blir utan stol.

Oljan har pumpat upp vår värld på konstgjord väg, så att det finns för många människor i vår globala ekonomi. När oljan sinar, blir detta uppenbart, det "finns för få stolar" i världsekonomin. Det kommer att finnas för lite mat när oljan sinar, eftersom matproduktionen är helt beroende av oljan, och har pumpats upp av den (och naturgasen) på konstgjord väg. Sven-Olof Jakobsson skriver i boken "Sista droppen" (SJ-förlaget 2008) att hektarskörden skulle minska med 65 % om man avstod från konstbevattning, konstgödsling och bekämpningsmedel.

När industrialismen började, alltså 1750, var världsbefolkningen endast på 750 millioner, alltså nästan tio gånger mindre än idag, då vi är 7,4 miljarder. Jag förespråkar att vi på sikt bör minska befolkningsmängden frivilligt till den nivån som den var när industrialismen började, för att undvika påtvungen massdöd av människor.

Jag är mentalt förberedd på att det finns en stor risk för att jag inte kommer att dö en naturlig död, utan dö svältdöden när ekonomin kollapsar efter att oljan börjar sina. Klimatförändringarna kommer också att spela en stor roll till varför det kommer att bli brist på mat. En nukleär vinter efter ett kärnvapenkrig skulle ha samma effekt. Om vi har tur undviker vi det.

Men jag tror kollapsen kommer att bli en långt utdragen process, inte så snabb och kataklysmisk som jag har trott tidigare.

2016-12-27

Naturen, döden och kollapsen som "mysterium tremendum et fascinosum"

År 1917 kom den tyske religionsvetaren Rudolf Otto ut med en bok som hette "Das Heilige" (Det heliga). I den försökte han definiera det heligas väsen, som "das ganz andere" (det helt andre), som inte kunde definieras och förstås i rationella termer. Han beskrev även det heliga som ett "mysterium tremendum et fascinosum", som innebar att det var ett mysterium som var skrämmande och fascinerande på samma gång.

Som många av mina läsare vet, har jag blivit ateist (för över två år sedan). Men jag fascineras fortfarande av det heliga, och dras därtill, inte i formen av en gud och en andevärld, utan i formen av Naturen och Moder Jord. Dessa har blivit för mig "mysterium tremendum et fascinosum".

Naturen har en underlig tendens att vara både grym och barmhärtig på samma gång. Har ni märkt det? Hur kampen för överlevnaden styr naturen, medan djuren samtidigt inte behöver arbeta åtta timmars dagar för att få det dom behöver (de kan lata sig rätt mycket, det dom gör är inte arbete för dom, utan mer en lek), vilket vi däremot ofta behöver i civilisationen, medan vi där inte har samma kamp för överlevnaden som i naturen (bortsett från dom fattiga i tredje världen).

Civilisationen och naturen är motsatta poler även i detta avseende, naturen är upp och ner i civilisationen.

Men mer än naturen har döden karaktären för mig av något skrämmande och fascinerande på samma gång. Och döden genomsyrar ju naturen, allt där kretsar kring döden. Döden är inte så ovanlig i naturen som den är det i civilisationen, och döljs inte där såsom i civilisationen. Att sluta existera är för mig både en ljuv och en fruktansvärd tanke. Har någon annan det så? Och jag upplever starkt dödens helighet (kanske är det därför jag tänker så mycket kring den), att när vi närmar oss döden, skalas allt onödigt av, allt bråte, all förställning, allt blir på riktigt, utan fasader och hyckleri. Därav dödens helighet för mig.

Civilisationens kollaps är också för mig något skrämmande och fascinerande på samma gång. Jag skräms av allt lidande det kommer att innebära för människorna, men fascineras av att det kommer att innebära att Babylon faller, att vi får göra en "exodus ut ur Egypten", vi får återvända till djurriket, till vår rätta nisch i naturen, till ett hållbart liv, till communityandan, till den gamla gåvoekonomin, till det uråldriga stamsamhället, till jägar-samlarlivsstilen och kanske t.o.m. till apornas livsstil till slut, efter flera millioner år, som jag skrev om i mitt förra blogginlägg.

Ja, kollapsen är något heligt för mig. Jag bär den inom mig som en helig klenod. Den kan faktiskt innebära en befrielse för många fattiga i tredje världen, som nu måste slava för oss i väst, för våra sjuka begär (efter t.ex. kaffe och tobak). Det kan innebära deras återgång till ett fritt, självförsörjande liv, utan herrar. Kanske blir kollapsen en återgång till ett anarkoprimitivistiskt liv för många, där jorden igen tillhör alla. Det är det jag sätter mitt hopp till, att kollapsen ska framodla ett etiskt uppvaknande i mänskligheten, och en förnyad kärlek till våra rötter i naturen och i varandra. Det kan finnas otroligt befriande krafter i en civilisations kollaps, när civilisationens ok över människornas skuldrar faller av, och vi inte behöver slava för några herrar längre. Jag tror visserligen att risken är stor för nyfeodalism när civilisationen kollapsar alltmer, men det finns ändå en chans för att friheten segrar i så måtto att stadskulturen, polisväldet och militären till slut kollapsar, och alla återvänder till landsbygden för att odla sin egen mat. Låt oss verka för en sådan framtid, redan nu.

2016-12-30

Något om kollapsen

"since I know that collapse is inevitable, and I know that the longer, or the further into the future we postpone the collapse, the worse it´s gonna be, I wanna get it over with, I wanna stop digging the hole deeper, and try to fill it back up again..." (ekonomen Peter Schiff i denna intervju)

2017-01-19

Något om oljetoppen. Kommer det en oljerelaterad krasch 2018?

"**Mellan 2018 och 2040 krävs motsvarande fyra nya Saudiarabien i ny produktion för att ersätta nedgången i befintliga (olje-)fält."** (Bloggen Olja för Blåbär, i detta viktiga inlägg om en nära stundande oljetopp och oljeproduktionsnedgång) (Saudi-Arabien är världens största oljeproducent, och står för ungefär 13% av all oljeproduktion)

Olja för Blåbär skriver också att från och med 2018 kommer den globala oljeproduktionen att minska med 5 % årligen.

Uppgifterna tar denna blogg från en rapport av banken HSBC i London, världens sjätte största bank, en alarmerande rapport om Peak Oil som den släppte i september förra året.

Från HSBC-rapporten (som Olja för blåbär citerar):

"Om vi utgår från en minskad produktion på 5 % (per år) med ett global post-peak utbud på 74 miljoner fat per dag **-** *vilket på inget sätt är en överdriven siffra i våra ögon* **-** *innebär det en nedgång i utbudet, post-peak, med cirka 38 miljoner fat per dag fram till 2030 och en nedgång med cirka 52 miljoner fat per dag till 2040.* ***Med andra ord, världen behöver hitta över fyra gånger motsvarande Saudiarabien bara för att behålla utbudet på samma nivå, detta utan att ta hänsyn till ökad efterfrågan****"* (vår fetmarkering) .

Energiexperter som journalisten Nafeez Ahmed (i denna artikel) och ekonomiforskaren Chris Martenson har tagit fasta på detta, och förutspått ett scenario där vi kommer att uppleva en oljekris året 2018, med eventuell samhällelig krasch som följd. Jag hoppas själv på detta årtal, jag hoppas att oljan ska börja sina då. Jag har nämligen en kärleksrelation till naturen, som oljan och civilisationen förstör. En snar oljeproduktionsnedgång kan faktiskt mildra klimatförändringarna, och jag säger som David Jonstad, att "en ekonomisk krasch är vårt bästa hopp". Jag hoppas att civilisationen inte ska lyckas bränna så mycket olja som den skulle vilja, och därmed påskynda den globala uppvärmningen.

2017-01-28

Vissa boktitlar kan säga mycket

Vissa boktitlar kan säga mycket. De kan, liksom i blixtbelysning, avslöja vad som är på gång i världen, såsom "The race for what´s left. The global scramble for the world´s last resources" (2012) av Michael Klare, eller "Requiem for a species" (2015) av Clive Hamilton, eller "Our dying planet. An ecologist´s view of the crisis we face" (2012) av Peter Sale, eller "Endgame" (2006) av Derrick Jensen, eller "The party´s over. Oil, war and the fate of industrial societes" (2005) av Richard Heinberg.

Alla de här böckerna (och många fler) avslöjar en verklighet som är svår att se i ögonen, som de flesta förnekar, och inte vill tänka på. Men det tillnyktrande att våga se den i ögonen, och inte ha några illusioner om framtiden. Du skulle väl vilja höra det av en läkare om du hade cancer? Och vår planet har faktiskt cancer, och ligger febersjuk. Plus att vår civilisation är nerdrogad av olja, och gör allt för att få sin nästa olje-fix, även om det förstör naturen. Det är verkligheten som vi alla måste vakna till en dag.

Jag väntar mig hårda tider i en inte allt för avlägsen framtid. Min asketiska läggning skall nog hjälpa mig när den tiden kommer. Jag har inte så stora krav på livet. Jag är mer bekymrad över de som är rika, som får se sin rikedom förlorad sakta men säkert. Desto mer man har, desto mer kan man förlora. Men även de som är nära svältgränsen är väldigt sårbara för kollapser.

Jag är tacksam för varje dag jag får leva lyckligt och bekvämt. Jag tar det inte för givet, p.g.a. sådana böcker som jag nämnde. Ibland får jag ångesttankar, en känsla av hur skört allting är, och hur lätt vi kan förlora det bekväma livet. Det räcker med en stor börskrasch på Wall Street, en ny global depression, och så vips måste jag kämpa för att överleva. Kanske jag då måste jobba 12 timmar för att få pengar till livets förnödenheter. Troligare är att det inte finns några jobb lediga, och att jag kanske till slut måste svälta. Arbetslösheten kommer att öka desto mindre olja vi har, eftersom oljan skapar arbete. Oljan gör att arbete kan bli gjort. Mindre olja, mindre arbete. Om jag får jobb då, när kollapsen fördjupas, är det troligaste att jag finner det på landsbygden, i jordbruket.

2017-03-10

Något om mänsklighetens framtid som art

Jag har tidigare på bloggen skrivit att jag tror att mänskligheten kommer att dö ut om hundra år eller så (eller rentav tidigare), p.g.a. skenande klimatförändringar. Jag tror det skulle kunna utgöra ett slags "worst case scenario" i mitt tänkande: 50-100 år fram i tiden är det ute med mänskligheten. Om vi har tur har vi tusen år på oss, som den berömde fysikern Stephen Hawking antyder här. Han säger att mänskligheten har tusen år på sig att lämna jorden för att kolonisera rymden, annars utrotas vi som art. Men även om Hawking har rätt, och vi faktiskt har tusen år kvar, lever vi likafullt i "de yttersta tiderna", om man betänker att mänskligheten som art har levt i 200 000 år. 1000 år av det är bara 0,5 %. Om vi hade färdats 200 km, och hade bara en kilometer kvar, då skulle vi anse oss vara på slutrakan, vara snart framme. Även med tusen år kvar måste mänskligheten börja förbereda sig. Tusen år skulle jag nog anse som det absoluta "upper limit" av det vi har kvar att leva som art. I geologisk tidsperspektiv, eller i kosmiskt perspektiv, är det ett ögonblick, "en pipa snus", som Georg Henrik von Wright skulle säga. Jag skulle även säga att det är en "near-term human extinction", såsom Guy McPherson har kallat det.

99% av alla arter som någonsin levat finns inte mer, har dött ut. Hur kan vi tro att vi själva kommer att vara bland de som lever vidare i årmiljoner, särskilt med tanke på den villervalla vi har ställt till med på planeten? Är inte hotet från de **redan** skenande klimat-förändringarna ett faktum som måste mana till ödmjukhet här?

Stephen Hawkings lösning, att kolonisera yttre rymden, känns inte särskilt lockande, och lider av teknograndiositet. Det är faktiskt 4,2 ljusår till närmaste stjärna, Alfa Centauri, som inte ens har beboeliga planeter. Och jag tror att det är omöjligt att "terraforma" (genom teknologi omforma planeten till beboelig) Mars. Jag skulle hellre välja att dö än att leva resten av mitt liv som fånge i sterila rymdfarkoster eller i öde landskap på Mars, i händerna på folk som lider av teknograndiositet, och som vill ha mig att slava för detta.

Transhumanisternas lösning, att i den s.k. "Singulariteten" lyckas ladda upp sitt medvetande till internet och leva evigt i den virtuella verkligheten, känns mer som ett helvete än en himmel, för att tala med min vän Matias Gustafsson, och den lösningen tror jag också är omöjlig att genomföra. Min vän, den finske anarkisten Jonne såg Singulariteten som ett av sina sista kort med tanke på klimatförändringarna, men vi konkluderade tillsammans att den är föga sannolik, av skäl som jag skrivit om tidigare här.

Ett annat av Jonnes kort var att när det blir varmare blir det mer moln som skymmer solen, p.g.a. större avdunstning, men han glömde att molnen även kan ha en värmande effekt på jorden, beroende på vilken sorts moln det är, och hur högt de ligger.

Ett av mina sista, förtvivlade kort, som jag inte tror på, är att manipulera klimatet med geoengineering. Jag har funnit alla geoengineeringmetoderna alltför krävande och fantasifulla. Och jag tror att de ofta bara gör sakerna värre. Det finns ganska oskyldiga metoder för geoengineering, och så finns det galna metoder som inte ens är värda att diskutera. Exempel på ganska oskyldiga metoder är t.ex. (enligt denna sida):

"• att påverka solstrålningen direkt med speglar i rymden eller öka markytans albedo
• att öka molnigheten för att reflektera bort mer solstrålning" och
"• att göda havet för att en ökad mängd växtplankton ska förbruka koldioxid.
• att reducera växthusgaserna i atmosfären genom att fånga in dessa"

Ingen av dessa metoder tror jag kommer att fungera i stor skala. De är allt för krävande. Dessutom kan dessa geoengineeringtekniker ha förödande bieffekter som man inte räknat med.

Ett extremt, galet och fruktansvärt exempel (som jag inte skulle behöva diskutera, men jag tar upp det ändå) på geoengineering är idén att nån gång i framtiden när det blivit allt för varmt, spränga en massa atombomber över världshaven, vilket skulle ge en "nukleär vinter", och kyla ner klimatet, men det skulle vara att leka med elden och vårs och andra växters och djurs anpassningsförmåga till så radikalt snabba förändringar i klimatet, och huvudproblemet - för mycket växthusgaser i atmosfären - skulle stå oförändrat, och t.o.m. förvärras mycket. Vi skulle kanske kunna förlänga vår tid som art med den metoden, om vi återupprepade det med jämna mellanrum, när den globala uppvärmningen återhämtar sig, men jag tror den radioaktiva strålningen från explosionerna av alla atombomber efterhand, till slut, skulle ta kål på många av oss (genom cancer och missbildningar på nyfödda), ja även det att ozonlagret skulle förstöras av bomberna (vilket skulle göra solen farlig för oss, vilket skulle leda till en massa hudcancer. samt civilisationens kollaps), samt andra skador som är svårare att förutspå. Ja, denna metod är att leka med elden, ett långsamt kollektivt självmord och långsamt ekocide, något jag absolut inte förespråkar. Den radioaktiva strålningen skulle vara ett fruktansvärt arv att lämna efter sig till de mänskliga och ickemänskliga arter som överlever klimatförändringarna.

Geoengineering överlag innebär ofta teknograndiositet, det är ofta att leka gud på planeten, den hybris som i sig är roten till våra problem som civilisation; att vi ständigt skall manipulera och kontrollera elementen och planeten till vårt eget fördärv, när vi inte har vishet att förutse konsekvenserna av detta, eftersom vi aldrig kan bli allvetande som en riktig gud. Nya tekniska lösningar har nästan alltid oförutsägbara destruktiva konsekvenser, som gör att vi kanske borde lämna det civiliserade projektet, och gå tillbaka till naturen, den enda trygga vägen, en hårdare väg visserligen, men fullt möjlig, och trygg, även om jag tror vi är för sent ute för att kunna rädda mänskligheten den vägen. Vi kan däremot ännu rädda andra arter.

När alla hopp om räddning har analyserats, återstår att konkludera att vi hittar föga anledning att hoppas för mänsklighetens del i det längre perspektivet, och att det bästa vi kan göra är att försöka ge så många icke-mänskliga arter som möjligt en chans till överlevnad, för vår är nog förbrukad för länge sedan. Och så återstår även det viktigaste; att försöka **försonas** med dessa utsikter, och hitta någon slags tröst i det, mitt i det hopplösa. Kanske kan vi trösta oss med att det, när det är över för mänsklighetens del, också kommer att vara över med lidandet, slaveriet och hungern i tredje världen, eller med den amerikanska tortyren av fångar i Guantanamos eller Abu Ghraibs fängelser. Kanske var utrotning det enda som återstod för en mänsklighet som hade missbrukat sin intelligens så till den grad att den t.o.m. förstörde själva förmågan hos jordens klimat att härbärgera sig?

2017-03-27

Importoljan till Sverige slut 2030?

När jag var på Änggärdets ekoenhet hade de en affisch av Sveriges småbrukare, där det stod att "Mycket talar för att, den för Sverige tillgängliga, importoljan kommer att ha sinat till runt år 2030". Jag baxnade när jag läste detta. Kan detta vara sant? Jag gick till Stephen Hinton, som var med och grundade Omställningsrörelsen i Sverige, och är en expert på energifrågor, och frågade om detta kunde stämma. Han svarade ja. Jag tvivlade dock på detta. Det känns för rafflande att vi bara har tretton år kvar med olja i Sverige. Men jag lät mig ändå varnas av texten, att oljan kan komma att sina snarare än vi kanske tror. Jag skulle kunna tänka mig att en mer realistisk synpunkt är att importoljan kommer att ha sinat om tjugo, trettio år, i mitten av seklet. Men även det är oerhört snart, och innebär en oerhörd utmaning. Men om Sveriges småbrukare har rätt, blir utmaningen ännu större.

2017-06-12

Något om Torstein Viddal och issmältningen i Arktiska havet. Min heliga vrede över civilisationen.

På sistone har jag upptäckt Torstein Viddal, min landsman i Norge, en klimataktivist vars främsta kännetecken blivit att han gör grafer över issmältningen i Arktiska havet (Nordpolen), närmare bestämt över den årliga genomsnitts-smältningen, hur mycket vi i genomsnitt har förlorat av isen i Arktiska havet över ett års tid, på en graf ("Annual average volume" och "Annual average extent"). Han räknar också ut när vi kommer att ha förlorat all is i Arktiska havet beroende på om man följer det senaste årets trendlinje, eller de två eller de tre senaste årens trendlinjer. Han har räknat ut att vi kommer att förlora all is i Arktiska havet (både sommar- och vinteris) någon gång mellan 2025 och 2035 *. Och han säger att när detta sker, kommer inte civilisationen att kunna bestå, den kommer att kollapsa, inte allt på samma gång, men område efter område. Och som indikator på kollapsen nämner han den globala handelns avstannande. Som han säger "No ice, no bacon in the shops". Orsaken till detta är att den arktiska isen fungerar som ett kylskåp för planeten, den kyler ner den p.g.a. isens reflektivitet, dens s.k. "albedoeffekt", isens vithet gör att solstrålarna reflekteras tillbaka till rymden, medan öppet hav, dvs. långt mörkare yta, gör att solstrålarna absorberas i havet, och värmer upp det. Det finns även andra s.k. "återkopplingsmekanismer" som spelar in här. Men när vi förlorar isen i Arktiska havet, kommer den globala uppvärmningen att ta ett stort skutt framåt, och löpa amok, s.k. "skenande klimatförändringar" (runaway global warming), som många anser att vi redan befinner oss i.

Torstein Viddal är dock ingen typisk oseriös domedagsprofet, utan är en som verkligen har "done the math", som han kallar det. Han utgår bara från officiella vetenskapliga data i sina beräkningar, data som är allmänt accepterade av isforskare. Och hans teorier backas även upp av en annan seriös forskare, Neven Curlin, den mest berömde isbloggaren på planeten, som driver bloggen Arctic Sea Ice Blog. Även han säger att isen i Arktiska havet kommer att vara borta helt och hållet under nästa decennium. Och även han förutspår civilisationens kollaps snart därefter. Han har länge följt issmältningen noga, och blev så deprimerad av vad han upptäckte, att han tog en "sabbatical" från sin blogg 2016. Han återupptog dock arbetet med bloggen.

Viddal har gjort många youtubefilmer med uppdateringar om den arktiska havsisens situation, där han visar en del skrämmande grafer, mest sina egna. Den

senaste kan ses här. Tyvärr är dessa videon inte alls berömda, vilket dom borde vara, med tanke på ämnets vikt, den senaste har bara 597 visningar (tidigare youtubefilmer har 200-900 visningar per video). Det säger lite om vad vårt samhälle prioriterar, att inte Viddals grafer och filmer blir spridda mer över nätet och via medier. Han drev också en blogg en tid, med sina grafer i, men lade ner den. Jag är djupt förvånad över varför ingen annan mer etablerad isforskare har kommit på att göra Viddals grafer långt tidigare, och räknat ut tiden för den totala isförlusten i Arktiska havet - är det en för skrämmande uppgift ((jag vet bara om Paul Beckwith som nyss gjorde en film om detta)? Detta är något av det viktigaste man kan göra idag, att upplysa allmänheten om hur lite tid vi har kvar, och hur allvarligt läget är, för att vi ska kunna göra rätta val, och förstå hur radikala förändringar vi måste göra för att ha en chans att överleva.

Viddal har också skapat en grupp på Facebook, Arctic Sea Ice, där han och andra håller oss uppdaterade med nyheter om issmältningen i Arktiska havet.

Om man verkligen vill följa med klimatförändringarnas mest sårbara område, och det område som har de mest ödesdigra konsekvenserna, då ska man gå till Arktiska havet.

Viddal tror även på Guy McPhersons tes om "Near-Term Human Extinction", men förlägger detta senare än McPherson, till mitten av seklet. Han tror att det tar länge efter civilisationens kollaps innan den sista människan dör ut, att ett fåtal kommer att klara sig länge. Det liknar mina förutsägelser att mänskligheten kommer att dö om femtio till hundra år som minst, och om tusen år som mest.

Jag kan känna en liten hemlig tjusning när jag ser Viddals filmer och grafer. Tjusningen ligger i civilisationens kollaps. Jag har länge känt så (ända sedan första gången som tvångsvårdad på psykiatrisk avdelning 2008), och har funderat mycket kring vad som ligger bakom denna känsla. Jag tror mycket handlar om min känsla för rättvisa (1). Att jag inte tycker att en civilisation är värd att fortsätta finnas till som har förstört naturen så som vår har gjort, och som har behandlat urfolken så som den har gjort (jag tänker särskilt på Amerika, men även Sverige är skyldig här). Ohygglig kolonialism, folkmord och förnedring och hjärntvätt av urfolkens barn i skolorna. Som har behandlat sina mest sårbara medborgare, mental-patienterna (och särskilt barnen och åldringarna bland dessa), så som den har gjort, psykisk och kemisk kolonialism ut i fingerspetsarna, tortyr och skräckvälde, för att få oss alla att böja oss för Babylon och naturförstörelsen. Sådana saker väcker en vrede och ett hat mot civilisationen som aldrig kan stillas utan att den kollapsar. Det är inte bara himlen och änglaskaran i Uppenbarelseboken i Bibeln (kap. 18) som jublar över Babylons fall, åtskilliga av oss på samhällets botten skulle också jubla, oavsett hur illa vi själva skulle få det - jubla över att skräckväldet äntligen får skörda sina konsekvenser, och ta slut till sist. Cancern dör när värdkroppen dör, vilket förvisso inte är det man ytterst hoppats på, men dock en befrielse och en lättnad.

Jag finner dock också litet av skadeglädje hos mig själv här, som jag skäms över. Men den heliga vreden över skräckväldet dominerar, och den har sitt berättigande. Jag har fortfarande samma vrede över samhällets orättvisor som jag hade när jag gjorde mina ropaktioner i många kyrkor i Sverige 2008 (se här en youtubefilm om en sådan aktion). Jag tror den inte har stillats, och det är den samma vreden som nu får mig att hoppas på civilisationens fall. Ja, jag skulle, om jag idag ropade i kyrkor, nämna naturförstörelsen, som jag inte gjorde 2008 (hade inte ännu fått mitt klimatuppvaknande då ännu, det kom några månader senare). "Förbannad vare er västerländska levnadsstandard, den förstör naturen!", skulle jag vilja ropa idag.

Det som är trist med civilisationens fall, och mänsklighetens undergång, är dock att så många oskyldiga dras med i fallet, urfolk, ickemänskliga arter, Moder Jord själv (2). Det är inte detta jag ytterst hoppas på, lika litet som en cancersjuk människa hoppas på att hen ska dö, därav min kamp på denna blogg. Jag har inte helt gett upp hoppet, alltså. Men då måste det en så radikal förändring till att man kan baxna. Hela civilisationsmaskineriet måste stanna av, och vi måste gå tillbaka till urfolkens livsstil. Men för varje dag som går framstår en sådan lösning som bara mer och mer absurd, och är kanske en av orsakerna till varför denna blogg är så lite populär. Men jag vill inte tystna om **vad som faktiskt skulle krävas** för att vi ska ha en chans att rädda mänskligheten från undergång, vilket skenheliga vetenskapsmän i IPCC tycks totalt ointresserade av, och löjligt okunniga om. Vi kommer definitivt inte att klara av det med grön teknologi, vilket IPCC och de flesta vetenskapsmän verkar tro. Viddals forskning gör att detta känns omöjligt. Vi har inte den tiden på oss. Och man glömmer att det finns en hel del fossil energi inbakad i den gröna teknologin, både i konstruktionen av den såväl som i subventioner.

Till slut vill jag bara upplysa om att Viddals teser får ett visst stöd numera även av världens mest kända fysiker, Stephen Hawking, som nyligen reviderade sin färska profetia från 2016 att mänskligheten har tusen år på sig innan den dör ut, till att den bara har hundra år kvar (3), och måste bege sig ut i rymden om den ska överleva. Jag tror inte på det sistnämnda, människan är för dum och rymden för hård, även om superentrepenören Elon Musk tror annorlunda. Den enda trygga lösningen är den som ligger vid våra fötter, återknytning till Moder Jord och återgång till naturen, som även om den kanske är för sent ute, kanske kan ge naturen och oss lite mer tid på oss för att säga farväl till allt.

* Det här verkar dock vara i radikalaste laget, och det kan mycket väl vara att Viddal är för pessimistisk här. Dock, han baserar detta på matematiska uträkningar. Jag skulle dock säga att det är mer troligt att isen är borta först i mitten av seklet.

(1) Jag menar här inte hämndens rättvisa (jag tror inte vi har fri vilja, och vi bör därför inte hämnas på eller straffas), bara den rättvisa som finns i naturen, att djurarter som beter sig cancerlikt kollapsar till slut, så att balansen i ekosystemet upprätthålls. Denna balanserande tendens i naturen är naturens rättvisa.

(2) Jag hoppas även att vi kan kollapsa värdigt och lugnt, utan krig, försonade med våra öden.

(3) Jag undrar vilken händelse som har fått honom till denna radikala revidering, kanske issmältningen i Arktis? Den har verkligen accelererat på sistone.

2017-07-31

Fotnot till min artikel om Torstein Viddal. Något om civilisationens kollaps och mänsklighetens utdöende.

När jag talade om att det är mitt sinne för rättvisa som ligger bakom att jag tjusas av civilisationens kollaps, hade jag följande fotnot i slutet av artikeln:

* Jag menar här inte hämndens rättvisa (jag tror inte vi har fri vilja, och ingen bör därför hämnas på oss eller straffa oss), bara den rättvisa som finns i naturen, att djurarter som beter sig cancerlikt kollapsar till slut, så att balansen i ekosystemet upprätthålls. Denna balanserande tendens i naturen är naturens rättvisa.

Jag ska utveckla detta lite närmare:

Rättvisan ligger också i att cancerarter går under för att ge mer plats åt andra arter, så att det inte bara är cancerarten som blommar, medan andra arter lider. Begränsas cancerarten genom kollaps, finns det mer plats åt andra arter att blomma. Såsom det nu är, plågas otaliga arter av cancerarten människans framfart och exponentiella cancertillväxt. Många arter dör ut varje dag, och otaliga arter är utrotningshotade p.g.a. människans beteende. Detta är inte rättvist, och detta skulle ta slut efter hand om mänskligheten kollapsar.

Men, frågar du, skulle inte en civilisationens kollaps* vara oerhört destruktivt för våra skogar och vilda djur? När vi inte har fossila bränslen och nog mat, då börjar vi ju hugga ner alla våra skogar till ved och jaga alla våra vilda djur till mat, och då kommer klimatförändringarna bara att förstärkas av att vi förlorar skogarnas "carbon sink" (skogarna tar upp en tredjedel av alla våra utsläpp). Ja, detta är en invändning som är värd att ta på allvar. Kanske inte civilisationens kollaps är så bra för naturen när allt kommer till allt. Cancertillväxten har gått för långt, och hållbarheten är för ringa i samhället. Vi har för lite hållbara system, både inom jordbruk och energiförsörjning, så när civilisationen kollapsar, finns det inget eller lite att falla tillbaka på. Kanske vi har missat tåget. Men klart är, att alla satsningar på hållbarhet idag, kommer att minska förstörelsen av naturen när civilisationen kollapsar, och göra kollapsen mindre destruktiv. Vi kan inte undvika kollaps, bara minska dess destruktivitet. Har vi några vindsnurror, behöver vi kanske inte hugga ner träden i närmaste skog för att värma upp huset. Problemet med detta är dock att **vi inte kommer att ha reservdelar** när vindsnurran går sönder, eller blir för gammal. På lång sikt kommer det att vara svårt att undvika återgång till primitiva levnadsformer, eftersom det inte kommer att finnas reservdelar till all möjlig teknik som går sönder och åldras. Dessutom kommer det efter hand inte att finnas nya maskiner och ny teknik att köpa. Men vi får hoppas att vi då har blivit så få att vi inte jagar alla våra vilda djur till utrotning, eller hugger ner all vår skog, och att om vi hugger, att vi då planterar två träd för varje träd vi hugger.

Så jag vill inte slå fast att civilisationens kollaps absolut måste bli destruktiv. Allt kommer att bero på vad vi bygger upp för hållbara strukturer innan dess, fast det visserligen ser mörkt ut. Genom att begränsa vårt barnafödande och genom att investera i förnyelsebar energi kan vi göra landningen efter kollapsen mjukare, men vi kan inte hindra kollapsen, som många tycks tro. Den kommer att komma efter hand, helt säkert, och kanske ett halvsekel eller ett helt sekel efter den kommer antagligen även mänskligheten att utrotas av klimatförändringarna. Vi kommer antagligen inte att kunna rädda oss med alla våra investeringar i hållbarhet, vi kommer bara att kunna förlänga tiden fram till utrotningen, och göra tiden fram tills dess uthärdlig. Förnyelsebar energi kan göra all skillnad här. Men den kommer inte att rädda oss, det är jag övertygad om, särskilt med tanke på havsnivåstigningen, som jag skrev om i förra inlägget.

Allt tyder på att cancern mänskligheten har vuxit sig så stark, att den kommer att dräpa förutsättningarna för mänskligheten att kunna leva på jorden, och ta med sig stora delar av naturen i fallet. Vari består rättvisan då i detta? Ja, nu kommer jag till de "yttersta tingen", för att tala med de religiösa. Konservationsbiologen Guy McPherson har varit min guide här, och han menar att biosfären kommer att återhämta sig efter att människan har försvunnit och biosfären nästan dött, återhämta sig kanske efter ett tiotal miljoner år. Rättvisan vore isåfall att mänsklighetens utdöende skulle ge en chans till resten av biosfären att återhämta sig från cancern, och förhoppningsvis få en chans att inte upprepa mänsklighetens misstag när jorden igen börjar krylla av däggdjur, mer eller mindre människolika. Detta är mitt hopp, och det är detta jag kämpar för (jag har inga illusioner om något annat). Risken finns nämligen att jorden dör helt och hållet, och får ett klimat liknande det på Venus, som vetenskapsmän som Stephen Hawking och klimatforskaren James Hansen varnat för. Detta vore oerhört trist. Livet på jorden är verkligen en fin sak som det är värt att kämpa för, och varje ekogärning vi gör kan öka chansen att vi undviker detta yttersta scenario, och ökar chanserna att jorden och biosfären till sist överlever. Men det vore orealistiskt att tro att vi med våra ekogärningar kan rädda mänskligheten. Vi kan förlänga tiden för vår fortvaro, definitivt, men rädda oss kan vi inte. Cancern har vuxit sig för stor.

* kollapsen kommer dessutom att vara en oerhört komplex företeelse, inte alla länder kollapsar samtidigt, och kollapsen kommer att äta sig in från de fattigaste periferierna. Antagligen kommer kollapsen även att föregå i många etapper, med intervaller, där finanskris efter finanskris följer på varann, varje gång ännu djupare än förra gången. Vi har redan sett inledningen på Kollapsen; finanskrisen 2008. Det kommer nog flera sådana, och de kommer att fördjupas för varje ny gång, och återhämtningen efter varje gång kommer att vara svårare för varje gång.

2017-08-18

Klimatforskaren James Hansen om havsstigningen: 6-9 meter under de kommande 50-150 åren?

Jag läste i senaste numret av klimatmagasinet Effekt (samma sak står här) att professor James Hansen, världens mest kände klimatforskare, förutspår att havsnivån kommer att stiga med 6-9 meter under de kommande 50-150 åren. Jag har aldrig tidigare hört en så radikal uppfattning om havsnivåns stigning. Och Hansen är en seriös klimatforskare, ingen typisk domedagsprofet, vilket gör det ännu märkligare. Kanske överdriver han, men han uppbackas även av klimatvetenskapsmannen Paul Beckwith, som i denna youtube-film säger att havsnivån kan stiga med 7 meter fram till 2070. Även Beckwith räknas bland de seriösa, som verkligen har koll på vetenskapen.

Är detta sant, då är det ute med delar av Stockholm när jag blir gammal *. Bara två meters höjning skulle översvämma delar av Gamla stan.

Det känns underligt, overkligt, det erkänns. Det går liksom inte in i min skalle, att detta kan hända.

* Förvisso kan vi värja oss mot havsnivåstigningen genom att bygga vallar, men frågan är om Stockholm kommer att vara så befolkat när detta händer, att det behövs. Jag gissar att det i mitten av vårt århundrade är ganska tomt i Stockholm, eftersom civilisationens kollaps gått långt då, och att de flesta lever på landsbygden och odlar sin egen mat. Dom som är kvar i Stockholm tror jag söker sig till områden som undgår havsnivåhöjningen, efterhand. Och det är betydliga områden i Stockholm som skulle klara sig.

2017-08-17

Richard Heinberg om vad som krävs för att rädda mänskligheten

Richard Heinberg är en av mina ekologiska gurun. I den här artikeln sätter han ord på mina ekofilosofiska tankar. Han har kanske bara en aningen naiv tro på högteknologin, jag tror att vi till slut måste återgå till mycket simpel teknologi (lågteknologi eller rentav stenåldersteknologi) p.g.a. att det inte kommer att finnas reservdelar till våra maskiner till sist, och p.g.a. att en teknikindustri som tillverkar ersättare för teknik som går sönder, till sist inte kommer att stå sig, när kollapsen fördjupas och havsnivån stiger. Jag uppskattar förnyelsebar energiteknologi, men jag tror att även den till sist kommer att kollapsa, om inte mänskligheten dör ut innan dess av klimatförändringarna. Till min kärna är jag nog fortfarande anarkoprimitivist med tro på så simpel teknologi som möjligt, ju simplare desto hållbarare.

2017-08-21

Om Amerikas finansiella bubbla. Något om strategier för hur vi ska tackla en ny finanskris.

Amerika har en gigantisk finansiell bubbla på gång, som kan spricka inom kort, säger ekonomen Jared Dillian vid Mauldins economics, här. Han talar om "the everything bubble".

Om den spricker, tror jag vi får en ny global finanskris, mycket värre en den kring 2008. Det är många som varnar för detta, inte bara Jared Dillian. T.ex. säger den f.d. försäkringsstatistikern Gail Tverberg i detta inlägg i början av Juli detta år, att nästa finanskris bara är månader ifrån oss. Och t.o.m. en konservativ republikansk f.d. presidentkandidat som Ron Paul i Amerika varnar för ny finanskris, i denna youtubevideo från 2015. T.o.m. kristna funda-mentalister som Michael Snyder på bloggen "The economic collapse" varnar för detta. Om t.o.m. de konservativa varnar, då har det gått långt! Vi har faktiskt också en global skuldbubbla, störst i historien.

Hur ska vi agera för att minimera lidandet i världen som blir påföljden? Det är detta vi måste fråga oss, inte hur vi ska profitera maximalt på kollapsen. Och detta första är inte alls så lätt som man kan tro. Vi måste ju handla på lång sikt, med världens långsiktiga väl för ögat, inte de kortsiktiga intressen som finansiella rådgivare brukar ha.

Att vi också måste ha icke-mänskliga arters väl för ögat, och en slags balans mellan mänskligheten och den övriga naturen, gör detta bara svårare. Jag har försökt så gott jag kan på denna blogg bygga upp någon slags global etik och global överlevnadsstrategi (se min stora "plan" här, t.ex.), men vem är jag annat än en futtig människa, lika begränsad som de finansiella rådgivarna ovan? Varför skulle just jag ha rätt, ha funnit den perfekta utvägen? Jag har även en ganska begränsad kunskap om ekonomi och politik (mina specialområden är teologin, filosofin, klimatet och oljetoppen). Så ta det jag säger med en nypa salt, jag har bara gjort mitt bästa med de begränsade kunskaper jag har. Moralen har dock alltid vägt störst i mina tankeprocesser, djuretik och miljöetik främst, kanske är detta ett arv från kristendomens typiska moralism, ja kanske även av Vilhelm Ekelunds moralism (min hjälte inom skönlitteraturen)?

2017-09-21

Oljeexporten till Sverige kan ta slut år 2030

År 2000 myntade oljegeologen Colin Campbell och den svenska fysikprofessorn Kjell Aleklett uttrycket "Peak Oil". Sedan dess har deras idéer vuxit till en hel global rörelse, "Peak Oil-rörelsen". En massa Peak Oil-litteratur har sett dagens ljus, några av dessa böcker nämnda här på bloggen. Googlar man på Peak Oil, får man nästan 17 miljoner träffar.

Huvudfokuset i Peak Oil-rörelsen har varit att försökta lista ut när oljeproduktionstoppen inträffar, eller om den redan har inträffat. Dvs. datumet när

oljeproduktionen når en maximal nivå, som den sedan aldrig kommer att överträffa, eftersom oljan börjar sina. IEA förutspår t.ex. (Bloggen Cornucopia skriver om det här) att Peak Oil för all olja, konventionell (vanlig råolja) som okonventionell, kommer att inträffa 2019. Men är detta det viktigaste när man ska undersöka oljeproduktionen? Jag tror inte det. Det är något underligt med att man ofta missar det som är långt viktigare, nämligen den lokala aspekten av Peak Oil; tiden då just vårt land blir utan olja (och detta är lika viktigt i varje land). Alla svenska peak-oilare borde ju tala om detta mest, forska i detta, debattera detta! Men tyvärr är inte detta fallet. Inte heller globalt. Dock, en oljegeolog vid namn Jeffrey Brown har gjort just detta, och forskat i hur den globala oljeexporten har peakat och börjat sina (den peakade 2005), och har försökt beräkna när oljeexporten på världsmarknaden tar slut, när all olja på världsmarknaden går till Kina och Indien (de mest konkurrenskraftiga länderna på oljemarknaden), och ingen exportolja blir över till andra länder. Han har kommit fram till att detta kan inträffa kring år 2030. För att beräkna detta har han utvecklat en vetenskaplig modell, som han kallar för "Export Land Model". Han har redan en del erfarenheter av att denna modell har fungerat i verkligheten, och lyckats förutspå rätt.

Jag skrev för en tid sedan ett blogginlägg om detta, som kan läsas här. I detta inlägg uttryckte jag tvivel på att oljeimporten för Sverige kan ta slut till 2030. Det lät för rafflande, och jag gissade mer att den skulle räcka till mitten av seklet innan den tog slut. Då visste jag inget om Jeffrey Brown och hans modell. Nu, med kännedom om honom, tvivlar jag mindre. Kanske det blir plus eller minus några år, kanske det blir 2035 istället för 2030, men så mycket större avvikelser blir det kanske inte. Jag skulle tvivla om informationen kom från en religiös domedagsprofet, men nu råkar det komma från en oljegeolog, alltså en vetenskapsman, en seriös sådan. Hans beräkningar borde bli förstasidesnyheter i Aftonbladet eller Expressen, om vi verkligen bryr oss om vår svenska framtid, men tyvärr är inte detta fallet. Han har haft sina beräkningar och sin modell ute på internet nu i sju, åtta år, och bloggen "Olja för blåbär" (här) har skrivit om det, likaså "Flute-tankar" (se här) och en av Sveriges mest lästa oboeroende ekonomibloggar "Cornucopia" (se här)". På internet är alltså detta välkänt, bland hållbarhetsbloggare. Men vanlig pappersmedia är, som oftast, inte på hugget när det gäller sådana här saker. De bryr sig helt enkelt för lite om sådana här saker, och vill kanske heller inte framstå som domedagsprofeter. Men vi måste riskera detta, och varna för reella hot mot vårt folk. Hellre framstå som domedagsprofet och bidra till att vi förbereder oss för kollapsen, än att ha ett välrenommerat rykte och vagga alla in i säkerhet, när hoten närmar sig. Vad är viktigare? Jag sätter gärna mitt rykte på spel för att varna, men tyvärr har jag inte tillgång till Expressen eller Aftonbladet. Och dom kommer inte att läsa detta blogginlägg (jag har bara 5-10 bloggläsare per dag).

Även om våra varningar vore obefogade, vinner vi i slutändan på att öka resiliensen och naturvänligheten, samt på att lokalisera ekonomin, vilket ju är varningarnas mål. Så hellre varna för mycket än för lite.

Om Jeffrey Brown har rätt, kan den stora Kollapsen komma kanske redan om tretton år. Ett år går fort, tretton år likaså. Det blir en framtid som vi knappt kan föreställa oss. Något radikalt annorlunda än idag. Och det blir spännande som fan. Kanske ekobyrörelsen får ett gigantiskt uppsving när den tiden kommer? Jag sätter mitt hopp till det.

Innan exportoljan tar definitivt slut, har detta föregåtts av en lång tids minskning av exportoljan. Sveriges ekonomi är sårbar för varje minskning, vilket gör att kollapsen kan komma ännu tidigare än 2030.

Det är bekant för många inom miljörörelsen att de styrande i Sverige planerar att Sverige ska ha hundra procent förnyelsebar elproduktion 2040, i den s.k. "energiöverenskommelsen". Och f.d. miljöminister Åsa Romson sade 2015 att Sverige kan bli fossilfritt till 2040. Svenska Dagbladet skrev 2016 (se här) att "I kommande förslag från Miljömålsberedningen är målsättningen att Sverige senast 2045 ska ha noll nettoutsläpp av växthusgaser".

Allt detta är bra, problemet är bara att det är **alltför sent**, om Jeffrey Brown har någotsånär rätt. Även för klimatet är det för sent. Vi måste vara långt mer radikala om vi ska undvika kollaps och kaos.

Här är en bra intervju som Chris Martenson (en av mina hållbarhetsgurun) gjorde med Jeffrey Brown 2015.

2017-10-01

En sammanfattning av det krisläge som mänskligheten befinner sig idag

(Uppsats i ett prov i kursen Biologi 1 för min lärare Conny Håkanson vid vuxengymnasiet Komvux, ABF-huset. Jag fick A i provet. Länkarna är tillsatta i efterhand)

Mänskligheten är idag i djup kris. Aldrig tidigare i vår historia har vi stått inför så ofantliga utmaningar, inför hotet mot själva mänsklighetens och planetens överlevnad på lång sikt, ett hot som denna gång kommer från oss själva, p.g.a. att vi lever ohållbart, över våra tillgångar, över planetens bärkraft. Vi ser redan effekterna av detta. FN gick 2010 ut med att 150-200 arter utrotas varje dag p.g.a. mänsklighetens ohållbara livsstil. Det kan vara en överskattning, men det säger något om lägets allvar. Vetenskapsmän talar idag om den "sjätte massutrotningen" ("sixth extinction"). Alltså fem gånger tidigare i historien har massutrotningar förekommit av naturliga skäl, denna gång, den sjätte i ordningen, står människan bakom den. Geologer och miljöhistoriker gillar därför alltmer att tala om "Antropocen" istället för "Holocen", för att göra rättvisa åt detta, hur vi t.o.m. förändrar klimatet.

En populations storlek beror på hur många som föds, dör, immigrerar och emigrerar. Om det föds fler än det dör, och immigrerar fler än det emigrerar, ökar populationsstorleken. Detta senare har pågått i tusentals år för mänsklighetens del, ja vi har under de senaste 200 åren rentav haft en exponentiell ökning av befolkningen. Idag ökar befolkningen med ungefär 200 000 människor per dag, vilket är oerhört mycket. Vi är idag ca. 7,5 miljarder människor på jorden, vilket jag skulle säga är tio gånger så mycket som det som är hållbart på lång sikt. Vi var ungefär 1 miljard när industrialismen ("cancerfasen") tog vid på allvar i början av 1800-talet. Någonstans dit måste vi röra oss om vi inte ska förstöra denna planet, frivilligt (jag tror inte på tvång här, eller ekofascism).

Varför har vi då blivit så många? Jag tror det har att göra med vår stora hjärna, vår matematiska intelligens, som alltid hittar nya sätt att bygga imperiet större, exploatera mer, utan att kollapsa. Och sedan det faktum att vi inte har rovdjur som är starkare än oss när vi är beväpnade, och att vi därför övervinner alla rovdjur, så att det kan se ut som om vi inte hade några naturliga fiender (lite som elefanten, som bara dödas av människan. Vår övermänniska är väl kollapsen).

Vi står idag i en underlig situation, där den s.k. "visa människan" ("homo sapiens") verkar vara den dummaste varelsen på planeten, dummare än t.o.m. bakterier. Alla organismer i naturen förutom människan strävar efter överlevnad, men vad gör människan? Hon sågar av den gren hon sitter på, och det trots att hon vet om det (vet inte våra vetenskapsmän vad vi sysslar med idag?). Så skulle inte en bakterie göra, om hon visste att det hon gjorde var hennes dödsdom. Evolutionen skulle inte gynna ett sådant beteende på lång sikt. Men människan verkar här, genom sin s.k. smarthet, ha segrat över själva evolutionens lagar, verkar det som. Men bara på kort sikt. På lång sikt kommer evolutionen att utkräva sin rättmätiga del.

2017-10-06

Ett requiem för våra insekter. Dikt om flugan.

(”Requiem" betyder dödsmässa)

Även våra insekter ska civilisationen utrota mer och mer med sin livsstil (se en artikel nyligen publicerad i vänstertidningen The Guardian här. Kolla mer allmänt om insektsdöden här) Men då är det snart ute med den, utan insekterna klarar vi oss inte.

75 % mindre insekter under de senaste 27 åren! Det är så man kan baxna.

Här kommer ett utdrag från artikeln i The Guardian:

“Insects make up about two-thirds of all life on Earth [but] there has been some kind of horrific decline,” said Prof Dave Goulson of Sussex University, UK, and part of the team behind the new study. “We appear to be making vast tracts of land inhospitable to most forms of life, and are currently on course for ecological Armageddon. If we lose the insects then everything is going to collapse.”

Ursäkta att min blogg är så full av ursinne över civilisationen, och så full av beskrivningar av kollaps, men såhär ser verkligheten ut *, och vi kommer alla att

tvingas möta detta en dag. Bäst att redan nu börja se den i ögonen, så vi inte tas på sängen.

Jag förstår inte att politiker kan vurma för tillväxt, tillväxt och åter tillväxt (t.o.m. miljöpartiet gör ofta detta!), när etablerade tidningar som The Guardian kommer med sådana här nyheter, om tillväxtens baksida. Det verkar som om politikerna inte följer sådana här nyheter. Det finns faktiskt massor av dom, och superbloggen Seemorerocks är bra på att ta fram dom, det är mycket genom den som jag följer med vad som sker på miljöfronten och i den globala politiken.

* jag menar inte att de vetenskapsmännen som mätte insekternas mängd har den absoluta sanningen om detta. Omfattningen av insektsdöden kan säkert diskuteras, dock säger deras forskning något om verkligheten, att vi har fått allt mindre insekter under de senaste 27 åren. Detta torde vara rätt säkert, med tanke på klimatförändrin-garna och miljöförstöringen.

Jag skrev nyss en dikt om flugan:

<u>Den ödmjuka flugan</u>

Flugan
vilken ödmjuk varelse

Den flyger omkring
utan minsta tanke på status och berömmelse,
och när den sätter sig på mig,
är det utan att bry sig särskilt mycket
om min uppmärksamhet. Den vill snarare undvika den.
Det räcker med några andra flugors
uppmärksamhet.

Låt mig få bli ödmjuk som flugan.

2017-10-27

Recension av Björn Forsbergs bok "Tillväxtens sista dagar. Miljökamp om världsbilder" (Ruin förlag 2007)

Frågan om ekonomisk tillväxt anser jag vara ekonomins och politikens kanske viktigaste basfråga. Är tillväxt bra eller dåligt? Ja det är rentav en ödesfråga för mänskligheten, nu när vi ser vad två seklers ohämmade tillväxt har åstadkommit för miljön och tredje världen. Och vår framtid står och faller med tillväxten eller "nerväxten".

Det är idag i politiken en rörande enighet om att tillväxt är något bra. Till och med Miljöpartiet har frångått sin tillväxtkritik för att kunna fungera bättre i riksdag och regering. Det är brist på tillväxtkritiker idag, i politiken. Skall man forska i tillväxtkritikens svenska historia, kommer man förr eller senare över Björn Forsbergs bok "Tillväxtens sista dagar", som kom ut för tio år sedan. Forsberg var då forskare i miljö- och utvecklingsfrågor (jag tror han är det ännu) vid Umeå Universitet (han är statsvetare). Hans bok är ett inlägg i den miljöpolitiska debatten på den tiden, en slags debattbok. Den är en svidande uppgörelse med ekomodernismen, med politikernas hyckleri, hur de ordar stort för miljön (tänk på Göran Perssons ordande om "Det gröna folkhemmet") och handlar stick i stäv med sina ord. Hans kritik är förvånansvärt aktuell även idag. Det har inte blivit mycket bättre på tio år, politiken och ekonomin är full av "greenwashing" och ekomodernism, blind tillväxttro, trots att läget för miljön avsevärt försämrats.

Ekomodernismen är den överläget förhärskande miljöpolitiska idéströmningen, och går ut på att man inte ser någon konflikt mellan ekonomisk tillväxt och omsorg om miljön och hållbarhet. Man anser snarare att dessa stärker varann, att det existerar en win-win situation mellan tillväxten och miljön, när man satsar på s.k. "grön tillväxt". Detta håller inte Forsberg med om, utan menar att den överkonsumtion som tillväxten uppmuntrar äter upp miljöinsatserna, som ofta handlar om s.k. "tilläggshandlingar", s.k. "punktinsatser i marginalen" istället för att genomsyra hela politiken. Ska vi ha någon chans att rädda miljön, måste det senare ske, menar Forsberg, och då kan vi inte ha tillväxt. Detta måste politikerna våga erkänna, även om det skulle kosta dem deras karriär.

Men Forsberg är inte helt fri från ekomodernism själv. Han är för högteknologi och industrialism i boken, om än i en kraftigt reformerad och avskalad form (genom s.k. "lokalisering", som han talar sig varm för i boken). Detta kan spela

ekomodernisterna i händerna, som här hittar hållhakar och försvar för sin galenskap. Forsberg vill kraftigt reducera industrialismen och globaliseringen, och det är bra, han är på rätt väg, men har går inte linjen ut och förespråkar ingen avveckling av dessa fenomen. Vem ger sig först då?, kan man undra. Alla tycker ju att just deras teknologi är försvarbar och viktig. För Forsberg är "civiliserad" ett positivt ord, och jag kan förstå det. Men tycker han då att vilda urfolk är råa barbarer? Är det inte snarare de civiliserade som är de sanna barbarerna, med deras masskrig och massförstörelse av miljön? Kanske frågan om ordparet "civiliserad - vild" inte är så enkel när allt kommer till allt. Jag efterlyser en radikalare civilisationskritik hos Forsberg, ett ifrågasättande av själva fundamenten i miljöförstöringen, globaliseringen och tillväxten, särskilt det stora projektet att tämja och domesticera allt som lever, som ligger i botten av civiliseringsprocessen, och som till syvende och sist resulterar i imperialism och kolonialism. Globaliseringen och miljöförstöringen är bara slutrakan på denna process. Vi kommer inte till rätta med dessa fenomen om vi upprätthåller industrialismen, d.v.s. civilisationen, och tredje världen får, som alltid, betala den största notan för detta, i form av slavliknande arbete och miljöförstöring.

Forsberg kritiserar starkt media för infantiliseringen av dess rapportering, hur de försummar de verkligt viktiga frågorna, och skriver massvis med skräp. Medias miljöbevakning är en dyster saga. Forsberg erkänner dock att man börjat ta klimatfrågorna på allvar under tiden strax innan han skrev boken (han skrev boken 2007, 2006 hände det något med medias miljöbevakning). Jag skulle tillägga här att media inte verkar ha hållit ut i denna vakenhet under de senaste tio åren, utan verkar ha somnat ganska snart igen. Forsberg är också arg på hur media på ena sidan kan moralisera över vår försummelse av miljön, medan reklamen för lyxvaror och bilar skriker på nästa sida. Miljömedvetandet verkar inte genomsyra det media gör. Detta är aktuellt även idag.

I slutet av boken blir Forsberg dyster, och talar om att det sannolikt kommer en kollaps, först en Peak Oil-relaterad (han talar en del om Peak Oil i boken), sedan en klimatrelaterad. Den Peak Oil-relaterade kollapsen kommer antagligen långt innan den klimatrelaterade *, menar Forsberg, och jag är benägen att hålla med. Jag skulle dock önska att han hade avslutat med en mer tydlig vision för hur lokaliseringen kunde gå till, hur vi undviker kollapsen, istället för det dystra slutet. Han nämner dock t.ex. lokala valutor och permakultur i förbifarten som möjliga lösningar, vilket jag uppskattar.

Jag kände mig utmanad av Forsbergs bok, särskilt eftersom han är långt mindre radikal än jag i sitt lösningsförslag, eftersom han inte vill överge civilisationen, och eftersom han erbjuder ett realistiskt lösningsförslag för hur detta skulle gå till. Det börjar bli mer och mer tydligt för mig att man inte behöver vara så radikal som jag är på denna blogg om man ska rädda världen, saken är bara det att jag inte bara vill rädda världen, utan även skapa ett lyckligt liv för våra barnbarn, tredje världen och djuren till på köpet, så att alla kan gagnas av omställningen. Jag vill inte att någon ska slita ut sig på omställningen, eller förbli i slaveri och fångenskap. Jag har försökt att minutiöst snickra på en omställning som skulle vara en win-win situation för så många som möjligt. I denna vision finns det föga plats för industrialism och stadskultur, d.v.s. civilisation, som jag tycker bara fostrar maktmissbruk och exploatering av andras liv och arbete. Forsberg är på rätt väg, men jag skulle gärna vilja rekommendera honom att läsa John Zerzan, Daniel Quinn och Derrick Jensen, vars visioner jag tycker är vackrare och mer inspirerande än Forsbergs; att återerövra den förtryckta urmänniskan (urfolksmänniskan) i oss, och i mitt fall, en återerövring av det förtryckta djuret i oss (den s.k. "djurismen"). Men Forsbergs bok har satt igång en process i mig där jag rannsakar min filosofi, håller verkligen anarkoprimitivismen, eller är den bara fanatism och extremism? Jag skulle vilja veta vad Forsberg tycker om den. Kanske har han inte stött på den, då den inte är så vanlig i akademiska sammanhang?

Forsbergs bok var välskriven, inte för svår för en lekman, spännande och helt tydligt skrivet av ett skarpt intellekt med framstående samtidsorientering. Det märks att Forsberg följt med sin tid, och läst tidningarna (detta som jag med Thoreau har så svårt för, p.g.a. den otroliga mängd ointressanta nyheter som man måste leta i för att hitta de väsentliga nyheterna). Jag rekommenderar den för alla som vill få en introduktion i miljöpolitiken och även inom ekologisk ekonomi. För svenska ekofilosofer borde boken vara obligatorisk läsning, ja boken gränsar till politisk ekofilosofi (mitt favoritområde). Frågan om tillväxtens nytta eller förbannelse är i grunden en ekofilosofisk fråga när man verkligen går till botten med den.

Slutligen vill jag också nämna att Forsberg kom ut med en andra bok 2012 som hette "Omställningens tid. Tillväxtens slut och jakten på en hållbar framtid" (Karneval förlag), som jag läste för något år sedan. Jag recenserade den inte då,

men jag skall nog göra det om jag läser om den (vilket verkligen lönar sig, så bra var den!)

* Finanskrisen 2008 kom ett år efter publiceringen av Forsbergs bok, undrar om han tänkte på att han hade förutsett detta i sin bok på sidan 241 i meningen " Det är detta världsomspännande civilisationsprojekt som nu tycks stå på randen till sammanbrott". Har han tänkt på att Finanskrisen var det första steget i detta sammanbrott? Eller hade han räknat med att vi skulle komma upp ur Finanskrisen igen, att det inte blev en större kollaps och finansiell härdsmälta?

2017-11-15

Några Peak Oil- och klimatnyheter

I november i höst kom det ut en skrivelse signerad av 15000 vetenskapsmän från 184 länder där de varnade mänskligheten för kommande miljökatastrofer om inte kursen ändras. Många tidningar runt om i hela världen rapporterade om skrivelsen, bl.a. Independent, här. "Soon it will be too late to shift course away from our failing trajectory, and time is running out," står det i skrivelsen.

Den amerikanska tidningen Houston Chronicle skriver i en artikel om oljeindustrin 21 december (läs den här), att oljefynden 2017 var rekordlåga. Vidare säger den "7 billions barrels found this year, 30 billion in 2012:". Sonia Mladá Passos, en senior analytiker på norska Rystad Energy, säger i artikeln. “We have to face the fact that the low discovered volumes on a global level represent a serious threat to the supply levels some 10 years down the road.”

Detta bekräftar det jag skrivit tidigare här på bloggen, att civilisationen börjat leva på sitt kapital, tära på sitt fett.

2018-01-04

Att vara åtminstone minimalt förberedd på nästa finansiella kollaps

Jag har en känsla av att "The everything bubble" (se också ekonomiexperten Jared Dillians åsikter om den här) kan börja spricka när som helst (jag har skrivit om den tidigare på bloggen här) (det kan förvisso ta flera år). Följden kan bli en finansiell kollaps värre än den 2007-2008. Vi kan få bränslekris, matkris och strömavbrott till följd om det går riktigt illa * (eller är det bra? Jag hoppas ju att civilisationen kollapsar, för naturens skull). En kraftig minskning av världshandeln, kanske? En ny depression, liknande den på 1930-talet? Det kan hända. Eftersom det går så dåligt med oljeindustrin (har gjort det länge), så kan detta faktiskt hända. Oljan är motorn i världsekonomin (Chris Martenson menar att stigande oljepriser kommer att spräcka bubblan, se här). Det är inte frågan om "om" nästa kollaps kommer, bara om "när" den kommer.

Jag vill inte uppleva detta utan att ha varnat mina bloggläsare och gett råd för hur man ska förbereda sig för detta. Jag skulle vilja göra mina läsare uppmärksamma på den rika flora av survivalist-bloggar som finns på nätet, och deras "prepper"-råd. Se en svensk survivalistbloggs råd här (artikeln "Minsta möjliga förberedd?"), t.ex.

Var ska man börja?, undrar du. Jag skulle börja med att försöka göra mig skuldfri, så att jag inte kommer i bankernas klor när det krisar till sig. Själv är jag skuldfri, och skulle aldrig kunna tänka mig att ta lån. Så pass mycket stolthet och självständighet har jag kvar. Har aldrig haft ett lån, faktiskt. Jag har klarat detta genom ett asketiskt liv under hela mitt vuxna liv.

Detta gäller de stora perspektiven. I det små skulle jag börja med att ha en liten ekonomisk buffert, låt säga 10 000-20 000 kronor, som en slags krisfond. Om det är möjligt, ha inte alla dessa pengar på banken, eftersom det i en kollaps kan bli så att alla vill ta ut sina pengar från banken, vilket inte går, eftersom banken inte har så mycket kontanter att alla kan få ut sina pengar. Dessutom kan strömavbrott och IT-problem göra att det inte går att ta ut sina pengar. Så ha i alla fall några tusenlappar gömda hemma i din lägenhet, ifall detta skulle hända. Dock, en hyperinflation kan göra dina pengar värdelösa, så helt säker är du inte även om du gör detta.

Minimalförberedelse innebär också att ha ett litet matförråd hemma, med torrvaror och konserver. Själv har jag en hel del torkat bröd. Det går också. Vatten behöver

de flesta inte bunkra i Stockholm, ty vi har t.ex. Mälaren och Nackareservatets sjöar i närheten (det kan bli långt att gå och hämta vatten för vissa, om vattenpumparna skulle sluta fungera vid långvarigt strömavbrott. För sådana kan det vara bra att ha ett tiotal liter bunkrat dricksvatten. Man kan också fylla badkaret eller hinkar med det sista vattnet från kranen efter strömavbrottet).

Väldigt viktigt i vintertid är att ha tillräckligt många täcken och sovsäckar så att man skulle klara ett strömavbrott på vintern. Stackars dem som får ett strömavbrott och inte kan elda i någon spis, kamin eller eldstad, utan att ha tillräckligt sovsäckar och täcken, om det är minus 10! Dom måste bygga kåtor utomhus där de kan elda och värma sig (om de inte hittar släkt och vän med vedeldningsmöjligheter som vill ge dem husrum). Detta kan bli svårt. Särskilt med vedtillgången. En vintersovsäck som tål minus 10 är en perfekt lösning på detta problem (det kan kanske också gå att sova under ett enda täcke om man är många i lägenheten, så den värms av allas kroppsvärme, man ligger tätt bredvid varann, klär sig så mycket man kan, och har alla sina kläder och rockar ovanpå täcket som isolering). Har man inte råd med vintersovsäckar, går det också bra att köpa fem täcken för 199 kronor styck från Åhléns (se här). Fem täcken på varann är minst lika varmt som en rejäl vintersovsäck. Priset blir bara 1000 kronor, vilket de flesta har råd med. En bra investering! Det är också bra att ha en del ylletröjor för att hålla värmen dagtid. En varm vintersovsäck är också bra att ha ifall man blir hemlös, likaså en bra stor ryggsäck och ett lätt liggunderlag.

Ficklampa kan också vara bra att ha, om ljusen går vid ett strömavbrott, likaså ett lager med stearinljus/värmeljus. En pannlampa är inte dum om man vill läsa i mörkret. Batterier är bra att ha i lager, likaså tändstickor och tändare. Lär dig också göra eld med pinnar och fnöske.

Blir du hemlös i kollapsen, kommer du att få mycket tid att döda (säger jag som f.d. hemlös). Ha därför ett lite lager med böcker av utomordentlig kvalitet, böcker som du skulle vilja läsa förr eller senare, som du sparar till denna tid. Jag har alltid haft en massa böcker i mina hyddor i Nackareservatet (de finns där ännu, många av dom), enligt "öde ö-principen" (vilka böcker skulle du ta med till en öde ö?). Böckerna är mat för själen, glöm inte det. Ha ett litet förråd av själsspis. Och printa ut viktig information från internet, för internet kan komma att kollapsa i framtiden (vissa säger redan 2023).

Jag har haft fel i många av mina profetior tidigare (som den om 11.11.2011 och 21.12.2012), men dessa gjorde jag i psykos. Min nuvarande känsla av en kommande kollaps har inte med någon psykos att göra, har inte med andevärld och fantasi att göra överhuvudtaget, utan jag reagerar endast på fakta där ute. Och jag är inte ensam om detta heller, t.o.m. vissa ekonomer och vissa ekonomiprofessorer (ta t.ex. ekonomiprofessor Steve Keens förutsägelser, se här) har samma känsla av nära förestående ekonomisk krasch, från den yrkesgrupp som ofta brukar vara den senaste att fatta det (tänk på kraschen 2008). Går man till experter som har en mer direkt koppling till marknaden, som investerare som Peter Schiff , Mike Maloney Michael G. Pento och Jason Burack, och trendanalytikern Gerald Celente, hör man desto mer om den stundande kollapsen.

För dom som vill ha fördjupad kunskap om min syn på "kollapsen", hänvisar jag till inledningen av detta inlägg på bloggen "Damn the Matrix" och John Michael Greers essä om katabolisk kollaps, här. Det blir ingen "en enda Apokalyps", en enda stor Kollaps, utan sannolikt en serie av kollapser, varje sådan följd av en återhämtningsperiod, där varje ny kollaps är djupare än de tidigare.

* en ekonomisk kollaps kan också leda till krig, och att vara förberedd på krig kräver ungefär samma kunskaper som kollapsförberedelse överlag. Se bara till att du vet var närmaste skyddsrum ligger, och att du kan grunderna i förstahjälp.

2018-01-23

En bild av civilisationens dumhet

Civilisationens dumhet kan illustreras med följande berättelse:

En man i en urfolksstam i djungeln fick för sig att frukterna i djungeln inte smakade gott nog, och började slita tolv timmars dagar för att tillverka konstgjorda frukter i en liten verkstad. År ut och år in slet han så, och tyckte han fick fram frukter som var överlägsna i smak gentemot djungelträdens frukter. De andra i stammen rörde inte hans frukter; de tyckte de smakade konstgjort, ja de smakade helt enkelt kryddad plast. Detta brydde inte mannen sig om, han byggde istället en

stor fabrik som producerade hans frukter på löpande band, ända tills han dog av cancer och överarbete, och med honom dog också hela hans industri.

2018-01-02

Recension av Derrick Jensens bok "Endgame. Vol.2: Resistance" (2006)

Den amerikanska författaren Derrick Jensen är den kanske mest kända och populära anarkoprimitivisten idag, och är den av dem som skrivit flest böcker (ett tiotal). Han är en av grundarna till Deep Green Resistance, en radikal miljöorganisation för avvecklingen av civilisationen. Jensen är en av den moderna anarkoprimitivismens filosofer, jämte bl.a. John Zerzan, och en som jag tagit intryck av tidigare, innan jag läste denna bok, som är den första av hans böcker jag läst.

Jensens bok är den farligaste jag läst, en av de mest aktivistiska och gerilla- och partisanaktiga böcker jag läst. Detta behöver inte tolkas så att jag menar det i negativ mening. Den är också en av de böcker som utmanat mitt tänkande mest. Jag har verkligen brottats med den. Den var också lång, 929 sidor, av vilka jag bara läste andra delen, på ca 410 sidor. Första delen har jag inte fått tag i, men ska läsa den när jag får tag i den.

I korta drag går boken ut på att vi måste avveckla civilisationen om vi ska rädda naturen från att gå under genom t.ex. klimatförändringarna. Civilisationen hotar både naturens och mänsklighetens överlevnad. Ska vi verkligen lyckas med en sådan avveckling, går det inte att vara pacifist, utan vi måste vara sluga och använda alla till buds stående medel, både våldsamma sådana och ickevåldsliga sådana. Vi måste sabotera Systemet, sabotera infrastrukturen som upprätthåller dödsmaskineriet, spränga fördämningar som utrotar laxarna, hacka oss in på naturmördarnas datorsystem för att sabotera dem, ja inte bara försvara oss, utan attackera Systemet, gång på gång, förblöda det helt enkelt.

Derrick Jensen sticker inte under stol med vem hans främsta inspiratörer är: Nordamerikas urfolk i deras försvarskamp mot de vita inkräktarna. Och lika lite som dom var pacifister, lika lite är han det. Han känner sig befryndad med deras kamp, och lär av den.

Jag har kallat mig radikalpacifist tidigare här på bloggen, men det innebär inte att jag skulle ta avstånd från allt våld överhuvudtaget. Detta är helt enkelt inte möjligt, och det är självbedrägeri att tro det. Ingen pacifist jag känner vill att mördare och våldtäktsmän ska gå fria, utan de tror att dom måste få sina fängelsestraff, om inte för annat, så för att förhindra och avskräcka från nya brott. Då är genast pacifismen modifierad. Min radikalpacifism erkänner detta, och dess radikalitet är inte att ta avstånd från allt tänkbart våld, utan göra saker som minimerar våldet i vår värld (i dess totalitet, nu och för all framtid), vare sig mot djuren, naturen eller de fattiga, avstå från allt **onödigt** våld, och då måste mycket förkastas, för vi lever i ett samhälle som systematiskt våldför sig på livet, och detta **utan att det behövs överhuvudtaget**. Detta ser ofta pacifister inte. Ordet "pacifism" är ofantligt missbrukat, och exploaterat av maktens män för att döda allt motstånd mot makten (Jensen påpekar detta själv). Man får döda en mygga, men inte Hitler eller Stalin. Vilket hyckleri! Då anser jag att det är mer pacifistisk att döda Hitler och Stalin, men att spara myggan, som är oskyldig som en ängel. Man måste verkligen inte döda myggan. Skaffa dig ett myggnät istället! Men dagens pacifister är besatta av tanken att man inte får använda våld uppåt i hierarkin, men däremot är de ofta förvånansvärt blinda för allt det våld som de utövar neråt i hierarkin, mot tredje världens fattiga, mot djuren och naturen, ett våld som de ofta inte märker, eftersom det är indirekt. Detta tål inte Derrick Jensen, som avskyr att ge sig på de svaga, men inte väjer för att utmana de starka till duell, de som förtrycker de svaga och dessutom har vapen att försvara sig med. Ridderlighet, alltså!

Men hur långt är Jensen villig att gå i användandet av våldet? Det blir inte tydligt i boken. Vill han ha en blodig revolution, en "ekologisk franska revolution" *? Jag vet att han är anarkist, men blodiga revolutioner tenderar att skapa nya förtryckarstrukturer, när alla som motsätter sig dem fängslas eller avrättas. Hur skulle det annars gå till? Att avsätta och mörda förtryckarna och hindra dom från fortsatt välde kräver militär organisation och polisstyrka, dvs. hjärtat i civilisationen. Här har den pacifistiska traditionen en visdom som bygger på erfarenheter av många revolutioner. Kanske ickevåld och modifierad anarkopacifism (åt det radikalpacifistiska hållet) är mer underminerande för civilisationen än militärkuppar och blodiga revolutioner, som mer har chansen att

skapa motattacker, militarism, polisstater och världskrig än att avveckla civilisationen? Krig som kan urarta i kärnvapenkrig?

Vad skulle t.ex. hända om Putin fick ett miljöetiskt uppvaknande, och skulle börja kriga mot Trump eftersom han läst Jensen, och insett att Amerika leder världen mot fördärvet, och han sedan störtade världen in i ett tredje världskrig, där Trump anfaller Ryssland med kärnvapen? Att ohejdat förespråka våld kan få oanade konsekvenser.

Är Jensen verkligen villig att göra "whatever it takes to stop it (naturförstörelsen)" (se sid 829)? Skulle han tortera folk för att få igenom detta? Här stöter vi på etiska problem. Jag personligen skulle aldrig tortera. Jag tror det är kontraproduktivt och bland det värsta en människa kan göra. Inget kan rättfärdiga tortyr. Det finns långt bättre sätt att kriga för naturen.

Jensen har ingen tydlig plan för hur vi ska avveckla civilisationen så att det blir så lite lidande för människor och djur som möjligt, hur vi avvecklar det inifrån, så att vi undviker våldsam kollaps och kaos.

Jag har också en känsla av att Jensen kräver för mycket av miljöaktivister. Det är uppenbart att han aldrig varit i fängelse eller tvångsvårdad på psykiatrisk avdelning eller på rättspsykiatrisk avdelning. Skall vi uppsöka martyrskapet? Ska vi försöka upprepa Jesu mytiska offergärning? Det blir som ett slags självmord att stå emot Systemet på det våldsamma sätt som Jensen ivrar så för, vilket vissa Nordamerikanska urfolk erkände i deras kamp mot de vita (Jensen berättar om detta i boken). Om t.ex. en f.d. mentalpatient som jag skulle ge mig in i ekosabotage, skulle inte vägen vara lång till långvariga vistelser i rättspsykiatriska fängelser, civilisationens små helveten. Jag har blivit så förstörd av psykiatrin att jag inte skulle våga att utmana ödet ytterligare. Att kräva sådant av mig skulle jag anse som oförsvarlig grymhet. Måttet är rågat. Offer för Systemets tortyr måste få en fribiljett här, man ger sig inte in i lejonets gap igen efter något sådant. Civilisationens plågande av de avvikande är så stor när det gäller mentalpatienter, att jag menar att de inte ska uppmuntras till ekosabotage. Däremot, de som är villiga att riskera fängelsestraff, de som inte har ett psykiatriskt förflutet, med dem är det en annan sak. Kriminalvården är, enligt min erfarenhet (jag har kortvarig erfarenhet av den), barmhärtigare än psykvården, eftersom den inte förgriper sig på ens känsloliv och psyke med gifter.

Jensen verkar inte så mycket inse värdet av att mera förändra systemet inifrån, genom icke-våldslig infiltration och folkbildning, vilket jag anser vara ett av de starkaste vapen vi har till hands mot civilisationen. Jag anser det vara bättre att jobba heltid med ickevåldsliga metoder - verkligen **ge allt** i detta, satsa allt på det - än att jobba begränsat med våldsamma metoder (ingen vågar ändå jobba heltid med våldsamt ekosabotage). Visserligen förespråkar Jensen båda delarna, men ska vi satsa på något, menar jag det är effektivare att gå den ickevåldsliga vägen, eftersom vi då undviker att riskera att slösa en massa år i fångenskap, där vi inte kan göra särskilt mycket. Vi måste inte med våld spränga fördämningar, vi kan också genom infiltrering och lobbying få folk att göra det frivilligt, eller med lagens hjälp. Ja vi kan faktiskt lagstadga vår väg tillbaka till naturen, om vi verkligen är listiga, såsom t.ex. Pella Thiel och andra kämpar för naturens rättigheter redan gör. Detta har stor effekt. Vi har nämligen moralen på vår sida, och lagen måste till sist erkänna det, att den inte kan uppmuntra längre att vi sågar av grenen vi sitter på, utan måste ha rätt att få leva som de vilda urfolken, ha rätt att restaurera naturen.

Jensen är i boken en särskilt stark förespråkare för laxarnas rättigheter, och att vi bör spränga de ofattbart många fördämningar för vattenkraft som man byggt i älvar och floder runt om i världen (bara i USA finns det två miljoner fördämningar). Jensen vill ta lagen i egna händer och spränga dom utan lagens sanktion, innan det är för sent och laxen i älvar och floder inte kan återhämta sig längre. Laxarna är ju beroende av att kunna simma uppströms för att leka (föröka sig). Dock, den som ständigt spränger fördämningar måste räkna med att hen riskerar långa fängelsestraff, särskilt om översvämningarna som dessa sprängningar förorsakar nedströms förstör en massa bebyggelse och om människor skadas i dem. Då mister vi våra bästa krigare för långa tider. Jag är helt med på att vi måste förstöra fördämningarna, men jag skulle uppmana Jensen att försöka alla utvägar innan vi riskerar att offra våra bästa krigare till långa fängelsestraff. Han talar aldrig om fisktrappor, sätt att hjälpa fiskarna att simma förbi fördämningar. Kanske detta är en gyllene medelväg fram tills vi får lagen på vår sida? Denna tystnad är underlig, eftersom Jensen verkar vara väldigt påläst när det gäller laxarna, deras överlevnad och hoten mot den. Jag skulle vilja veta vad Jensen anser om fisktrappor, om de alls är värda något? Detta skulle kunna spara många fängelsestraff.

Är Jensens stora tillit till våldet ett amerikanskt fenomen? Skulle en Derrick Jensen vara möjlig i Gandhis Indien? Har Jensen sett på för många amerikanska

våldsfilmer? För stor beundran för våldsamma hjältar? Vi kan faktiskt bättre än filmernas våldshjältar. Vi måste minimera våldet, för att undvika krig, hämnd och våldsspiraler. Det är detta som jag tror varit pacifismens poäng genom tiderna, inte att totalt ta avstånd från allt våld, alltid och överallt. Ja, varför tar inte Jensen upp den vanliga pacifistiska invändningen mot våld, att våld föder våld, leder till våldsspiraler? Han tar upp många invändningar, men inte denna kanske viktigaste invändning.

Jensen går för långt när han närmast uppmuntrar kvinnor som blir utsatta för våldtäkt att mörda förövarna. Är dödsstraff verkligen ett proportionerligt straff för våldtäkt? Två till sex års fängelse tycker jag känns rimligt. Här börjar det lukta bränt runt Jensen, ett naivt våldsförhärligande. Vem blir nästa att hämnas mordet på våldtäktsmannen? Och så har du karusellen igång. Jag menar dock inte att kvinnor inte har rätt att försvara sig mot våldtäktsmän.

Jensen tar upp invändningen om hur vi ska avveckla kärnkraften om vi ska avveckla civilisationen, och erkänner att han inte har svaret på detta, men att det bästa man kan göra är att genast börja avveckla alla kärnkraftverk på denna jord, för att minimera kärnkraftskatastroferna i framtiden. Håller helt med.

Jensen punkterar också myten om "Pleistocene overkill", att vi skulle ha utrotat en mängd arter genom överdriven jakt under stenåldern, innan civilisationen uppstod. En myt som folk som vill svärta urfolken använder för att peka på att de var lika destruktiva som oss civiliserade. En myt som jag trodde på innan jag läste Jensens bok. Jensen tror inte på den. Det är helt omöjligt, menar han, finns inga arkeologiska bevis för det, det hade blivit för mycket kött per person, enligt vetenskapsmän han citerar. Vill du veta mer om debatten om detta, googla bara på "Pleistocene overkill".

Jensen har inte ett ord om askes och frivillig fattigdom som en lösning på miljöproblemen. Om något kommer att rädda världen, är det detta. Visserligen, politik behövs, ekosabotage behövs, men vem pratar om att askes är ekosabotage, och dessutom kanske den mest effektiva, eftersom alla kan ta efter utan att behöva vara rädda för fängelsestraff? Ja, en värld full av sekulära eller religiösa sadhu-liknande asketer skulle betyda dödsdomen för civilisationen, civilisationens totala kollaps, eftersom den bygger på systematisk lyxande och bekvämlighetsmani. Jag har för mig att jag läste att Jensen har både bil och personlig dator, vilket gjorde mig ledsen, det är ju här kampen står, kring att vi måste avstå från högteknologin, och få myndigheterna att förbjuda tillverkningen av ny högteknologi och helt förbjuda användningen av teknologi som ger utsläpp eller skadar naturen genom dess användning. Lika viktigt eller viktigare än att spränga fördämningar, faktiskt. Vårt exempel här är avgörande. Men, hur påverkar man samhället effektivt utan att använda högteknologi? Jag har förståelse för dem som gör det, det är fruktansvärt svårt att gå före med gott exempel, eftersom man då liksom försvinner från barrikaderna och lätt isolerar sig. Jag själv försöker hitta någon slags mellanväg här, att använda bibliotekets och ABF-husets gemensamma datorer medan jag i övrigt har mycket lösa band till Systemet.

Men Jensen får en att tänka grundligt över dessa frågor, eftersom han går till botten med dem, han tar naturförstörelsen så på fullt allvar, och är så passionerad och helhjärtad. Detta skall han ha tack för. Jensen är också modig som vågar skriva en så här radikal och farlig bok, men jag har på känn att han själv inte skulle riskera fängelse för ekosabotage, vilket han också erkänner i boken.

Här är en insiktsfull kritisk recension av Jensens båda två Endgame-böcker.

* Man får för sig att han skulle kunna godkänna nåt sånt när han säger att vi måste göra "whatever it takes to stop it (naturförstörelsen)". Vad är effektivare i att stoppa naturförstörelsen än en statskupp? Jensen kritiserar aldrig ekofascismen i boken, och blodiga ekorevolutioner skulle mycket lätt kunna leda till ekofascistregimer. Dock, även ekofascism är bättre än vår tids ohyggliga kapitalistiska teknofascism, där fascismen nått aldrig tidigare uppnådda proportioner.

2018-02-04

Är vi redan inne i "kollapsen"?

"In some sense, isn't the fact that growth has for decades relied on a series of debt bubbles a sign that we are decades into a collapse? 2008 was when the smoke and mirrors briefly stopped working and we all got a peak at what was behind the curtain. But what was behind the curtain didn't start in '07"

(Jim Ransone i kommentarerna till detta Facebook-inlägg, i några av de sista kommentarerna)

2018-02-27

Spelar vi kasino med mänskligheten och planeten?

Vårt sätt att satsa allt på teknofixar, att med teknologi rädda mänskligheten och planeten från miljökatastrof och Peak Oil, liknar inte lite att spela ett gigantiskt kasinospel. Vi satsar allt på ett kort, teknologin, och om vi förlorar, förlorar vi allt. Ändå tar vi denna gigantiska risk. Fast chanserna att vinna är mindre än de är det i ett kasinospel, utifrån min utsiktspunkt över civilisationen och planeten. Det här blogginlägget på bloggen "Damn the matrix" är tillnyktrande när det gäller våra chanser att vinna.

Att däremot avveckla civilisationen, och gå tillbaka till en enkel urfolkslivsstil på landsbygden, det är som att sluta spela kasino, och gå och ta sig ett jobb. Det enda trygga och långsiktigt hållbara. Allt annat är bara kasinospel, ja fantasy- och science fictiondrömmar.

2018-03-21

Studera börsen. En ny finanskris kommer snart.

Jag ber mina läsare studera börsen, eller snarare det viktigaste börs-indexet Dow Jones Index. När du klickar på länken jag nyss gav i förra mening, när sidan kommer upp, tryck på "högst" uppe till höger, och studera börsens utveckling sedan 1970-talet, men särskilt de två senaste börskrascherna, den kring millennieskiftet och den kring 2007-2008. Det ska inte mycket ekonomisk intelligens till för att kunna gissa sig till vad som i stora drag är att vänta på basen av vad som hände de två senaste gångerna. Nu är vi nämligen inne i en ny ekonomisk bubbla, "The Everything Bubble", den största bubblan någonsin (dubbelt så stor som den senaste) som snart kommer att spricka, om vi ska lära oss av historien.

När spricker den nya bubblan? Ja, det kan man också gissa sig till genom att studera de två senaste bubblorna. Alla bubblor spricker efter att bubblans tillväxt har peakat (nått sin topp) och planat ut en tid. Senaste bubblan 2007-2008 sprack efter att den planat ut ungefär tre till sju månader (lite svårt att säga precis när bubblan sprack). Sen kom en våldsam krasch, våldsammare än bubbelkraschen kring millennieskiftet, som också hade längre tid på sig att plana ut på toppen, och heller inte kraschade lika våldsamt. Nu har vår nuvarande rekordstora bubbla peakat och planat ut i sex månader. Man kan räkna ut att den kommer att ha kortare tid på toppen, och krascha våldsammare än de förra bubblorna, eftersom denna bubbla är dubbelt så stor som den senaste (ju större bubbla, desto större och brantare krasch). Då skulle det vara rimligt att gissa att bubblan kommer att spricka under andra halvan av 2018. Ja, egentligen kan den spricka när som helst om vi ska vara riktigt ärliga. Detta understöds av detta blogginlägg på min favoritblogg Peak Prosperity (Chris Martensons blogg), en mycket seriös blogg om ekonomi, energi och ekologi. Jag hänger inte med i allt i det inlägget (de är rätt pålästa), läs slutet av nästsista avsnitt och sista avsnitt om det verkar vara svårt för er. Adam Taggart skriver i detta blogginlägg att:

"Conclusion: a major decline in the financial markets is due for the second half of 2018/first half of 2019."

Dvs. antagligen en ny finanskris, bubblan spricker.

Jag ber mina läsare ta varning av detta, och förbereda sig, så att ni kan göra visa val som inte sabbar det för er. Läs också mina råd för hur man ska förbereda sig för den kommande kollapsen i detta blogginlägg på min blogg, ganska nyligen.

Märk också att även miljardären George Soros anar att en ny finanskris kommer snart. Många tidningar har skrivit om hans dystra utsagor i denna sak, läs en sådan artikel här. Om t.o.m. han varnar, då är det illa, har folk på nätet sagt.

2018-06-20

Något om Lammets vrede, naturens milda "hämnd" som vi går i möte

I naturen finns inget straff, så naturens nemesis, naturens "hämnd", är något helt annat än den gammaltestamentlige guden Jahves hämnd. Döden och kollapsen kommer som en befrielse över de civiliserade, som har straffat sig själva med sina synder så in i helvete. Naturen straffar aldrig, den befriar och förlåter. Och döden och kollapsen kommer att vara som nycklar att låsa upp de bojor de civiliserade har byggt sig. Att Bill Gates förlorar sina pengar i kollapsen är en befrielse för hans sanna jag, som lidit under pengarna. Men för hans gammeladam är det förstås en katastrof. Det är så naturens milda "hämnd", Lammets vrede, fungerar. Naturen kommer att gripa in och tvinga oss att sluta plåga oss själva med vår civilisation, ja hindra att vi bygger oss ett evigt helvete på jorden genom den teknologi som futuristerna drömmer om.

2018-06-30

Varför jag tror på framtiden

Många saker i civilisationen är upp-och-ner, också talet om civilisationens kollaps som en katastrof och att "the world is going to hell". För mig är det just tvärtom. Civilisationens kollaps ser jag fram emot som en befrielse, eftersom vi då får det viktigaste tillbaka, dvs. gemenskapen, kärleken, solidariteten. Ju mer civilisationen trivs, desto mindre har vi av denna vara, nämligen. Därför får det mig att undra om inte vi lever just nu i den svåraste tiden någonsin, eftersom vi systematiskt har utrotat all verklig community med all vår teknologi. Jag ser fram till den där dagen då vi kan grunda en "indianstam" i Nackareservatet, den första på kanske tusentals år. Det blir mitt livs stora händelse, om det någonsin inträffar. Jag lovar dig, så länge civilisationen är på topp kommer detta inte att tillåtas, med hot om straff om vi gör det - som alltid i civilisationens historia. En kollaps måste till. Vi kanske får mindre mat då, men kärlek är min viktigaste mat, så det bryr jag mig inte så mycket om. Occupy-rörelsen var en liten försmak på vad som kan komma i kollapsens spår, där fanns kärlek och gemenskap utanför Systemet.

Jag kollar varje dag börsen (Dow Jones index) för att se om den börjar gå neråt, dvs. om det finns hopp för oss.

2018-06-29

Något om nästa finanskrasch

"However, the next financial crash, as Prins points out in her book “Collusion: How Central Bankers Rigged the World,” won’t be like the last one. This is because, as she says, **“there is no Plan B.” Interest rates can’t go any lower**. There has been no growth in the real economy. The next time, there will be no way out. "

(från <u>denna artikel</u> av Chris Hedges)

Min kommentar: Vi får väl hoppas att den civilisationen och världsekonomin aldrig reser sig mer efter nästa finanskris, utan att den faller ihop mer och mer, så att naturen kan räddas och globaliseringen kan få sitt slut, och att vi kan resa oss ekonomiskt på helt andra sätt som inte förstör, dvs. genom att återgå till naturens ordning.

2018-07-04

Dröm om "Jesu återkomst"

Jag drömde inatt att "Jesu återkomst", dvs. "naturens återkomst" sker idag, i vår tid, med exponentiell hastighet. Och när de "utvecklings-störda" fick sina nutida rättigheter var det ett stort framsteg, ett stort skutt framåt, likaså när jag återupptäckte min tidskrift "Gud och intet mer":s texter om Jesu återkomst (såna finns i den, jag gjorde fem nummer av den 2005/2006).

Kommentar till drömmen: Ett exempel på något som växer med exponentiell hastighet är teknikutvecklingen, såsom datorernas kapacitet. Något som växer exponentiellt, växer först långsamt, sedan snabbare och snabbare, sen kommer den över en tröskel när utvecklingen skenar iväg, och utvecklingskurvan stiger rakt upp i vädret. Det känns som om vi, när det gäller "Jesu återkomst", ännu inte har nått denna kritiska tröskel (kan även kallas "kritisk massa"), men att kurvan kommer att börja stiga rakt upp i vädret en tid efter civilisationens kollaps, när mänskligheten vaknar ur sin teknoslummer och minns igen att den tillhör Naturen, att Naturen är dess hem.

2018-08-07

Något om ekonomiprofessor Steve Keens förutsägelser om nästa finanskris

Jag har tidigare skrivit här på bloggen (se här) om att vi närmar oss en ny finanskris. Du har kanske tänkt att mig kan man inte tro på, eftersom jag är synnerligen obildad inom ekonomi. Nåväl, tyvärr finns det ekonomiprofessorer som säger det samma, som t.ex. ekonomiprofessor Steve Keen vid Kingstons Universitet i England (ligger i London). Han är född 1953, 65 år gammal, och har hunnit se en del finanskriser. Jag tror jag har nämnt honom här på bloggen tidigare. Men han är en välkänd kritiker av mainstreamekonomin, och gav 2017 ut en bok som hette "Can we avoid another financial crisis?" (se en recension här). Hans svar är nej, det kan vi inte, och många håller med honom, inte minst Peter Schiff, Mike Maloney och Gregory Mannarino, den sistnämnde också kallad "The Robin Hood of Wall Street". I den här youtubevideon för tre månader sedan säger Gregory Mannarino att "A stock market crash is an absolute certainty". Steve Keen sade 2017 i denna artikel att nästa finanskris kommer mellan 2017 och 2020. Isåfall har vi högst ett och ett halvt år kvar.

Jag vet att man aldrig kan spå om framtiden med datum, men, precis som för de troende med datum för Jesu återkomst, kan det trösta en, ge en något att hoppas på tillsvidare, och göra att man förbereder sig. Att hoppas är aldrig fel, är aldrig ett brott, hur orealistiskt det man hoppas på än är. När den rumänske prästen Richard Wurmbrand satt i fängelse under Ceaucescus hemska diktatur, cirkulerade det alltid rykten bland fångarna om att diktatorns styre var i färd med att slås ner och de skulle befrias från fångenskapen. För det mesta var det lösa rykten. Så är det väl också med oss idag som lider under teknokratins och kapitalismens tunga börda.

En finanskris är alltid en andningspaus för den förtryckta vilda naturen. Och man kan hoppas att det blir den sista finanskrisen, som leder till civilisationens slutliga kollaps och naturens och mänsklighetens befrielse. Och sen kan man också hoppas på att kollapsen ska bli snabb, något humansystemekologen David Korowicz tror i denna artikel, men som däremot den store Peak Oil-författaren John Michael Greer inte tror, han tror att kollapsen kan sträcka sig över åtskilliga decennier.

Till er som liksom jag i hopplöshet inför människornas förhärdelse och likgiltighet känner att kanske bara en civilisationskollaps kan befria naturen och mänskligheten, säger jag: "

"Tålamod, en liten tid till måste vi lida under denna tunga börda som heter "kronisk kärleksbrist", "kronisk brist på community"

2018-08-11

En datormodell förutspår civilisationens kollaps

En datormodell förutspådde på 70-talet att 2020 kommer läget i världen att bli mycket kritiskt, och 2040 kommer civilisationen att kollapsa för gott. Se artikel om det här. Citat från artikeln: "At this stage, around 2040 to 2050 civilized life as we know it on this planet will cease to exist."

Känns rätt så realistiskt, med tanke på vad jag har skrivit här på bloggen. Inte för så länge sen sa jag till min flickvän medan vi gick på Söder, att 2050 kommer Stockholms gator att stå tomma.

Nämnas kan också att datormodellen låg till grund för ekoklassikern "The limits to growth", Rom-klubbens rapport 1972. Dessa modeller har uppdaterats nyligen, och de håller måttet fortfarande. Läs om detta här.

2018-08-20

Terence McKenna om apokalypsen

“The apocalypse is not something which is coming. The apocalypse has arrived in major portions of the planet and it’s only because we live within a bubble of incredible privilege and social insulation that we still have the luxury of anticipating the apocalypse. If you go to Bosnia or Somalia or Peru or much of the third-world then it appears that the apocalypse has already arrived.””

(Terence McKenna, från denna fina sida, citat nr. 62)

Min kommentar: lär vara ännu sannare idag, detta sades för flera decennier sedan.

“We are so much the victims of abstraction that with the Earth in flames we can barely rouse ourselves to wander across the room and look at the thermostat.”

(McKenna från samma sida, citat nr. 37)

Min kommentar: Medias slöhet när det gäller att bevaka det viktigaste, miljön och klimatet, själva planetens tillstånd, är "mind-boggling", helt ofattbart. Likaså de civiliserades ointresse för sånt i största allmänhet.

2018-08-23

Återgäldning

Om inte mänskligheten återgäldar vad den tar från djur och natur, på något sätt, sågar den till slut av grenen den sitter på, och underminerar sina fortlevnadsmöjligheter.

2018-09-04

En examinering av talet om den kommande "kollapsen"

Ett samhälle som har en massa tiggare och hemlösa på gatan, och överlever bara genom systematisk rovdrift på natur, djur och människor, det samhället har redan kollapsat. Mänskligheten kollapsade redan för många tusen år sedan, vid jordbrukets och städernas uppkomst över hela världen, och det har blivit allt värre sedan dess, mer och mer slaveri, krig och naturförstörelse. Gå in i ett shoppingcenter och studera kollapsen, inte framsteget. Överkonsumtion är tecken på förfall, på kollaps, på förstörelse av vårt gemensamma livsutrymme. Sedan, när vi tvingas återvända till det enkla självförsörjande bondelivet och urfolkslivet alle man, då ska vi inte kalla det "kollaps", utan "ett avgörande steg i Den Stora Befrielsen, skapelsens återupprättelse".

Talet om kollaps är ett tal ur maktmänniskornas perspektiv, ur de civiliserades perspektiv. Ur djurens och de hemlösas perspektiv ter det sig som ett återvändande till vårt sanna hem, naturen.

2018-09-05

David Stockman varnar för ny finanskris

Jag och många andra varnar för att en ny finanskris är runt hörnet, och David Stockman (former director of the OMB under President Reagan, former US Representative, best-selling author of The Great Deformation, and veteran financier) är en av dem. Han citeras i detta blogginlägg på Peak Prosperity 10.8. 2018 som sägande att "In fact, it (the new financial crisis, min anm.) may be only days away".

2018-09-19

Hur naturbarnsfilmerna blivit alltmer apokalyptiska

Naturbarnet och dess kamp mot en förtryckande civilisation är ett tema som går igen i otaliga filmer och böcker genom historien. Jag ska nu fokusera på filmer. Tänk på filmer som "Heidi", "Sound of Music", "Robin Hood", "Tom Sawyer och Huckleberry Finn", "Djungelboken", "Tarzan" och "Min onkel" (Jacques Tatis film).

Av svenska sådana filmer har vi främst Astrid Lindgrens "Emil i Lönneberga", "Pippi Långstrump", "Vi på Saltkråkan", "Bröderna Lejonhjärta", "Mio min Mio" och "Barnen i Bullerbyn".

Kommer ni på fler?

Har ni lagt märke till att naturbarnsfilmerna idag ofta blivit så apokalyptiska? Jag menar de civilisationskritiska filmerna med hjältar som försöker rädda världen och återvända till naturen? Filmer som The Matrix, Sagan om Ringen och Avatar? Dessa tre är väl de mest kända. Jag såg t.o.m. en nästan apokalyptisk Bamsefilm en gång.

Den mysiga, idylliska romantik som fanns i gamla naturbarnsfilmer är inte så vanlig längre. Och domedagsfilmerna från Hollywood är legio.

Detta kommer inte av ingenting. Det är en reaktion på vår samtid.

2018-09-27